

Özgür gelecek

1 - 15 MAYIS 1994 SAYI: 26 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

PARTİNİN VE DEVRİMİN ÇIKARLARI
5. SAYFA
BİRLİK MÜCADELE ZAFER
7. SAYFA
GÜNDEM VE AYDINLIK'LA "İSTİKRAR PAKETİ"
ÜZERİNE
10-11. SAYFA
TARİHTE SON SÖZÜ HEP DİRENENLER SÖYLER
15. SAYFA
TOPRAK ÜRÜN VERDİ KIZIL NISAN TOHUMU
FİLİZLENDİ
17. SAYFA
"DEVRİMCİLER ARASI ŞİDDETE GEREKÇE
ARANAMAZ"
8. SAYFA
TKP(ML) TIKKO TUTSAKLARINA SALDIRI
9. SAYFA
ÖLÜM DEDİĞİN NEDİR Kİ
19. SAYFA

Oyunları boşa çıkaralım

□ İktisadi anlamda iflas aşamasına ulaşan TC siyasi yapısının, hareket kabiliyetini yitirdiğini, köşeye sıkıştığını, yapacağı şeylerin sınırlı olduğunu tespit etmek gerekiyor. Cindoruk'un 22 Nisan tarihli demecinde "Ciddiyetle önlemeye çalıştığım bir darbedir" sözleri son derece anlamlıdır.

□ Sonu belli olan bugünkü gidişatın farkında olmak ve ona göre kitleleri bilinçlendirmek ve hazırlıklı olmak gerekiyor. Ancak bundan öte ve bununla birlikte gidişatı tersine çevirmek için mücadele vermek gerekiyor. Bu mücadelenin daha etkili ve yıpratıcı olabilmesi için mümkün olduğu kadar en geniş kitleyi örgütlü bir şekilde seferber etmek gerekir.

Sayfa 3

Birliğin baltalanmasına karşı komünistler tavrı koydu

□ OPK'da ortaya konan parti iradesi tanınmalı, tüzük hükümleri içinde parti birliği pekiştirilmeli ve yeni bir OPK ile parti iradesine başvurulmalıdır. Bunun için de KÖK (Konferans Örgütlenme Komitesi) oluşturulmalıdır.

Sayfa 14

TKP(ML) ve TIKKO tüzükleri

Sayfa 12-13

İbrahim diyor ki:

"Hizipçi" ve "Bölücü" olan kimdir?

□ "Bugün masum pozlara bürünerek kendilerinin sonuna kadar iyi niyetli (!) davrandıklarına, bölünmeye engel olmak (!) için ellerinden geleni yaptıklarına, ama bizlerin hizipçilikte ve bölücülükte (!) ısrar ettiğine kadroları inandırmaya çalışıyorlar. Bütün bunlar kendilerinin hizipçiliğinin ve bölücülüğünün en alçakçasını, iki yüzlülüğünün, sahtekarlığının, ihanetin en almasını yaptıklarını kadroların gözünden saklamak içindir. Bütün bunlar suçluluğun verdiği telaştır."

□ "Hizipçi ve bölücü olanlar örgüt içi eleştiriyi bastırmaya çalışanlardır. Kendilerine yönelen eleştirileri kadrolardan gizleyenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar hem demokrasi hem de merkezîyetçilik ilkesini çiğneyerek kendilerine en aşırı demokrasiyi, Marksist-Leninistlere de en aşırı merkezîyetçiliği uygulamak isteyenlerdir."

Sayfa 20

TIKKO Deşt'i bastı

□ TKP(ML)'nin 22. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle TC ordusunun güçlü kalelerinden Deşt taburunu basan TIKKO gerillaları 5 askeri öldürdü, 10 kadarını da yaraladı. Gerilladan kayıp yok.

□ Yine aynı nedenle TMLGB birçok yerde molotoflama, yazılama ve pankart asma eylemleri yaptı. Bir okulun duvarına, bir okulun da gönderine TKP(ML) bayrağını astı.

Sayfa 4

1 Mayıs alanlarda coşkuyla kutlandı

□ İşçinin, emekçinin bayramı 1 Mayıs İstanbul'da Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda polislin tüm provokasyon çabalarına rağmen olumlu bir şekilde kutlandı.

Sayfa 9

Sivas temsilciliğimiz açıldı

□ Sivas temsilciliğimiz 23 Nisan günü açıldı. Temsilcimiz Hüseyin Öğren "Bilimsel sosyalizmin ustalarından devraldığımız mirası proleter bilinç ve kararlılıkla taşıyacağız." dedi.

Sayfa 8

Gülsuyu halkı tarihini yazıyor

□ Gülsuyu halkı sivil faşistlere ve destekçilerine bir şamar daha vurdu.

Sayfa 5

Özgür Gelecek'ten okura

Dostlar,

Komprador-patron ve büyük toprak ağalarından oluşan faşist Türk devletinin dibe vuran ekonomisiyle birlikte siyaseti de dibe vurmuştur. Ekonomik ve siyasi kriz içinde olduklarını itiraf eden egemenler şimdi bir milli mutabakat hükümet arayışındadırlar. "5 Nisan Kararları" nı uygulayabilmek için çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının hiç de hoş olmayan sessizliğinden korkan egemenler gelişecek devrim dalgasına karşı böyle bir set oluşturmaktadırlar. Durum emekçiler açısından iyidir ve proletarya partisi için muazzam bir fırsat doğurmuştur. Ancak proletarya partisinin önderliği ne acıki tam da böylesi bir dönemde hiç de hoş olmayan bir çalkantı yaşamaktadır ve türlü komplo-entrika ve tasfiye girişimiyle kendi içinde bir darbe yapmıştır. Şanlı mücadelesiyle çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının biricik umudu olmasına gölge düşürmüştür. Özellikle işçi sınıfının ezenlere-sömürenlere karşı meydanlarda birkez daha haykırdığı bugüne denk gelmesi içler acısıdır. Ve emekçileri 1 Mayıs alanlarına daha örgütlü dökmesi gerekirken darbe tezgahıyla meşgul olması düşündürürken, ona gönül verenlere üzüntü vermiştir. Ancak işçiler-köylüler, öğrenciler, dar gelirliler memurlar ve emekçi kadınlar bu darbeyi önderliğe karşı tavır alarak meydanlarda parti güçlerinin birliğini haykırarak darbecileri mahkum etmiştir.

Özgür Gelecek'in 26. sayısını 1 Mayıs günü alanlardaki emekçilere ulaştırmayı düşündüğümüz sırada proletarya partisi önderliğinin darbeyi girişimiyle karşılaştık ve üzüldük. Kimilerinin darbeyi önderliğin kamuoyuna yazdığı bir bildiriye sayfalarını yer vermemiz yönündeki ısrarlı tutumuyla karşılaştık. Ancak tasvip etmediğimiz bu bildiriye yer vermeyeceğimizi bildirmemize rağmen engellemelere maruz kaldık. Gazetemize yönelik baskın tavrının ilerde daha başka olumsuzlukların habercisi olacağı kaygısını taşıyoruz. Devrimci saflardaki bu tür anlayış kırıntılarını mahkum ve teşhir etmek hepimizin görevidir. Yayınlanmama tavrımıza çeşitli sendika ve DKÖ'lerin ve geniş işçi ve memur okurlarımızın desteğini de alarak, siz okurlarımıza normal periyodu geciktirerek ulaştırıyoruz.

Unutulmamalıdır ki hiçbir hile ve entrika cezasız kalmaz zira özgür bir geleceği yaratan halktır. Ancak halkı arkasına alan bir parti ve partiyi arkasına alan bir önderlik devrimi gerçekleştirebilir.

ÇKP'nin başına çöreklenen bir avuç revizyonisti Mao kitlelere giderek "revizyonist karargahları bombalayın" talimatıyla Çin'de Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni yaparak başarıya ulaşmıştır. Proletarya partisinin önderliğine musallat olan şebekelere ve darbecilere de çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı gereken dersi verecektir.

Ve unutulmamalıdır ki işlenen hiçbir suç cezasız kalmayacaktır.

Bu böyle biline.

Dostlukla.

Okurdan mesajlar

1. Yılında

Özgür Geleceği yaratanların gözü kulağı, dili olan siz altın çocuklara bin selam.
Sen ki çocuk,
Darağacının altındaki
Kuytu karanlıkta doğmadın mı,
Sen ki ilik kanı emerek büyümedin mi,
Kundağın yeni düşmüş bir yiğidin
teni değil miydi çocuk...
Beklediğin gün çalınca kapını
Bir elinde mavzer,
Bir elinde zafer işaretli attığın ilk
çığlık.
Özgürlük adına olan sen,
Toprağa kanlı gömleğini bırakan
yiğit
Yine sen değil miydin...

Mevsim

Merhaba dostlar

Başta sizleri selamlıyoruz ve mücadelenizde başarılar diliyoruz. Dostlar Türkiye ve T. Kürdistanı'nda gelişen mücadeleyi doğru ve tarafsız verdiğinizden dolayı sizleri kutluyor ve her zaman sizin yanınızda olduğumuzu bilmenizi istiyoruz.

İngiltere Özgür Gelecek okurları adına Çetin

Selam

Selam olsun apaydınlık günlere
Çekiçle direngenle yürüyenlere
Selam olsun halk için ölenlere
Silah elde toprağa düşünlere...
Değerli Dostlar,
Bağımsızlık, Halk Demokrasisi,
Sosyalizm ve nihai olarak yüce
komünizm yolunda emin adımlarla
yürüyen öncünün 22. Kuruluş
yıldönümünü tüm proletaryaya ve
ezilen halklara kutlu olsun...
Silahların susmasını savunanların
çoğaldığı günümüzde "Hedef bir
Dersim değil, bin Dersim olmalı"
şiarıyla yürüyenlere bin selam..

S. Işık Malatya E. Tipi
Ozel Cezaev

Görevler

Sizin göreviniz yasak koymaktır
dağa,
taşa,
Çiçeğe...
kokuşmuş,
iğrenç düzeninizin devamı için
düşmansınız güzel olan herşeye
namertçe!

Bizim görevimiz çiğnemektir
böceği çiğner gibi, yasalarınızı
ve sonunda
yasaklayacağız tüm yasaklarınızı
sizleri de kurtaracağız bu pislikten.
Güzel olan herşeye
dostluğumuzdan ötürü
mertçe!

sofralar,
kelebek masumluğu ve bülbül
şakısı
sunulur
bir avuç komprador beye
paşaya
ağaya.

Bitip tükünmez bir ırmak gibi.

Bitip tükenmez bir ırmak gibi ter,
zam,
işkençe,

Yarınımız ışıklı

Marksizm-Leninizm-Maoizm'in
ışıklı yolunda ödünsüz ilerleyen,
Enternasyonal proletaryanın
Türkiye temsilcisi öncünün 22.
kuruluş yıldönümünü,
Gurur ve hoşkuyla selamlıyoruz...

ve grizular
ve makinanın kopardığı kollar ve
bacaklar
ve çarklar arasında ezilen
parmaklar,
nylon poşet,
konserve kutusu,
kedi ve köpek maması
ve mercedes cantıyla yoğrulan
emekçi kanı

sunulur,
yoksul
cefakar halka.
Nesine gerektir üzümlü kek ile çay
içmek,
nesine gerektir
yanık
yanık sevdalanmak.
-Ama her gecenin bir de sabahı
var!

Lozan'dan Onur

G. Antep Cezaevi
TKP (ML) Dava tutsakları

Faşizmin adaleti

Köşkler ve saraylar,
karakış göbeğinde yumuşak
yataklar
ve yumuşak yatakta sıcak
oynaşmalar
peri masalını andıran düğünler,
kuş sütünün bile eksik olmadığı

ÇAĞRI

Enternasyonal proletaryanın yiğit militanı, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in ülkemiz toprağına tek ve usta uygulayıcısı, işçi sınıfı ve emekçi halkımızın komünist önderi İbrahim

KAYPAKKAYA'yı katledilişinin 21. yılında düzenlediğimiz

ANMA GECESİNE

KATIL!

Grup MUNZUR
Grup KIZILIRMAK
Şivan PERWER
Ferhat TUNÇ
Film
Folklor
Gup TOHUM
Grup SEVDAMIZ

Tarih: 14 Mayıs '94
(Cumartesi)
Saat: 16.00
Yer: Sporthalle
KÖLN

KAYPAKKAYA'YI ANMA GECESİ-TERTİP KOMİTESİ

özgür gelecek

Abone ol, Abone bul!

OKU,
OKUT!

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 180.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 360.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

*Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL* adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 180.000 TL/260.000 TL'yi Yurtiçi
Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi
Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark
Hesabı: 3001530-5 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Mustafa DEMİRDAĞ

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212)518 23 23.

BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pınar Pasajı-İşhanı Kat:4/57 Kartal/İSTANBUL Telefax: (0216) 353 38 12 ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27.

İZMİR: Kamalye Cad. Çarşıbaşı Mah. No: 17 Kat: 2, İZMİR:Fevziye Bulvarı 1368 Sok. No: 11kbal İş Merkezi K: 4/409 Basmane

ÇUKUROVA: Cemal Gürsel Cad. Özgül İşhanı, Kat:5, No: 26 Tel: (0322) 4 573 780 Adana.

MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Sanbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefax: (0422) 322 08 04

KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 NO:605. Tel: (0352) 222 52 10 TOKAT: Meydan Çarşısı Küllüoğlu İşhanı Kat:3 No:63. Tel: (0356)- 2149278

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Ertlen Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ ABONE KOSULLARI: Yurtiçi: 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı: 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM. Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3001530-5. Avusturya Şilini: 3001531-3.

Yayıncılık: İMUT YAYINCILIK. Basın: Sella. A.Ş. Dağıtım: YAY-SAT

Oyunları boşa çıkaralım!

"Bugün memleketimiz bundan evvelkilerden daha büyük bir ekonomik darboğaza girmektedir." Vehbi Koç.

Koç'un bu sözleri 5 Nisan kararlarıyla gelinen aşamayı en iyi özetleyici bir niteliğe sahiptir. Ekonomideki bütün veriler bunun böyle olduğunu bağırdığı gibi, durumu herkes, her gün illiklerine kadar hissetmekle bu gerçeği çarpıcı bir biçimde yaşamaktadır. Dış borcun 70 milyar dolar, iç borcun 350 trilyon liraya ulaştığı; enflasyonun yüzde yüzleri, hazine borçlanmasındaki faiz oranlarının geçede yüzde binleri bulduğu; resmi işsiz sayısının bile 6 milyonu geçtiği, dış ticaret açığının doksan derecelik makas açığı yarattığı bir ekonomide gelinen nokta devletin siyasi anlamda da iflas aşamasına vardığını gösteriyor. İktisadi anlamda böyle bir tabloya ulaşan siyasi yapının hareket kabiliyetini yitirdiğini, köşeye sıkıştığını, yapacağı şeylerin sınırlı olduğunu tesbit etmek gerekiyor. Nitekim Milli Mutabakat Hükümeti, Anayasanın 119. maddesi ile birlikte Peru tipi sivil darbe senaryolarının çok ciddi biçimde tartışılmaya başlanması da bunun açık kanıtı. Cindoruk'un 22 Nisan tarihli demecinde "ciddiyetle önlemeye çalıştığım bir darbedir" sözleri son derece anlamlıdır.

Bu çerçevede 27 Mart seçimlerinin sonuçlarının tartışılması fazla bir şey ifade etmez oldu. 27 Mart'ın sonuçları bütün kayda değer notlarıyla beraber bundan sonraki yönelimin ne zamandır belli olan özelliklerini daha çarpıcı bir biçimde vurgulamaktan öte bir anlam taşımıyor. Şurası açık ve kesin ki, içinde birçok mesaj ve dersler taşıyan genel yerel seçim sonuçları hiç de sürpriz sayılmaması gereken bir tablo sunmuş bulunuyor. Bu tabloyu görmek için bu seçimin sonuçlanmasını beklemek tabii ki gerekmiyordu. Ama sonuçlarını tahsil etmek en azından ileri sürülecek tezleri daha sağlam destekleyecek tespitleriyle gözardı edilemeyecek bir veri kaynağı sunmaktadır.

Kısaca değinecek olursak; yerel seçimler hiçbir partinin yüzde yirmileri bile bulmayan oy oranıyla halk nezdinde ciddi bir itibara sahip olmadığını göstermiştir. DYP ve ANAP'ın yüzde 21'lerde dolaşan oy oranları, geçerli oy kullananlar değil de geçersiz oy kullananlar ve sandığa gitmeyenler de dahil edilerek seçmenin tamamı dikkate alınarak yüzdeleme yapıldığında yüzde 17'nin altına düşmektedir, ki gerçek durum da budur. Bu oranlar; para cezası, görülmemiş bir oy kullandırma kampanyası, birçok yöredeki zor kullanma ile birlikte değerlendirildiğinde daha da fakirleşmektedir. Hakim sınıf partileri halktan önemli oranda kopmuş durumdadırlar. Gönüllü oyları hiçbirine kendi koydukları genel seçim barajını dahi aşabilecek bir oran sağlayamamaktadır. Teshir olmsukları ve güven duyulmaz nitelikleri hayli ileri seviyelere tırmanmış bulunuyor. Ezici bir çoğunluğun ağzından "bunların hepsi aynı malın soyu" cümlesini duymak bu durumun kısa bir özeti oluyor. Nitekim bir dizi başka faktörle birlikte RP'nin göreceli başarısı da bu durumun bir başka kanıtıdır.

Farklı olma imajı vermek, sistem eleştirisi yapmak (düzene yalandan sövmek), çok iyi madde kaynakla çok iyi çalışmak (Kendi deyimleriyle adam adama esas insiyatiffi olarak denenmiş olmak, özellikle T. Kürdistanı'nda devletin desteğiyle "alternatif" olmak bile seçimin "galibi" RP'yi reel anlamda yüzde 15'lerin üzerine çıkarmaya yetmiştir.

Sandiktan çıkan bir başka

önemli sonuç ise, devletin Kürt sorununa ilişkin politikasının iflas ettiğini bir kez daha göstermiş olmasıdır. Türkiye Kürdistanı'nda MGK'nun politikasını uygulayan ve ona destek veren partilerin hiçbirisi halktan kayda değer bir oy alamamıştır. Bu da gösteriyor ki egemen sınıf partileri Kürt sorununun "çözümü" için yeni politikalar belirlemek zorunda kalacak ve "askeri çözüm" yerine kısmi "demokratik" bir çözüm yolunu açmak için yeni arayışlar içine gireceklerdir. Tabii ki bu arada **başta ABD olmak üzere Avrupalı emperyalist devletlerden de Kürt sorununa kendileri açısından zararsız ve hatta yararlı bir "demokratik" çözüm için Türk egemen sınıflarına yönelik çeşitli baskılar gelecektir.**

İktidar partilerinin yüzde 30'a ulaşan oy kaybı, ana muhalefetin muhalifken bile gerilemesi, ancak "radikallerin" (RP, MHP) erozyona uğramaması mevcut siyasi yönetimin yazımızın başında söylediğimiz iflasının bu vesilesiyle bir kez daha belgelenmesi sonucunu doğurmuştur.

Bu durumda **mevcut siyasi boşluğa hamle hareketleri beklenmektedir.** Nitekim seçimlerin ardından ortaya konan siyasi tavırlar da hep bu çerçevede yorumlanmalıdır.

İktidar güçlerinin siyasi zaafiyeti gidermek ve mevzilerine gelebilecek hareketleri bertaraf edebilmek için hemen hareket geçtiğini görüyoruz. Önceliğin iktisadi istikrarı sağlamaya yönelik adımlara verilmesi doğaldır. Ancak aynı zamanda son seçim sonuçlarından çıkarıldıkları derslerden dolayı Kürt sorununda Türk-Kürt çatışmasını alevli tutmakta fayda olduğu, Alevi-Sünni çatışmasını gündemden düşürmemek gerektiği noktalarından hareketle bugüne kadar bu düzlemde yürütülen faaliyetlerine devam edeceklerini söylemek kehanet olmaz. Bu konuyu toplumsal muhalefetin örgütlenmesi sorunu açısından hayli önem arz ettiğinden biraz açmakta fayda var.

Toplumlar tarihi boyunca egemen sömürücü sınıflar kendi iktidarlarını korumak için her yola başvurmuşlar ve her yolu mübah saymışlardır. Çünkü onlar için en kutsal şey kendi varlıkları ve sınıf egemenlikleridir. Dolayısıyla kutsal şeylere yönelen her hamle durdurulmalı, tüm başkaldırıları anında ezilmeli, örgütlenen ve örgütlenmeye çalışan güçler en şiddetli bir biçimde yok edilmeli, buna olanak yoksa hedefinden saptırılarak başka yönlere kaydırılmalıdır. Yeter ki o kutsal şeyler zarar görmesin.

Bu ideolojik ve siyasal yaklaşımlar içerisinde, egemen sınıfların, ezilen ve baskı altında tutulan sınıf ve tabakaların mücadelesini birbir yöntem ve hile ile etkisiz kılma ve kendilerine zararsız hale getirme veya kendi kontrolleri altında cereyan etmesine göz yumma çalışmaları sürüp gider.

Türkiye, bugün, dünya konjonktüründeki çelişki ve çatışmaların yoğun olarak yaşandığı ve ileriki süreçlerde de büyük olasılıkla bu özelliğini koruyacak bir üçgenin tam orta yerinde bulunmaktadır. Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkasya. Bu üç bölge de emperyalist devletlerin çıkar çatışmalarının yoğun olarak yaşanacağı bir özelliğe sahiptir. Her bölge kendine has özellikler taşıyan, farklı bir sosyal yapıya

şisa da emperyalist devletlerin pazar dalaşında iştahlarını kabartan yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarıyla beraber, dünyaya hakim olma ve mevcut hakimiyeti sürdürmede önemli avantajlar taşıyan yönleriyle ortak kaderi paylaşmaktadırlar.

Bölgenin bu özelliği, emperyalistlerin pazar dalaşında birbirleriyle yarış etmeleri ister istemez bölge özgülünde ve hatta tek tek ülkelere somut biçimde yansiyacak, bir yığın çatışmayı, güçler "dengesinin" alt üst oluşunu, yeni "dengelelerin" kuruluşunu vb. gündeme getirecektir.

Geçmişe göre azalsa da Ortadoğu'daki çatışmalar, Lübnan'daki olaylar, mezhep çatışmaları hâlâ devam ediyor. Yugoslavya'da, Kafkaslar'da milliyetçi temelde gelişerek boyutlanan/boyutlandırılan ulusal savaşlar sürüyor. Görülen o ki, bu bölgelerde yakın bir zamanda mevcut çelişkilerin ve çatışmaların durulması şöyle dursun, artarak devam edeceği benziyor. İşte Türkiye ve T. Kürdistanı tüm bu çelişki ve çatışmaların göbeğinde emperyalist devletler açısından çok önemli bir yer işgal ediyor.

Türkiye de bugün Türk-Kürt, Alevi-Sünni, Ermeni-Rum-Türk vb. çatışmaların yaşanacağı bir ortama doğru adım adım bilinçli bir biçimde sürükleniyor. Bunun için planlı ve uzun vadeli bir politika izleniyor. Önümüzdeki süreçte mezhep ve etnik kökene dayalı çatışmaların yoğun olarak yaşanacağı, çeşitli emperyalist oyunların, birbir entrikanın sahneye konulacağı ülkelerin başında Türkiye geliyor.

Türk-Kürt çatışması üst boyutlardak olmasa da, ideolojik olarak özellikle Türklerin şövenist ve ırkçı kesimi buna ciddi olarak hazırlanıyor ve çeşitli bahanelerle de olsa alt düzeylerde yer yer sahneye konuyor. Alevi-Sünni çatışması ise bilindiği gibi geçmişten beri vardır. **Ancak, bu çatışmanın şiddetleneneği, çatışmanın "tarafı" olan Sünni ve Alevi kesimden halkın böyle bir çatışmaya gerek ideolojik ve gerekse de örgütlü olarak hazırlandığı ve bu sürecin bilinçli bir biçimde işletildiği, bir başka deyişle her iki kesimin de buna itildiği bir süreç yaşanıyor.**

Son seçimlerden MHP'nin güçlenerek çıkması, bu konudaki mayanın tutmak üzere olduğunu gösteriyor. MHP, Alevi-Sünni çatışmasının körüklediği, Kürt düşmanlığının yoğun biçimde işlendiği yörelerde belirgin bir güç kazanmış görünüyor. Bu arada bu yörelerde devletin Alevileri bölme çatışmalarının da etkili olduğuna dair güçlü veriler ortaya çıkmış bulunuyor. Nitekim bazı yörelerde MHP adaylarının Alevilerden de oy aldıkları belirlenmiş durumdadır.

Kürt-Türk, Sünni-Alevi vb. çatışmalar bugünden yarına ortadan kaldırılabilecek bir sorun olarak görülmez. Halklar arası güvensizliklerin, eşitsizliklerin ortadan kaldırılmasıyla gözükülebilecek türden sorunlardır. Bu da ancak devrimle mümkündür. Bu böyle olmakla beraber ondan önce yapılması gereken; örgütlenme, ortak hedefler için mücadeleye sevk etme sorunu temel görevler arasındadır.

Cunta koşulları 5 Nisan paketiyle birlikte iyice olgunlaşmış ve orta çözümlü bir biçimde başlatılmıştır.

Çünkü ekonomik krizden kurtulmak ve siyasi tıkanmayı aşmanın başka yolları kalmamıştır. Gerçekten de ekonomik bunalım, Kürt sorununa karşı uyguladıkları politika, devlet bürokrasisi ve yapısının çürümüşlüğü, emperyalistlerin Türkiye üzerinde oynadığı oyunlar, Ortadoğu, Kafkaslar ve Balkanlarda meydana gelen gelişmeler vb. egemen sınıf partilerinin uyguladığı siyasi politikayı tıkanma noktasına getirmiştir. Tüm bunların üzerine binen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi, işçiler başta olmak üzere tüm emekçi kesimlerin geliştireceği ekonomik ve siyasi mücadeleler "parlamentar sistem"i iyice bunalacak ve egemen güçler çareyi daha baskıcı bir yönetim uygulamakta bulacaktır. Şimdilik askeri darbe seçeneği 12 Eylül'ün açık başarısızlığı, ordunun T. Kürdistanı pratiğinde yıpranmışlığı ve emperyalistlerin Türkiye'ye oynamak istedikleri role uygun düşmeyen biçimiyle öncelik kazanmamaktadır. Ondandır önce sivil darbe seçeneklerinin denenmesinin daha akılcı olduğu kendilerince de zaten açık biçimde dile getirilmektedir.

Yerel seçimlerden RP'nin güçlenerek çıkması cuntanın yetirilmesinin gerekçelerinin önemli bir ayağını teşkil edecektir. Zaten RP'ye karşı, hazır bir toplumsal kesim vardır. Bu yön emperyalistlerin önemli bir kesiminin (özellikle ABD bu konuda açık "kaygı" demeleri patlatıyor) ve egemen sınıfların desteğini kazanabilir ve de cuntanın gelişini "cazip" kılabilir. Biraz önce de ifade ettiğimiz gibi RP ve MHP'nin seçimlerden kazanmış oldukları moral güçle radikal çıkışları ve uygulamaları da bu süreci hızlandıracak bir işleve sahip olacaktır. Bosna bahanesiyle İstanbul ve Ankara'daki saldırgan ve pervasız gövde gösterileri ve mitingleri ile Erbakan'ın "kanlı" konuşması bu konuda çarpıcı örneklerdir. Tabii ki işin bu yanı cuntanın getirilmesinin esas nedeni olmayacak, o sadece ve sadece bu tür bir darbeyi "meşru" kılmadan ve halka şirin göstermenin bir maskesi olacaktır. Şimdi Çiller'in 3 aylık vadesi darbeye gidişte hazırlık safhası olarak düşünülebilir. Olaya kurtuluş savaşı ismi verilmesi bu savaşın asıl gövdesi olarak kabul gören orduyu dışarıda bırakmanın da mümkün olmayacağını kulaklara fısıldamış oluyor.

Sonu belli olan bugünkü gidişatin farkında olmak ve ona göre kitleleri bilinçlendirmek ve hazırlıklı olmak gerekiyor. Ancak bundan öte ve bununla birlikte gidişati tersine çevirmek için mücadele vermek gerekiyor. TC devletin bu politikalarına karşı mücadele verirken, **mücadelenin daha etkili ve yıpratıcı olabilmesi için mümkün olduğu kadar en geniş kitleyi örgütlü bir şekilde seferber etmek gerekir.** Yani, faşist diktatörlüğün bu hesaplarının önüne büyük bir barikat dikilmelidir. Bunun için proletaryanın en etkili direniş biçimlerini hatırlatma ve planları yapılmalıdır.

Konya'da TKP/ML yazılımaları

Haber Merkezi- 24 ocak kararlarını aratan 5 nisan kararlarına karşı, ülkemizin bir çok ilinde miting düzenlemiştir. İşte bu tepkiler sırasında kendi acizliğini gizlemek ve gündemi saptırmak için, Bosna-Hersek katliamlarını konu alan devlet destekli çeşitli mitingler yapıldı. Bunlardan bir tanesi de Konya'da tezgahlandı.

İşte bu miting esnasında bir bankanın soyulması üzerine Konya polisi şaşkına dönüp, çareyi, devrimci-demokrat insanlardan oluşan yaklaşık 70-80 kişilik bir kitleyi gözaltına alıp işkenceden geçirmekte buldu. Yerel kaynakların bildirdiğine göre yaklaşık 1 haftadır gözaltıların devam ettiği 18 nisan günü, TKP/ML TIKKO militanları, 1 Mayıs'ın özüne uygun bir şekilde kutlanması amacıyla emekçi halka çağrı yaptığı bir dizi yazılıma gerçekleştirdi.

Aydınlıklar, Özalkent, Yukarı Meram ve Hoca fakih semtlerinde "1 Mayıs Birlik, Mücadele ve Savaş Günüdür", "Biji Yek Gulan", "Yaşasın 1 Mayıs", "1 Mayıs'ta Alanlara", "Yaşasın Partimiz TKP/ML Ordumuz TIKKO", "1 Mayıs Emekçilerin Direnme Günüdür", "Emekçiler! 1 Mayıs'ta Alanlara" sloganlarının TKP/ML TIKKO imzasıyla yazıldığı gelen haberler arasında.

TKP/ML TIKKO pankart astı

Haber Merkezi- Alibeyköy/Sayayokuşu semtinde, 22. yılında Şan Olsun Partimize, TKP/ML TIKKO yazılı pankart asıldığı bildirildi. Gazetemize PTT kanalıyla gelen açıklamada şunlar kaydediliyor: "Partimizin 22. kuruluş yıldönümü dolayısıyla Alibeyköy/Sayayokuşu semtinde pankart asma eylemi yapılmıştır. Pankart, sabah saat 6'dan 10'a kadar asılı kaldı. Ayrıca Alibeyköy çapında çeşitli yerlere partimizin 22. kuruluş yıldönümüyle ilgili yazılımlar yapıldı. 1 Mayıs ile ilgili afişlemelerin de yapıldığı eylemler sonrası polisin yoğun operasyon düzenlediği gözlenmektedir. 22. kuruluş yıldönümünde yaşasın partimiz TKP/ML, yaşasın ordumuz TIKKO!"

Öte yandan, TIKKO militanlarının Maçka'da bulunan Demokrasi Parkı'nda yazılıma yaptığı bildirildi. Gelen haberlere göre, parktaki duvarlara TIKKO imzalı şu sloganlar yazıldı: "Kahrolsun Sömürü, Zam, Zulüm Düzeni", "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Yaşasın Ordumuz TIKKO".

TIKKO FAŞİST TC'Yİ NAMLULARLA YANITLIYOR:

"Ya kazanacağız, ya kazanacağız!"

Haber Merkezi- TIKKO, TKP/ML'nin 22. kuruluş yıldönümü nedeniyle, 19 nisan Dersim'e bağlı Deşt (Geyiksu) nahiyesi askeri taburuna saldırı düzenledi. Halk ordusu kayıp vermezken, TC güçlerinden 5 asker öldü, 10'a yakın askerde yaralandı. Saldırı sonucu taburun büyük zarar gördüğü gelen haberler arasında.

Konuyla ilgili olarak gazetemize PTT kanalıyla gönderilen 21 Nisan 1994 tarihli TIKKO Genel Komutanlığı imzalı basın açıklamasında, "Partimiz TKP/ML önderliğinde kızıl siyasi iktidarlar için geliştirilen köylü gerilla savaşı düşmana darbe üstüne darbe vurmaktır. Partimiz OPK'sından sonra köylü gerilla savaşını boyutlandırarak ordumuz TIKKO, kış eylemlilikleriyle üstün bir performans göstermiş, günlerce düşmanla girdiği çatışmalarda düşmana büyük kayıplar verdirerek 'milli mutabakat'çıların yürüttüğü 'topyekün imha etme' saldırısını boşa çıkararak gücüne güç katmıştır." dendi.

Açıklamada, Kemah-Meyvanlı'da bahar atılımını düşmanı hüsrana uğratarak başlatan TIKKO'nun, TC'nin "Ya bitecekler, ya kazanacağız, ya kazanacağız!" politikasını geliştirerek gerilla savaşında önemli gelişmeler kaydettiği saptaması yapılıyor.

Açıklamada saldırı şöyle anlatılıyor: "19 nisan Dersim'e bağlı Deşt nahiyesinin askeri taburuna saldırı düzenleyen TIKKO gerillamız, düşmanın 5 askerini safdışı bırakmıştır. Roketli ve otomatik silahlarla saatlerce Deşt askeri taburunu ateş altında tutmuştur. TIKKO

TKP/ML-TIKKO gerillaları Olağanüste Parti Konferansı sırasında

gerillalarımızın bu saldırısına düşmanın karşılık vermesi, sonucu değiştirmemiştir. Geçmişte olduğu gibi bugün de kayıplarını gizleyen düşman, bu saldırıda da kendi kayıplarını gizlemeye çalışmıştır. Tanıklığını halkımızın yaptığı köylü gerilla savaşımız, düşmanın inkar ve gizleme politikasını boşa çıkar-

mış ve kitleler tarafından coşkuyla karşılanmıştır. Düşmanın Dersim'de güçlü kalelerinden biri olan Deşt askeri taburu, ordumuz TIKKO'nun saldırısında büyük hasar görmüştür. Düşman askerinden 5 kişi ölmüş, 10'a yakın asker de yaralanmıştır. Gerillalarımız hiç kayıp vermeden üslerine çekilmişler-

dir." Açıklamada "MLM'nin göstericiliğinde alt edilemeyecek hiçbir burjuva ordusu yoktur. Halkın gücü ve iradesi her türlü zorluğa aşmaya muktedirdir." denildikten sonra, TKP/ML'nin 22. kuruluş yılının TIKKO'nun köylü gerilla savaşını yoğunlaştırma ve yaygınlaştırma yılı olacağı kaydediliyor.

TMLGB, TKP/ML'nin 22. kuruluş yıldönümünü selamladı

Haber Merkezi- Bahçelievler-Soğanlı'da yaklaşık 100 kişinin katılımıyla korsan bir gösteri düzenleyen TKP/ML TMLGB, zamları protesto etti ve halkı örgütlülüğe çağırdı. 16 nisan günü gerçekleştirilen eylemde "Zamlara Karşı Omuz Omuz", "Yaşasın partimiz TKP/ML" gibi sloganlar atıldı. Semt pazarı önünde yolların molotoflanarak trafiğe kapatılmasıyla başlayan eylem, Zam, Zulüm, İşkence; Çözüm Demokratik Devrimde ve Zam Soygunuyla Halkın Cebine Uzanan Elleri Kıracağız yazılı iki pankartın açılmasıyla devam etti. Pankartlarla beraber 200 metre kadar yürüyen kitleye ve eyleme halk büyük ilgi gösterdi. Eylem, pankartların yol kenarlarındaki demirlere asılmasıyla sona erdi. Gösteriden sonra,

polis, pazar yerinden ve kahve-ri basarak halkı sindirmeye çalıştığı bildirildi.

TKP/ML TMLGB İçerenköy/Fındıklı'da pankart astı. Gazetemizi telefonla arayan TMLGB militanları, 20 nisan akşamı İçerenköy/Fındıklı'da, Ağanın Patronun Ordusuna Katılma, Halk Ordusu TIKKO'ya Katıl yazılı bir pankart astıklarını bildirdiler. Aynı yerde 1 Mayıs, TIKKO'yu güçlendirme ve TKP/ML'nin 22. kuruluş yıldönümüyle ilgili yazılımlar yaptıklarını bildiren militanlar, ayrıca Ümraniye'de bulunan Yeni İstanbul Çarşısı'nda ve Ulubatlı Çıraklık Eğitim Merkezi'nde işçileri örgütlülüğe; öğrencileri ise öğrenci birliklerine çağırarak kuşlamalar yaptıklarını söylediler.

TMLGB, 23 nisan akşamı da İkitelli Ziya Gökalp Mahallesi'nde adını öğrenemediğimiz bir okulun duvarına TKP/ML bayrağı astı. Ayrıca, Parseller Lisesi'nin bayrağını da gönderden indiren militanlar, TC bayrağının yerine TKP/ML bayrağını çektiler. Aynı akşam İkitelli'de Devrim Şehitleri Ölüm-süzdür, Yaşasın Partimiz TKP/ML Ordumuz TIKKO yazılımları da yapıldı.

25 nisan günü yine gazetemizi arayan TMLGB kaynakları, "Dün partimiz TKP/ML'nin kuruluşunun 22. yıldönümüydü. Bu nedenle Maslak'ta Pamukbank şubesini, Haznedar Garanti Bankası'nı, Fatih/Sofular'da Yapı Kredi'yi, Sarıyer'de Emlak Bankası'nı, Koca Mustafa Paşa'da Yapı Kredi'yi, Cennet Pamukbank'ı ve Acılar İGS'deki Yapı Kredi'yi molotofladık. Yaşasın partimiz TKP/ML, yaşasın ordumuz TIKKO!" dediler. 25 nisan günü burjuva basın, 6 yerde bankaların molotoflandığını ve bunu TKP/ML örgütü adına üstlenildiğini yazdı.

Öte yandan, 23 nisan günü, Bursa'da E-5 karayolu üzerine TKP/ML pankartı asıldığı bildirildi. Polis, pankart astıkları iddiasıyla yol civarından geçen iki kişiye ateş açtı ve daha sonra bu şahısları gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan ağır yaralı 19 yaşındaki Eyüp Kitapçı'nın sağlığından endişe edildiği gelen haberler arasında.

TMLGB'nin Çakmak Çamlık mahallesinde de "Faşist Orduya Değil Halk Ordusu TIKKO'ya Katıl" kampanyası doğrultusunda yazılıma yaptığı öğrenildi. Aynı mahallede 1 Mayıs'ta halkı alanlara çağırarak yazılımlar yapıldığı, 24 nisan'da da TKP/ML'nin 22. kuruluş yıldönümüyle ilgili olarak kuşlamalar ve yazılımlar yapıldığı, mahallenin elektrik trafosunun TMLGB militanları tarafından molotoflandığı bildirildi.

Yine aynı gün Tekneköy'de bir

trafolyu molotofladıklarını bildiren militanlar, Ümraniye Doğanevler mahallesindeki bir şahsı uyarmak amacıyla arabasını yaktıklarını belirttiler. Gazetemizi konuyla ilgili olarak arayan TKP/ML-TMLGB militanı, bu konu hakkında "Arabasını yaktığımız şahıs kadın ticaretiyle uğraşan, ahlaktan yoksun halk tarafından sevilmeyen bir insandır. Kendisini uyarı amacıyla arabasını yaktığımızı bildirdik. Eğer aynı şekilde pislik işlerini yapmaya devam ederse daha ciddi bir şekilde cezalandırılacağını da kendisine ve mahalle halkına bildirdik." dedi.

Son gelen haberlere göre TMLGB 28 nisan akşamı TKP/ML'nin 22. kuruluş yıldönümünü kutlamak amacıyla Balmumcu Yapı Kredi ve Unkaparı Ziraat Bankası şubelerini molotofladı.

TMLGB'nin 1 Mayıs'ta Maçka'da yazılıma yaptığı bildirildi.

Devrimci Emek kapatıldı

İstanbul/ Özgür Gelecek - Sosyalist devrimci basına yönelik yoğunlaşan saldırılardan nasibini alan Devrimci Emek dergisi süresiz olarak kapatıldı. Derginin yargılanmak üzere aranan yazışmaları müdürü bulunmadığı için dergiye süresiz kapatma, yayın durdurma cezası verildi. 19 Nisan '94 günü dergi binası önünde yapılan basın açıklamasına dergi okurları ve bazı devrimci-sosyalist basın temsilcileri katıldı. Devrimci Emek adına yapılan açıklamada, ülkenin ilk defa bu denli derin bir ekonomik kriz içinde olduğu belirtildi. Burjuvazinin, eski klasik dönemlerle aşamadığı bunalımı geciktirmek için halklara karşı savaş başlattığına dikkat çeken Devrim Emek yetkilileri, "Bu savaşın hiçbir çatlak ses duyulmadan istenilen sonucu vermesi için MGK yapılması gerekenleri sıralamış, milli birlik çağrıları yapmıştır, burjuva basına savaş taktikleri iletilmiştir." dedikten sonra sosyalist basının susturulmasında bu planın bir parçası olduğu belirtildi. Devrimci Emek tarafından yapılan açıklamanın sonunda, "Ne bu uygulamalar, ne de bundan sonraki Devrimci Emek'in sesini susturamayacaktır. Devrimci Emek her saldırı sonrasında daha gür haykırarak ve halkların sesi, soluğu olmaya devam edecektir" deniliyor. Bilindiği gibi, yayın durdurma cezalarını, bina mühürleme şekline sokmaya çalışan devletin ilk girişimi gazetemize yönelik olmuştur. Gazetemizin verdiği mücadele sonucu, ceza süresi sona ermeden astığı mühürü sökmek zorunda kalan devlet, bu uygulamayı genelleştirmeye fırsat bulamadı. Devrimci Emek'e yönelik yayın durdurma kararı tebliğ şeklinde yerine getirildi.

25. sayımız toplatıldı

Haber Merkezi - Gazetemizin 16-30 Nisan 1994 tarihli 25. sayısı, 8 yazı gerekçe gösterilerek İDGM savcısı **Yahya Erdoğan**'ın talebi üzerine toplatıldı. DGM kararında toplatılmaya neden olan yazılar ve gerekçeleri şöyle sıralandı:

1. ve 4. sayılarda yayımlanan **TIKKO TC Güçlerini Yine Vurdu, TIKKO Meydanı'nda Ava Giden TC'yi Avladı** başlıklı yazılarda "yasadışı terör örgütü TIKKO'nun propagandasının yapıldığı", 1. ve 20. sayılarda yayımlanan **İbrahim Diyor ki** başlıklı yazıda "halkı ırk ve sınıf farklılığı gözetilerek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik edildiği", 4. sayıya **Bir Yıldız Daha Kaydı** başlıklı yazıda "TKP/ML adlı terör örgütünün açıklamalarının yayımlandığı", 5. sayıya **Kawa Tutsakları Seçim Sonuçlarını Değerlendirdi** başlıklı yazıda "terör örgütünün açıklamalarını ve bildirimlerini yayımladığı", 4. sayıya **TKP/ML Alibeyköy Duvarlarını Boykot Çağrısıyla Doldurdu** başlıklı yazıda "yasadışı örgütün bildirimlerini yayımladığı", 5. sayıya **Cezaevinde Zafere Biten İsgah** başlıklı yazıyla "Terörle mücadelede görevli Astsubay Volkan Sayım ve Astsubay Hüseyin Uzun'un terör örgütlerine hedef gösterildiği", 5. sayıya yayımlanan **PKK Düzeniciliğe Tutunmak** başlıklı yazıda "PKK örgütünün propagandasının yapıldığı", 19. sayıya **Partizan Ateşi Şimdi Daha Bir Gür** başlıklı yazıda "Terör örgütünün propagandasının yapıldığı". Konuyla ilgili olarak yazışmaları müdürümüz Musa Yıldız, yaptığı basın açıklamasında, "Bilinçli halkımız bilmektedir ki toplatmaların gerçek sebebi bu değildir. Tek sebep halkın bilinçlenmesini engellemek ve halkın hakkını istemesinden korkmaktır. Ama bunu ne kadar engellemeye çalışsalar da gerçekler değişmeyecektir." saptamasını yaptı.

Mücadele gazetesi basıldı

Sivas/Özgür Gelecek - 19 nisanı saat 10:30'da Mücadele gazetesi Sivas bürosunu basan Terörle Mücadele Şubesi polisleri, gazete okurlarından Ünal Erden, Kenan Kılıç, Murat Baran ve Erkan Geçer'i gözaltına aldı. Gözaltıları Özgür-Der Girişim Komitesi, TÖDEF ve DLMK, yaptıkları ortak basın açıklamasıyla kınadı. SHP'de yapılan basın açıklamasından bir gün sonra gözaltına alınanlar serbest bırakıldı.

Gündem ve Aydınlık'la "istikrar"

A. Baki Karadeniz Özgür Ülke gazetesi genel yayın yönetmeni

Özgür Gelecek - Bildiğiniz gibi son dönemlerde sosyalist, devrimci sosyalist, yurtsever basın üzerindeki baskılar, fahiş cezalar, para cezaları, hapis cezaları şeklindeki baskılar çok yoğun bir şekilde yaşanıyor. Özgür Gündem gazetesi, Özgür Gelecek gazetesi ve Devrimci Emek dergisi kapatma kararları aldı. Özellikle 5 Nisan istikrar paketi olarak nitelenen ekonomik ve siyasi krizin faturasını halklara çıkarılmasını getiren, bununla birlikte basın özeline indirgediğimizde sosyalist, yurtsever devrimci sosyalist basına yönelik saldırıların artacağına bir ifadesi. Bu konudaki düşüncelerimizi alabiliriz mi?

A. Baki Karadeniz - Basına yönelik saldırılar ezenle ezilen arasındaki çatışmanın basına yansın boyutudur. Genelinde bu şekilde değerlendirmek gerekiyor. Özelinde ise Kürt, Türk emekçi halkına yönelik böyle bir baskı ve sindirme politikalarından basında nasibini alıyor. Özgür durumda gerek Kürt sosyalistleri gerekse Türk sosyalistleri, basın camiasında yeralan sosyalistlerin ülkelerindeki yaşanan anti-demokratik sorunlara duyarlı oldukları için haliyle devletin baskı ve sindirme politikasına maruz kalıyorlar. Daha da açarsak Kürdistan'da bir vahşet yaşanıyor. Bu vahşetin kamuoyuna duyurulması belli çevreleri rahatsız ediyor. Aynı şey Türkiye ezilen emekçileri için de geçerli. Her geçen gün emekçiler açısından yaşam çekilmez hale getirilmiştir. 5 Nisan kararları ve bunun dışında diğer anti-demokratik uygulamalarıdır. Tamamen Kürt halkının ve Türk emekçi halkının yaşadıkları baskı politikaları ve onların bu baskı politikalarına karşı verdikleri eylemlilikler kamuoyuna sosyalist basın tarafından aktarılmaya çalışılıyor. Böylece maruz kalacaklar. Böylece olunca politikalar geliştiriliyor yani basını susturma politikaları. Bunu yasal olarak uygulayınca bu yasa pek işe yaramıyor. Çünkü insanlar bu basın politikalarına karşı kararlı bir şekilde direniyor. Ne yapıyor? Bu sefer yasa dışı şeyler yapıyorlar. Kendi yasalarıyla çelişir duruma düşüyorlar. Bunlar nedir? Adam kaçırma, işte Aysel Malkaç, Ferhat Tepe'lerin örneklerinde olduğu gibi. Buraları basıp çalışanları sindirme, gözaltına alma. Bunu en yoğun şekilde yaşadığımızda Özgür Gündem oldu. Özgür Gündem gazetesi çıktığından bu yana 12 tane insanımızı kaybetmiştir. 2 tane kayıp var. Kaçırılıp büyük bir olasılıkla katledildi. Yaklaşık 30'a yakın yazar ve muhabiri cezaevinde, her hafta sorumlu yazı işleri müdürünün tutuklama, milyonlara varan para cezası, yüzünlere aşan hapis cezaları ve ekonomik amborgo. Gazetenin dağıtımını engelleme, kamuoyunda gazetemize karşı ırkçı, politikalarla yalan demagojilerle, kendi kitlelerini bize saldırtma, gazetemizi okutturmasında. Her halde bunun yüzlerce nedeni sayabiliriz. Aynı şey Türkiye'deki sosyalist gazete ve dergiler için de geçerli, aynı akıbet kendileride uğramaktadır. Yani buna karşı yapılacak şey direnmektir. Direnmenin örneklerini çoğaltmak mümkün. Gerek diğer sosyalist çevrelerle birlikte basın olarak bir takım ortak noktalarda etkililikle çalışabiliriz. Zaten bizde sosyalist çevrelerden zaman zaman destek alıyorduk. Bir takım dost çevreler gazetemizde yazı yazdıkları için tutuklanan dost çevreler var. Bu anlamda devletin halklarımıza uyguladığı baskı politikalarını teşhir etmek için elimizden geleni yapmamız gerekir. Uygulanan ekonomik amborgoları, sokak infazları, yargısız infazlar, keyfi tutuklamaları teşhir etmek için her yere ulaşmaya çalışacağız. Sese-mizi duyurabildiğimiz yerlere kadar duyurmaya çalışacağız. Bu anlamda basın büyük görevler düşüyor. Emekçi cephesinin gelişmesi uygulanan demagoji ve yalan politikaları ile engellenmeye çalışılıyor. Halk büyük mediyalar aracılığıyla yozlaştırılıyor. Direnen kitlelerin sesi büyük mediyalar aracılığıyla göz ardı ediliyor veya çarpıtılarak veriliyor. Aslında görev sosyalist basına düşüyor. Zaten yasal olarak yapabilecekleri fazla bir şey yok. Yaptıklarını yaptılar. Yasadışı bir biçimde toplum tedirgin etmek, basını tedirgin etmek, bunu yalan ve demagojilerle kitlelere sunma politikası var. Bu zaten yapıyor. Devam edecek. Daha da boyutlu olabilir.

Yaşamda herşey birbirine bağlı olarak geliştiğine göre, ekonomiyi ve siyaseti birbirinden ayırtıramayacağımıza göre, ekonomik önem paketi olarak nitelendirildikleri son ölem paketiyle birlikte bundan etkilenenler halklardır. Yoksul, emekçi halklardır. Peki bu önlemler paketini neden gerek duyuldu? Bu gerçekten bir çözümsüzlükten mi kaynaklanıyor? Size göre bu neyin göstergesi?

- Devlet ekonomik olarak bir kısır döngü yaşıyor. Bir batacak yaşıyor. Bu ekonomik bunalımın nedeni savaş. Gerek kürt halkına karşı yürüttükleri kirli savaş, gerekse de emekçilere karşı yürüttüğü savaşın maliyeti gerçekten çok büyük. Milyarlarca ifade edilemeyecek kadar büyük. Bir operasyonun maliyeti 1 milyar lirayı buluyor. Bu durumda kendi egemenlerine bunu fatura edemiyorlar. Faturasını emekçilerden çıkartıyorlar. Türkiye'deki emekçi işçi kesime yönelik ekonomik tedbirler adı altında, aslında işçiyi emekçiyeye karşı tedbirsizlikler bu. Onları batağa sürüklemek, yoksullaştırma hergeçen gün yaşam koşullarını daraltmadır. Aynı şey Kürt halkına yönelik yapılmaktadır. Bu anlamda devlet gerçekten ekonomik çöküntü yaşıyor, bir batacak yaşıyor. Bunun faturasını emekçilere mal ediyor. İşte Zonguldak, Karabük'te diğer kamu kuruluşlarında binlerce insan sokağa atılmış. Kendi egemenliklerini göstermelik anlamda, görüntüsel anlamda kamuoyuna yansıtılmaya aldatılmadadır. Egemenlerden, holdingerlerden, tekellerden değil, daha çok işçi ve emekçi kesimlerin sırtından bir fedakarlık isteniyor ve ödettiriliyor. Yani sonuç olarak ekonomik bir patlak, çöküş yaşanıyor. Bu çöküşten kurtulmayıda emekçilerden bekliyoruz. Buda çözüm değil. Çünkü hala halktan gelen gelirlerin çoğunluğu yine savaşa harcanıyor. Savaş gideri, savunma sanayine harcanıyor. Artık emekçilerin verilebileceği birşeyleri yokki. Adamları kaptıya bırakıyorlar. Elinden alabileceğini ne var ki, ne kaldı ki varını onları ötesi. Zaten emekçi karlılığı olmayan bir işçiyi tutuyor. Şu anda emekçi yok. Şu

anki çöküş çözümsüz bir çöküştür. Buna asıl cevap bence emekçilerden alınacaktır. Ezilen halklardan alınacaktır. Bence cevabı onlar verecektir.

Zaten bu aşamada buna bağlı olarak siyasi bir tikanıklık yaşanıyor. Yeni politikalarda üretiyorlar.

Zaten ekonomik çözümsüzlük siyasi çözümsüzlüğüde beraberinde getirir. Birbirinden kopuk değildir. Siyasi tikanıklık zaten yaşanıyor. Bunun çok somut örnekleriyle sunmak mümkün. Yani Türkiye'yi ABD'ye pazarlama, sürekli ABD'den medet alma, ABD'nin direktifleriyle davranma. Politikanın bağımsız olduğunu göstermez. Tamamen dışa bağımlılık ekonomik anlamda dışa bağlı bir politika geliştiriliyor. Ve kendi iradeleriyle politika üretmiyorlar. Tikanıklığı yaşıyorlar. Egemenleri temsil eden siyasal oluşumlar koalisyon hükümeti idi. Zoraki olarak MGK'nın kararlarıyla, ABD'nin dayatmasıyla ayakta duruyor. Siyasi tikanıklık zaten açık bir şekilde görünüyor. Bu birbirinden kopuk zaten değerlendirilemez. Ekonomik ve siyasi tikanıklık birbirine bağlı. Bu toplumun tüm kesimlerine yansıyor. Toplum artık tüm den sağcılaşmaya yöneltiliyorlar. Baskıcı, gerici bir toplum olmaya yöneltiliyorlar. Bu kendilerinin tükenişidir. Artık çareyi daha baskıcı politikalarda arıyorlar. Tabi ki bu kendi kararları değil. ABD'nin tamamen emperyalist güçlerin dayatmasıyla gelişen kararlarıdır. Çünkü onlara verdikleri paraların nasıl, nerede, ne şekilde harcanağının talimatında verilerle alınıyor. Bu parayı nerede harcayacağını, hangi kararlar alacağını belirleyerek. Kıbrıs'ta olduğu gibi. Kıbrıs şu anda tamamen vazgeçilmiş. Bir dönem bir şaha kalkışlarla sahip çıkılmış. Bugün tamamen vazgeçilmiş.

Size 15 günlük bir kapatma cezası gelmişti. Özgür Gündem'de yayına devam etmeyecek sanırım. Şu anda Yeni Ülke adı yeni bir gazete çıkarılması düşünüyor.

Özgür Ülke ayrı. Özgür Gündem'le bir ilgimiz yoktur. Bu zaten yasal olarak mümkün değil. Özgür Ülke yeni bir kadro, yeni bir anlayışla, emekten yana, sömürge karşıtı halkların kardeşliğine taraf, bütün halkların yararına politika üreten bir anlayışla çıkıyor.

Gündemin politikasıyla aynı düzlemde bir politika mı?

Bu politika yasal olarak mümkün değil. Bizim politikamız daha farklı. Ayrıca kadroları, yazarları, çalışanları farklı olacak tamamen yeni bir gazete.

Özgür Gündem sanırım yayın hayatını noktalamış. Peki bunun nedenleri, sadece yapılan baskılar mı? Zaten hepimiz Gündem'in yaşadığı baskıları, mahabir ve yazarlarının katledilmelerini, gazetenin basılmamasını biliyoruz. Ama nedenler sadece bunlar olamaz herhalde?

Özgür Gündem adına açıklama yapamıyoruz. Ancak President Otel'de bir açıklama yaptılar.

Madem Özgür ülke adına konuşuyorsunuz. O halde neden böyle bir gazete çıkarma gereği duydunuz? Yani buna mutlaka ihtiyaç vardır ama, size göre Özgür Gündem'in olmayışını yayın hayatımızda başlatma gereği sizin için de geçerli değil mi?

Zaten başında da belirttiğim

gibi gerek Kürt halkına yönelik, gerekse Türkiye'deki emekçilere yönelik akıl almaz baskı ve sindirme politikaları var. Devletin yönetiminde bu politikalarda ısrar niteliğindedir. Bu anlamda gerek Kürt halkına yönelik gerekse Türk emekçilerine yönelik baskıların kamuoyunda teşhir edilmesi gerekir. Yani halkların doğru haber alma hakkına saygı göstererek, onlara doğru haberi ulaştırmak.

Nedir doğru haber? Eğer Kürdistan'daki köyler boşaltılıyorsa, insanlar katlediliyorsa, insan cesetleri akıl almaz bir şekilde parçalanıyorsa bunu kamuoyunda bilmesi gerekir. Türkiye'yi yöneticilere endeksleyerek tamamen yalan, demagoji ve çarpıtmalarla kamuoyuna yanlış bilgi sunulmaktadır. Belki de yanlış bilgilerin ortadan kaldırılmasında bir noktada faydamız olacaktır. Yani halkın doğru haber alma hakkına saygılı olarak, halka doğru haberi, gerçeği ulaştırmak için bu gazeteyi çıkarma ihtiyacı duyduk. Gerçekten acil bir ihtiyaç. Türkiye halklarının olmazsa olmaz ihtiyacıdır.

Burjuva medyasından, burjuva basınından böyle bir şeyi beklemeye yanlış olur. Hatta birkaç gün öncesinde birkaç gazete ortak manşet attılar. Milli birlik çağrısı yapıyorlar. Neye karşı milli birlik, kime karşı milli birlik. Bu arada hepside ortak dili kullanıyorlar.

Tabi bu şey elbetteki kendi egemenleri çıkarları içindir. Kendilerini yöneten yönlendiren güçlerin çıkarına milli birlik istiyorlar. Bu milli birlik beraberlik çağrısı ne Kürt halkına ne de Türkiye emekçilerine yarar sağlamayacaktır. Daha çok baskıya maruz kalın, ezilin, yok olun, yoksul kalın, işsiz kalın, bizler için milli birlik istiyoruz. Sizde buna davet ediyoruz demek gibi bir şey oluyor. Yani resmen hayatınızı, orunuzu, kişiliğinizi bize teslim edin diyorlar. Ülkede gerçekten ciddi bir kişiliksizlik yaşıyoruz. Bu kişiliksizlikte topluma yansıyor. Çürümüşlük topluma yansıyor. Bir gazeteci olmanın ahlak kurallarına dahi saygı göstermiyorlar. Bu kuralları yerine getirmenin çok uzağında. Jurnalcılık, ihbarcılık, yalan, katliama ortak olma, katliami meşrulaştırma, katliami gizleme gibi suçları işliyorlar. Nedir? Türkiye basını, medyası dünya tarihinde eş benzeri görülmemiş suçlar, basın suçları işliyor. Bir basının görevini yerine getirmeden çok insanlığa karşı kendi okuruna karşı suç işliyor. Bu temelde böyle bir gazetemize ihtiyaç vardır. Ve bu ihtiyacı karşılamayı kendimizde hedef alıyoruz. Bu anlamda sadece doğruyu sunma anlamında değil, onlara geleceğini belirlemenin yöntemini anlatma kendi kaderini, kendi geleceğini ellerinde tutmanın yöntemlerini onlara aktarabilme görevini yerine getirmeye çalışacağız. Gerçekten toplumumuz halklar devletin, emniyet güçleri tarafından akıl almaz bir dejenarasyona, katliamlara maruz kalıyor. Yani düşünün, bir insan sokak ortasında infaz edilsin ve üç beş çapulcu bunu alkışlasın, medya bunu büyük bir olay olarak veriyor. İnsanlık bağdaşır bir yönü yoktur. Şimdiden sizlere yayın hayatınızda başarılar dilerken, ayrıca teşekkür ederim. Ben teşekkür ederim.

"Peki" ve getirdikleri üzerine

Adnan Akfırat, Aydınlik gazetesi eski haber müdürü. Şu anda yayın kurulunda. Akfırat'la "istikrar paketi"

Özgür Gelecek- Bildiğiniz gibi 5 nisanda ortaya çıkarılan "istikrar paketi"nden sonra, burjuva basın söz birliği etmişçesine bu paketi destekleme kampanyası başlattı. Bu ekonomik paketin ardından devrimci, sosyalist, yurdsever basına yönelik saldırılar da arttı. Size göre bununla ne amaçlanıyor?

Adnan Akfırat- 5 Nisan paketinin öncesinde Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in ısrarla üzerinde durduğu terör yasasını ağırlaştırarak bir paket hazırlandı. Bu paketin özelliği yani Türkiye'de neleri terör olarak kapsıyor bu paket. Bazarın varsaydığı gibi sadece Kürt meselesine sınırlama getiriyor. Bu esas olarak işçi hareketini, memur hareketini, hak arama hareketini, gençlik hareketini engellemek üzere gündeme getirilen bir şey. Özal'ın infaz kanunuyla birlikte getirdiği terör yasasının birlikte konup 141,142'nin kalktığı dönemde Türkiye'de artık fikir suçunun kalmadığını görüyorlar. Senelerdir işçilerin, emekçilerin, sendikaların mücadelesine 141,142 bariyeri vardı. Bu kalktı. Artık Türkiye özgürleşti dendi. Oysa terör yasası 141,142'nin çok daha ağırlaştırılmış şekliyle vardı. 5 Nisan paketinden sonra yine göz boyama olarak demokratikleşme paketi adı altında terör yasasından sonra bu şekilde çok daha kötü yaşayacağız. Cezalar 5 misli artırılmış durumda. Ve terör yasasının son üç yıllık uygulanmasından farklı olarak önümüzdeki dönem esas olarak terör yasasının 141-142 maddelerini içeren bölümleri çıkaracak. Esas buradaki sınırlama olacak. Kürt meselesinin emperyalistlerin denetimine girmesi dolayısıyla kalıcı olmayan, halkların yararına olmayan, çözüm noktasında bir çözüm ya da bir çıkış noktası gerçekleşecek gibi görünüyor. Yani burjuvaziyle Kürt meselesi belli bir toleransa ulaşabilir. Kürt meselesi olarak adlandırılmaması açısından. Nitekim zaten şu andaki Kürt meselesindeki yasakları komünist basın kullanıyor. Yoksa Hürriyet gazetesinin Kürt meselesindeki görüşleri varolan yasaya göre suç olmasına karşılık herhangi bir takibata uğramıyor. Bağlayacak olursak 5 Nisan paketinin çok doğal sonucudur muhalif basına, sosyalist basına saldırılar olması. Çünkü mücadele esas olarak, somut olarak bir sınıf mücadelesidir. Mücadelenin tarafları da kılıçlarını çekip hesaplaşmaya girişiyorlar.

- Sosyalist basına yönelik toplantı, kapatma, para ve hapis cezaları şeklindeki baskılar nereye kadar varacak? Özellikle de önümüzdeki süreçte?

- Burada mesele şu: Aydınlik gazetesi olarak kanaatimiz kesin. Türkiye'de özellikle 89'da başlayan ve adımlarını geliştiren bir işçi hareketi var. Bu işçi hareketine, son iki yıldır bir kamu çalışanları hareketide geliştirdi. Bu paketle halkı tamamen bastırma, ezme, hayatın bütün alanlarının dışında tutmaya çalışıyorlar. Bu programı Türkiye emekçisine kabul ettirmek kolay olmayacak. Büyük mücadeleler olacak. Kanlı mücadeleler olacak. Burada büyük bedeller ödenecek. Fakat bu bedellerin sonucunda eğer bir emekçi hareketinin başarısı olursa ki bunun kaçınılmaz yansıması özgürlüklerin kazanılmasıdır. Ben ona kanaat getiriyorum. İşte 5 Nisan'da paket açıklandı. 10 gün son-

ra Zonguldak'ta yetmişbin emekçi bu paketi kabul etmeyeceğini ilan etti. Dün Ankara'da, Karabük'te onbinlerce emekçi de çok kararlı eylemler yaptılar. Bu mitinglerin ilginçtir, ortak bir slogan var. "Hükümet istifa Tansu Amerika'ya" diye. Mesele bir ekmeğimizi istiyoruz, hakkımızı istiyoruz meselesini kesinlikle geçmiştir bu eylemlerin bu haliyle. Demokrasiyi hedeflemektedir. Bağımsızlığı hedeflemektedir. Dolayısıyla ben bu sıkıntılar olsa da sosyalist basın açısından uzun vadede emekçilerin özgürlüğü fethedeceğine inanıyorum.

- Peki bu durumda sosyalist basının tavrı ne olmalıdır? Sosyalist basın bunu engellemek için ne yapmalıdır?

- Genelkurmayın brifingleri dışında kalan basının ortak davranışının önemli olduğunu düşünüyorum. Burada güçbirliği oluşturmak. Tabii ki bu güç birliği temelinde özgürlük alanlarını kazanmak lazım. Çünkü süreç bunu dayatıyor. Örneğin bugün İHD'nin açıklamasına göre 64 tane gazeteci var cezasında. Ancak bu sayının, araştırmalarımız sonucu daha yüksek olduğunu biliyoruz. Bu bile net bir şekilde belirlenmiyor. Ben 1 ay sonra cezaevine girmek üzere olan bir gazeteciymi. Müthiş bir yalıtma var. Yani bugün Türkiye'de bir gazetecinin cezaevine girmesi burjuva basını, sermaye basını açısından haber değeri taşıyor. Yine benim tanık olduğum bir olay var. Aydınlik gazetesinde yayınlanan bir haberdan dolayı genelkurmay benim hakkımda suç duyurusunda bulunuyor. Adalet Bakanlığı'na. Adalet Bakanlığı bunu otomatikman İstanbul DGM savcılığına iletiyor. DGM savcılığı, genel kurmayın suç duyurusunu iddianame olarak bana yazdı gönderdi. Benim ifadem almadan. Yani burada bir hazırlık soruşturması yapmak, burada bir suç olmadığını araştırmak gibi bir yargının temel görevi olan, işte bir savcının görevi nedir? Her iki tarafı dinler. Suç varsa saptır. Bu prosedür işleniyor. Bir süre sonra genel kurmaydaki bir yetkili bir adam suç işlemiştir, cezası şu kadar deyip yargıyı ortadan kaldırıp ceza verme noktasına gidecek. Bu bile haber değeri taşıyor. Şimdi saldırdın kapsamlı. Niye kapsamlı? Çünkü Türkiye'de çok ciddi bir kriz var. Bu siyasi krizi de gözden geçirdiğimizde son 6 yılda yönetime gelenler bırakıp kaçmak zorunda kalmışlar. Bu ise son fırsattır diyorlar. "Haydi Türkiye bu bir kurtuluş savaşımızdır" diye hep beraber bastırıyorlar. Burada muhalif olanların seslerini topluma duyurmak için yoğun bir çaba var. Bu durumda olanların yapacakları şey gidip onlara ağlamak, bizim sesimizi duyurun noktasını söylemek değil. Çünkü onların böyle bir talepleri yok. Yani öyle bir program yok, problemleri yok, demokrasisi değil onları ilgilendiren şey. Bugün bunların anladığı anlamda büyük sermaye, işbirlikçi sermayenin bir kurtuluş savaşıdır. Yani durumu kurtarmak, halkı ezme, Türkiye'yi batırma savaşıdır. Dolayısıyla biz ne yapacağız? Bu savaşa taraf olan güçlerle güçlerimizi birleştireceğiz. Bugün işçi sınıfı sadece kendisi için değil, bütün Türkiye de baskı altında ezilen sınıfların kurtarcısı durumunda gelmiştir. İşçi hareketinin karakteri bu noktaya gelmiştir. İşçi hareketinin bu süreç içerisinde belli bir karakteri var. Bizim de görevimiz sosyalist basın

olarak, muhalif basın olarak, sosyalist olmasak da bu düzene muhalif olan basının da işçi hareketine sıkı sıkıya sarılması lazım diye düşünüyorum.

- Siz Aydınlik gazetesi olarak bundan sonra haftalık çıkıyorsunuz. Peki bundaki etkenler ekonomik mi yoksa daha farklı nedenler de var mı?

- Şimdi çok farklı bir süreç yaşanıyor. 10 milyara yakın bir ceza var şu anda. Gazetelerin yöneticileri hakkında hapis cezaları kesinleşmiş durumda ve bir kısmı da yargıtayda kesinleşmeyi bekliyor. Fakat bunlar tek başına etken değil. Son 5 Nisan paketiyle beraber büyük bir zam geldi. Bunu fiyatlarımızı yansıttığımızda bunu karşılayacak bir şey sağlamak mümkün olmadı. Çünkü bu gazeteyi okuyacak, destek verecek insanlarda bu paketten yoksullaşmaya doğru gitmiş insanlar. Yani bu tablo içinde günlük olarak sürdürme şansımız yok. Şu oldu. Aydınlik gazetesi büyük burjuvazi tarafından piyasa koşullarında boğuldu. Bir yandan devletin yasakları, engelleri, cezaları, para cezaları şeklinde ayda iki, üç milyon parayı devlete ceza olarak ödemek zorunda kaldık. Bu sürecin sonunda bu para emekçilerden alınan paradır. Bu koşullarda sürdürmek de çok doğru gelmedi bize. Ama bizim hedefimiz şu: Güç toplandıktan sonra günlük olarak mümkün olan en kısa zamanda gazeteyi çıkarmak Türkiye'de emekçilerin mücadelesine güç verecek, onun sesi olacak, ona önderlik edecek bir günlük gazeteye ihtiyaç var. Bu gazeteyi çıkaracak potansiyelimiz ve imkanımız da var. Bu değerlendirmeyi ayrıca yapacağız.

- Ortada şöyle bir söylenti dolaşıyor: Burjuva basını bunu yapmak için büyük miktarda para almıştır.

- Tansu Çiller Devlet Bakanlığı'ndan istifa edip başbakanlığa aday olduğunda ilk yaptığı işlerden birisi Hürriyet ve Sabah gazetelerini 100'er milyarlık teşvik karnamesi imzalamak oldu. Şimdi birde milli birlik edebiyatının olduğu yeri kazımak lazım. Yani kim yaptı bugüne kadar milli birlik çağrılarını? İşte büyük sermaye basını yaptı. Altını kazıyorsun, buradan elde edilen kazançlar, bu kazançların da değişik şekilleri var. Birincisi batan bankalardan reklam alıp, kredi alıp bunu ucuz reklam olarak hiçbir riskle girmeden ödemek şeklinde yaşanan şeyler var. İkincisi teşvik yoluyla %3 faizle 3 yıl ödemesiz yani neredeyse bedava para şeklinde verilen teşvikler var. Fakat yalnızca bu nedene bağlamak yanlış olur. Çünkü sistemin bir parçası durumundalar. Çünkü bunların hepsinin birer tane bankası var, birer tane televizyonu var ve basını esas olarak da halkı yönlendirmekte, siyasi iktidarın arkasında destek olmak ve bundan çıkar elde etmekte bir vasıta olarak kullanıyorlar. Mesele basit değil. 1 milyar lirayı alıp desteği yapmak meselesi değil. Fakat bu burjuvazinin özgürlük karakterinden geliyor. Sabancı da milli birlik çağırını yapıyor. Burada tabii sınıf çıkarı da var. Yani burjuvazinin, işbirlikçi burjuvazinin çıkarı olduğu gibi Sabancı'nın şahıs olarak da kendi kasasına giren çıkarı da var. Petlas'ı kapattı, Lassa'nın önünü açmak istiyor. Koç'un milli birlik çağırısını alını kazıyorsunuz, bakıyorsunuz THY'nin Amerikan şirketine satılmasına aracılık ediyor. Koç da büyük kazanımlar elde ediyor. Bur, Türkiye burjuvazisinin karakteridir aslında.

- İşçiler kuruyor mu?

- Ben de teşekkür ederim.

Özgürce

İsmail Yıldız

Birlik Mücadele Zafer!

Birlik Mücadele Zafer... Birlik Mücadele Zafer... Birlik Mücadele Zafer...

Herkesin defteri kalemi var mı? Başta Komünistler olmak üzere iyi bir komünist olmak hedefi ile hareket edenlerin yani proletaryaya partisi çizgisinde mücadele yürütenlerin defterlerine bu şiarı yüz kez yazmalarını istesek acaba eğitim açısından bir yararı olur mu?

Hepimiz biliriz, ilkokulda eğitimin bir yolu da budur. Ancak bizler bugün bu metodu aşmış olmak zorundayız. Ama peki, bu şiarı defterimize değil de beynimize, yüreğimize ve vicdanımıza nasıl kazıyacağız? "Birleşebileceğiniz bütün güçleri birleştirmek" ve birlikte hareket etmek gerektiğini söyleyen Mao'nun öğrencileri olan bizler, yanyana gelinebilecek en yakın güçlerden bile uzaklaşarak, her sorun çıktığında birliği dinamitleyerek nasıl Mao'nun öğrencileri olduğumuzu söyleyebileceğiz? Komünist önderlik etiketini göğsünde taşıyanların, kendi allelerinden birisinin evliliğini bozma konusunda bu kadar hoyrat olamayacakları halde, komünistlerin birliği konusunda aynı duyarlılığı göstermedikleri imajın yaratılması komünistler açısından ne anlama geliyor? Açık ki, bu konuda yeterli donanımı sağlayamadıkları anlamına geliyor. Kişisel ilişkilerden etkilendikleri, kişilik dayatma ve karşıdaki ile ideolojik, politik mücadeleden çok basit sorunları abartarak, dedikodu yaparak ya da kişisel yıpratmalarda bulunarak "mücadele" etiketleri anlamına geliyor.

Küçük burjuvazinin temel özelliklerinden birisidir; sıkı disipline gelmez, ama başkasına karşı da sıkı disiplini en katı şekilde dayatır. Kendisine karşı liberalizmi, başkalarına karşı marksizmi (hem de dogmatikçe ve sekterce) uygulamaya çalışır. Hakim olduğu yerde istediği şekilde düdüklü bütüncüğü sanır. Söylediklerine ve yaptıklarına körükörüne kafa sallayıp onaylayanları el üstünde tutarken, eleştirenleri sevmeyi, yıpratmaya ve önünü tıkamaya çalışır.

Ama her şeye rağmen proleter safılar, yeniden yeniden kalba dökmeye, hata ve zaafardan arınma, "hergün, her bakımdan biraz daha ilerleme" hedefiyle kendisini nitelik ve nicelik olarak geliştirme yeridir. Safılara şu ya da bu burjuva zaafı taşıyarak gelenler bu eğitim ve denetim çerçevesinde yeniden kalba döktürürken, komünistleri bir arada tutan temel etken parti programı, kongre ya da konferanslarda kararlaştırılan ve kendisini kararlarla ifade eden parti iradesidir. İşlerliği ise tüzük kurallarıdır.

Proletarya partisi safıları bugün bir kez daha çalkalanıyor, kaosa sürükleniyor. Parti iradesinin ifadesi olan kararlar çözüleniyor. Geçmişte işlenen suçlar yeniden malzeme olarak gündeme getirilince ne parti irade kararları dikkate alınıyor ne de tüzük kuralları içinde yürünüyor.

Yönetimi var eden ve kendi iradesini kendi kararları doğrultusunda faaliyet göstermekte sınırlayıp devrettiği yönetim organı tarafından bugün çözülen genel irade kararları ve tüzük hükümleri bu durumda isyan etmektedir. Bu isyanın dili ilkel ve tutarlı komünistler olmaktadır. Komünistler genel irade kararlarını ve tüzük hükümlerini çözümlenlere karşı barikat oluşturup parti birliğini korumak isterlerken aynı zamanda eskiden suç işleyenlere karşı da aynı tutarlılıkla tavır geliştirmektedirler. Geçmişin uzlaşsızlığı ve karşılıklı mücadelesizliği içinde liberal kalıp geçiştirilen olgu yeniden değerlendirilip tutarlı ve kararlı bir tutum alınmak zorundadır. Hem gerçek bir MLM olmanın hem de bugünün fırsatçı ve faydacı çabasına en iyi engellemenin yolu budur! Yoluna baş koyduğumuz proleter ideolojimize, siyasetimize ve vicdanımıza karşı ve de emeğine ve alın terine dayandığımız peşitli milliyetlerden emekçi halklarımıza karşı bunu yapmak zorundayız. Komünistler arası birliğin geliştirilip pekiştirilmesinin, diğer devrimci güçlerle birleşebilmenin ve halkımızla bütünleşmenin yolu buradan geçmektedir. Küçük hesaplar peşinde koşarak bunu sağlamak ise mümkün değildir.

Darbeci ve komplocu tarzda gündeme getirilen tasfiyecilik karşısında komünistlerin ve devrimcilerin ruhları bir kez daha derinden yaralandı. Devrime gönül vermiş, enerjisini ve yaşamını bu yola adanmış insanların derinden yaralanırken kimi kavga kaçkınlara gündoğmuştur. Yıllardır komünistlerin birliğine küfreden, baltalamak isteyen ya da komünistler tarafından fazlasıyla olumsuz bulunarak dışlanan unsurlar, "kurt dumanlı havayı seven" misali ortaha düşmüştür. Sahipleri açısından fazlasıyla utanç verici bir durum olan bu pozisyon utamak bir yana desteklenmekte ve yönlendirilmektedir. "Dursun Karateşlik" diye ifade edilebilecek bir anlayıştan ne kadar etkilenildiği yayın evine baskın düzenleterek gösterilmiştir. Sekter, darbeci ve kariyerist anlayışın neilere mal olabileceği bu örnekle de sinyallerini vermiştir.

Altını çizmek gerekiyor; kavga kaçkanı kimi unsurları sevindirenler durumlarını yeniden gözden geçirmek zorundadır. Değişirasyon ve kılıçlarla ilgili dedikodulara yön veren, malzeme sunan ve tasfiyecilik yapan anlayış bu tutumundan vazgeçmek zorundadır. Bu çok büyük bir suçtur. Her şeyin kendi hukuku ve kuralı vardır. İnsanları ve yapıları ayakta tutan pragmatizm ya da küçük hesaplar peşinde koşmak değil, ilkel olmak ve yüce devrim çıkarı hesaplarıyla hareket etmektir. Kavga kaçkanı bazı unsurlar komünistlerin yeniden bir parçalanmayla yüz yüze kalmasını halka sevinerek anlatır ve kendilerine yeniden gün doğduğunu düşünürken bilinmelidir ki, emekçilerin yüreği kan ağlamaktadır. Zira onların umudu parçalanmak istenmektedir. Buna kimsenin hakkı yoktur.

Günlerdir insanlarla içiçeyim. Gündemdeki konu sadece budur. İnsanların gözleri nemli ofkeleri dillerinde. Ve emeklerine, kendi değerlerine sahip çıkma konusunda müthiş kararlılar. Bunu 1 Mayıs mitinginde de gösterdiler. Baştan sonuna kadar sloganlarımız haykırılınca, kortajı, yürüyüşte; sevinç ve öfkede tek yürek, tek ses, tek yumruktular. Bu birlik, dayanışma ve mücadele ruhunu, sadece göğsünde etiket taşıyanlar görsellerde eğer gerçekten buradaki önemli mesajı da aldılar mıydı?

Bu mesaj almak ve bu sese kulak vermek kendisine MLM diyen herkesin kaçınılmaz görevidir. Ve hesap sormaktan da, hesap vermektense de kaçınmamak, iradenin vereceği karara uymak komünistleri onurlandıracak bir davranış olarak hayata geçirilmekte zorundadır. Uru-orta ve dedi-kodu şeklinde ortaya atılacak iddiaları, suçlamaları hiç bir bina yapılamaz, bu, binaları dinamitlemek olacaktır. İddia ve suçlamalar iradenin proleter adalet terazisinde tartılmak ve herkesin suçu, hatası oranında diyet ödemekle yüz yüze getirilmesi bir zorunluluktur. Her şey kuralı, kaidesiyle ve ortak irade denetiminde ele alınmalıdır. "**Herkes hesap verecek**" sloganı utarılmak değil, arınılacak bir olguya ifade etmektedir.

Doğru ve yegane sağlıklı rota; halihazırda ortak iradeyi taşıyanların yeniden iradenin mevruluguna dönülmesi, her işin hukuk kuralları içinde yürütülmesi ve yeni bir iradenin onayına başvurulmasıdır.

Komünizme gönül vermiş komünistlerin, devrimcilerin ve bu umutla yüzyü gülün emekçilerin isteği de budur.

Ve Birlik Mücadele Zafer şiarı ezberlenmeyi, kağıda yazılmayı değil hayata uygulanmayı arzulamaktadır.

Yeni bir günün umutunu istemektedir, ve bir kez daha tanışılacak.

...

Yeni Demokrat Gençlik toplatıldı

Haber Merkezi- Halk gençliğinin dergisi Yeni Demokrat Gençlik'in 20 Nisan 1994 tarihli 19. sayısı, İDGM tarafından DGM Savcısı Yaşar Türk'ün talebiyle yine toplatıldı.

DGM kararında toplatmaya neden olan yazılar ve gerekçeleri şöyle sıralanıyor: 12. sayfada "Halkın Cebine Uzanan Elleri Kıracağız", 18. ve 19. sayfalarda "Doğu Karadeniz Gerçekliği" ve 31. sayfanın "tamamında TKP/ML-TIKKO-TMLGB'nin propagandasını yapmak", 10. sayfada yer alan "İsyan etmek Meşrudur" başlıklı yazıda "halkı sınıf, ırk ve din farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa çıkararak tahrik edildiği", 12. sayfada "TKP/ML Zamlara Karşı Bildiri Yayınlandı" başlıklı yazıda "terör örgütünün açıklamalarını yayınladığı." Yazışmaları müdürümüz Musa Yıldız, yaptığı basın açıklamasında şunları kaydetti: "Devrimci basın üzerindeki tüm anti demokratik uygulamaları protesto ediyor, devrimci basın üzerindeki baskılar düzenin çürümüş yüzünün bir göstergesidir diyoruz."

Tokat temsilcimiz beraat etti

Kayseri/ Özgür Gelecek- Bilindiği gibi bir süre önce Tokat büromuzda bulunan dergiler polis tarafından yasadışı yayın olarak gösterilmiş, Tokat temsilcimiz Hüseyin Kaplan hakkında dava açılmıştı. Temsilcimiz, büro aramasında hiçbir yasa dışı yayın bulunmazken, iddianamede büroda yasadışı yayın bulundu diye suçlanıyordu. 26 nisan'da Kayseri Devlet Güvenik Mahkemesi'nde yapılan duruşmada temsilcimizle birlikte Tokat'ta bulunan bir okurumuz da yargılandı. Mahkeme sonucu beraat eden temsilcimiz Hüseyin Kaplan ve okurumuz, mahkeme başkanı tarafından "Şu an beraat ettiniz, ülke elden gidiyor siz daha ne için uğraşıyorsunuz? İlk önce ülkeyi kurtaralım." nasihatı verildi(!)

Türkiye; halklar hapishanesi

Haber Merkezi- Seyfi Oktay başkanlığında Antalya'da 21 Nisan'da yapılan "Cezaevleri ve Yargı Sorunları" konulu toplantıya sunulan rapor devletin ne menem bir devlet olduğunu çarpıcı bir şekilde gözler önüne seriyordu.

Raporda, koalisyon hükümetinin işbaşına geldiği Kasım 1991'den bu yana siyasi "suçlu" görülen tutuklu ve hükümlü sayısında % 800 oranında artış olduğu, siyasilerin bulunduğu cezaevleri sayısında da % 400 artış olduğu kaydediliyordu.

76 il Cumhuriyet Başsavcısı ve 8 DGM başsavcısının toplantısına sunulan rapora göre;

- Kasım 1991'de 900 dolayında olan siyasi tutuklu ve hükümlü sayısı 11 Nisan 1994 tarihi itibarıyla % 778 oranında artarak 7 bin 7'ye ulaştı.
- 8 Mart 1993 tarihinde 3 bin 700 olan siyasi "suçlu" tutuklu ve hükümlü sayısı son bir yılda 3 bin 300 kişi arttı ve artış oranı % 89 olarak gerçekleşti.
- Kasım 1991'de siyasi cezaevi sayısı 10 iken, bu sayı bugün 40'a ulaştı.

Ayrıca raporda önlemlerin yetersizliğinden, 200 trilyon lira kaynağa ihtiyaç olduğundan sözedilmesinden ve kendilerinin vermiş olduğu, sağlıklı olmamasına rağmen verilen rakamlar hakim sınıfların ülkeyi tam anlamıyla halklar hapishanesine dönüştürme niyetlerini ve pratiklerini açığa çıkarmaktadır.

Sivas temsilciliğimiz açıldı

Sivas/Ozgür Gelecek- Sivas temsilciliğimiz, 23 nisan günü saat 14:00'da açılışını yaptı.

Açılışa katılanlar; bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm, komünizm mücadelesinde toprağa düşen şehitler için saygı duruşuna çağırıldıktan sonra, temsilcimiz Hüseyin Öğren açılış konuşmasını yaptı.

Ozgür Gelecek gazetesinin yayın hayatına başlayışının 1. yılının kutlandığı bu ayda Sivas bürosunun açılışının önemine dikkat çeken temsilcimiz, "Türk, Kürt, Ermeni, Arap, Laz, Çerkez, Gürcü, Abhaz ve Azeri ulus ve milliyetlerden emekçilerin kardeşliğinin, ortak kurtuluşunun ve dünya halklarıyla dayanışmasının sesi olan Özgür Gelecek, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik'in sesi, büromuzun açılmasıyla daha gür çıkacak. Bilimsel sosyalizmin ustaları Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'dan devraldığı mirası proleter bilinç ve kararlılıkla taşıyacak." dedi.

Burjuva basının dünyadaki olayları aktarışına değinen Öğren, boyalı basının Yeni Dünya Düzençileri ile milliyetçi-seriatçı kesimleri karşı karşıyaymış gibi göstermeye çalıştığını belirtti;

"Dünyada esen Maoist fırtınayı sesizlik içinde boğmaya çalışıyorlar. Peru'dan Filipinlere, Hindistan'dan Nepal'e dünya-

nın birçok yerinde mücadelesini yükselten güçleri görmek istemiyorlar. Fakat, Mao'nun 'İktidarı bizden alabilirler ancak asla rahat yüzü görmeyeceklerdir.' sözünü doğrularcasına savaşıyor bu güçler, emperyalizmin kabusudur." dedi.

Konuşmasında Sivas katilamına da değinen Öğren, 37 ki-

şinin katledildiği Sivas gibi bir yerde devrimci-demokratların ortak hareket etme koşullarının oluşturulması gerektiğini belirtti. Öğren, konuşmasını, "Özgür Gelecek, Partizan, Yeni Demokrat Gençlik susturulamaz! Biz halkız, gelecek ellerimizdedir!" diyerek bitirdi.

Açılışta Emişin Bayrağı ga-

zetesi, Gerçek dergisi temsilcileri, Mücadele gazetesi çalışanları, Sivas Liseli Öğrenciler Birliği Gelişim Komitesi, Sivas Yeni Demokrat Gençlik, Özgür Gelecek Malatya Temsilciliği ve Tokat Temsilciliği'nin mesajları okundu.

Hep beraber direniş türküleri ve marşların söylenmesiyle

"Devrimciler arası şiddete gerekçe aranamaz"

24 Nisan Cumartesi günü Dursun Karataşçı'lar tarafından katledilen devrimciler Muammer Aydın ve Ercan Temelli'nin, Gazi Mezarlığı'nda yapılan anma törenine DK taraftarları taşlarla, sopalarla saldırdı. Bu da yetmedi kitleye silah çekti.

22 Nisan 1993'te katledilen devrimcilerin anmasında 30'dan fazla insan bulundu. Arkadaşları ve ailesinin yanı sıra, devrimci dayanışma çerçevesinde okurlarımız da oradaydı.

Saat 14:00'a doğru kitle mezar başında toplanmaya başladı. Bu arada Muammer Aydın'ın annesi mezar başında ağıt yakıyor, yakınları gözyaşları içinde durmadan ağlıyordu.

Zora giden devrimci bir yapının kendi insanını infaz etmesi idi. Ortam gergindi. Muammer Aydın'ın anası bir yandan ağıt yakıyor, diğer yandan "Katil Dursun Karataşçı!" diye feryat ediyor "Katiller sokaklarda dolaşüyor" diye söylüyorlardı.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra, bir kişi Muammer Aydın'ın mücadelesini ve kişiliğini anlattı. Muammer Aydın'ın örgüt içi çelişiklere üzüldüğü belirtilerek, "Üzülmeden edemiyorduk, emeklerine üzülmüyorduk, insanların sergilediği çaresizliğe üzülmüyorduk." dedi. "Olayları kaygısız bir tavırla izleyip sadece kendine söylenenleri bir robot gibi uygulayanların, süreç iradi bir katkıda bulunmayanların devrimciliğinden, devrimci solculuğundan da şüphe edilmesi..." gerektiği savunuldu.

İki çocuk, on bir-on iki yaşlarında biri erkek diğeri kız. Başlarında kızıl bant, Muammer'in ve Ercan'ın resimlerini utangaç bir edayla taşıyorlar, gelişmeleri izliyorlar.

Daha sonra Ercan Temelli'nin kişiliği ve mücadelesi anlatıldı. "Ümitli ve mutlu günler yaşadık. Bu süreç hiç yaşamadığımız denli hareket yapısında alt ve üst oluşları ihtiva etti. Kahramanlıkları, alçak-

lıkları gördük, yaşadık. Şu an işimizin yaşama ve mücadele etme savaşımızın iki cepheden sürdürüyor olması, daha düne kadar pek çok paylaşımımızın olduğu insanın, bizi vur emriyle araması ne kadar sıkıntılı bir durumsa değerler ve il-kelerimiz uğruna yarattığımız her türlü direniş bizi kıvançlı kılıyor." sözleriyle Ercan Temelli'nin değerlendirilmesi dile getirildi.

Devrimci dayanışma çerçevesinde anmada bulunan bazı okurlarımız da bir mesaj okudu.

Okurlarımız sözlerine şöyle başladı: "Halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve insanın altın çağ ve komünizm mücadelesinde şehit düşmüş devrim şehitlerini burada bir kez daha anıyor ve sınıf mücadelesini, sınıf savaşımında sürdürmeye ant içiyoruz. Komünist/devrimcilerin her damla kanı sınıf savaşımını daha da kızılaştırıp geliştirdiği gibi bizlerin gurur kaynakları düşmanın korku ve kabullandır."

Okurlarımızın mesajı sürece dair olarak iletilen şu cümlelerle son buldu. "Devrimciler arası çelişikler, her ne sebeple olursa olsun şiddetle meşrulaştırmayacağı gibi, TC proletaryası ve ezilen tüm halklara yarar vermeyecek ve ayrıca onlar arasında derin yaralar açacaktır. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi eli kanlı faşist TC devletinin işkencecilerini sevince boğacaktır. Devrimciler arası şiddete sebebiyet veren grup ve yapıları kınıyoruz. Devrimciler arası çelişiklerin eleştirisi-birlik, eleştirisi-ikna temelinde ele alınmaları gerektiğini belirtiyoruz" diye rek "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm ve Halk Demokrasisi Yolunda Sosyalizm-Komünizm" şiarıyla düşüncelerini dile getirdi.

Daha sonra kitleye seslenilerek, "Konusmak isteyen var mı?" denildi. Tam da bu arada bulunduğumuz yöne doğru geniş çapta dağıntık yarın daire şeklinde 10-15 kişi aramıza daldı. Bu kişiler, "Muammer ve Ercan Yoldaş Ölümüne Dür- Devrimci Sol Güçler" imzalı pankartı, törene katılanların ellerinden zorla çekerek yere attılar. Birden herkes birbirine girmeye başladı. Çocuklar ve bazı kadınlar feryatlar içinde saklanmak için yer aramaya başladı. Bu taşlarla, sopalarla süren çatışma başladı. Tam bu arada karşıdan iki el silah kitleye doğru sıkıldı.

Bir kişinin yüzü kanlar içinde kaldı ve bir kaç kişinin de yaralı olduğunu gördük. Tekrar bir araya gelen kitle öfke ve nefretle mezar-dan çıktı.

Sonuçta katledilen her biri bir değer olan devrimcileri, yürekleri sızılı analardı. Bu halde mezarlığın kapısına gelindi. DK taraftarları arkaları dönük gidiyordu. Mezarlığın kapısına çıkan kitleyi görünce, laf atmaya başladılar. Kitle karşılık verince yine taşlı çarpışma başladı. "Katiller, Katil Dursun Karataşçı!" sloganları atıldı. Hızını alamayan saldırgan DK taraftarlarından biri o an kitlenin üzerine üç el silah sıkı. Bu arada sanki düşmana çekilen bir silah gibi biri de "Boş ver gel" diyordu silah çekene.

Dursun Karataşçı'nın cenaze törenine katılan kitleyi saldırdı.

1 Mayıs alanlarda coşkuyla kutlandı

İstanbul/Özgür Gelecek- İstanbul Demokrasi Platformu'nun organize ettiği 1 Mayıs kutlamaları, sabahın erken saatlerinde, yaklaşık 80-90 bin kişilik kitlenin Abide-i Hürriyet Meydanı çevresinde toplanmasıyla başladı. Miting alanına açılan tüm yollara polis barikatı kurularak polis helikopterleri alçaklık uçuşları yapıyordu. Çevredeki yüksek binalara keskin nişancılar yerleştirilmişti. Çağlayan köprüsüne kadar sloganlar, marşlar ve türne eşliğinde yürüyen kortejler, burada tek tek aramadan geçirildi ve birçok pankarta yasadışı olduğu gerekçesiyle elkonuldu. Üst araması sırasında ise Yeni Demokrat Gençleşme ve Alınları muhabirlerinin basın kartlarına el konuldu. Buradan alana doğru ilerleyen kitle hep bir ağızdan, "Yaşasın 1 Mayıs", "Ağa Patron Devletini Yıkacağız, Halk itidarnı Kuracağız!", "1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak!", "Kahrolsun 5 Nisan Kararları", "İşçi Köylü Gençlik Halk Savaşında Birleştik", "İşçi Ki-

yımına Son!", "Birlik Mücadele Zafere!" şeklinde sloganlarını haykırıyordu. Bu esnada Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral'in bir grupla birlikte alana doğru ilerlediğini gören kitlelerden yuh sesleri yükseldi ve hep bir ağızdan "Kahrolsun Sendika Ağaları" şeklinde slogan atıldığı duyuldu. Abide-i Hürriyet Meydanına toplanmaya başlandığında alan bir anda doldu ve mitinge katılan insanların yarıya yakını alana giremedi. Bu arada bazı grupların kuşlama yaptığı ve TKP(ML) bayrağı taşıdığı görüldü. TKP(ML)-TMLGB imzalı "Yaşasın 1 Mayıs!" ve "Yaşasın Parti Güçlerinin Birliği!" şeklindeki sloganların yer aldığı kuşlamalar yapıldı. Ayrıca "Yaşasın 1 Mayıs" sloganının yer aldığı pankart TKP(ML) ve TKP(ML)-TMLGB imzalarına taşıyordu. Alandaki kutlamaya devrim şehitleri ve 1 Mayıs şehitleri anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Bilgesu Erenus'un okuduğu Kürtçe ve Türkçe şarkılardan sonra sendika ağalarının konuşmalarına geçildi. Türk-İş adına Bayram Meral, DISK adına Kemal Nebioğ-

lu, Hak-İş adına Necati Çelik birer konuşma yaptılar. Ancak kitle bu sendika ağalarının söylediği hiçbir şeyi dinlemedi bile. Sürekli alkış ve yuh sesleriyle protesto etti. Mitinge katılan gruplar saat 14.00 civarı dağılmaya başladı. Mitingin başından beri polislin tahriklerine dikkate almayan kitle, polislin yarattığı gergin havaya rağmen başından sonuna kadar polislin provokasyonlarını boşa çıkarttı. Ancak "güvenlik kuvvetleri" bunu hazmedememiş olmalı ki dağılmaya başlayan kitleden 60-70 kişilik bir grubu önden ve arkadan çevirerek insanlara saldırmaya başladı.

O sırada megafondan, otobüslere doğru gidildiği, herhangi bir yürüyüşün söz konusu olmadığı duyuruluyordu. Ancak polis yakaladığı insanlara bir şeylerin hincini çıkarıyormuşçasına vuruyordu. Bu sırada köpeklerine saldırı emrini vermesi unutulmuş, kimi insanların yerlere yatıp köpeklerin dişlerine vermişlerdi.

Bu saldırıları görüntülemek isteyen gazetecilerin filmlerine el konulurken, kameraları da kırıldı.

Hazro'da yeni kayıp

Ankara/ Özgür Gelecek- 22 Nisan günü Hazro'daki işyerinden kaçınan Mehmet Şerit Avşar'dan haber alınamıyor.

27 Nisan '94 günü İHD Genel Merkezi'nde bir basın açıklaması yapan İHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül, DEP milletvekili Sedat Yurttaş ve M. Şerif Avşar'ın babası Süleyman Avşar, konuyla ilgili bilgi verildi.

22 Nisan günü M. Şerif Avşar'ın gübre bayiliği yaptığı işyerine gelen 7 kişi Avşar'ı zorla götürmek istediler. Olay yerinde 3 erkek kardeşi de bulunan Avşar, bir süre direndikten sonra, kardeşlerini koruma amacıyla gitmeye razı oldu. Silahlı ve tel-sizli olan 7 kişi buradan aldıkları Avşar'ı 21 AF 989 plakalı Toros marka ve 21 T 1170 plakalı ticari araçlara bindirerek götürdüler. Bu araçları takip eden Avşar'ın kardeşleri, ağabeylerinin Saraykapı Jan-

darına Alay Komutanlığı'na götürüldüğünü gördüler. Daha sonra babaları Süleyman Avşar'la jandarma alayına giden kardeşleri, burada/ ağabeyleri Şerif Avşar'ı kaçırınları teşhis ettiler. Ailesinin teşhisine göre Avşar'ı kaçırınların 5'i Lice de korucu, ikisi ise jandarma. Bunlardan isim öğrenilenler, Lice korucularından Muhtar Ali, oğlu Ömer ve amcası Ebedin.

Hazro'da jandarmaya ve polis makamlarına yaptığı başvurulardan bir sonuç alamayan ve gözaltında olduğu kabul edilmeyen M. Şerit Avşar'ın babası Süleyman Avşar, Ankara'ya gelerek girişimlerine burada devam etti. DEP milletvekili Sedat Yurttaş'ın, konuyla ilgili olarak, Emniyet Genel Müdürü, İçişleri Bakanı ve Cumhurbaşkanını ile yaptığı telefon görüşmelerinde bir sonuç vermedi ve Şerif Avşar'ın devletin elinde olduğu hiçbir makam ta-

rafından kabul edilmedi.

Bir ağabeyi Özgür Gündem gazetesinin Avrupa temsilcisi Recep Avşar, bir kardeşi, cezaevinde tutuklu bulunan PKK gerillası Kerem Avşar olan M. Şerif Avşar ticarete uğraşmıyor. Kaçırıldığı günün akşamı, M. Şerif Avşar'ın evine telefon eden birisinin, "Biz bunu kaçırдық. Bu son değildir, bunun arkası gelecek, sizin aileden birçok kişi gidecek" dediği, Süleyman Avşar tarafından belirtildi. Süleyman Avşar ayrıca, "Bir işçileri bakanı, bir emniyet müdürü, istese yarın saatte oğluma ne olduğunu, nerede olduğunu öğrenir. Pekki, neden bilinmiyor diyorlar?" dedi.

Açıklamada konuşan DEP milletvekili Sedat Yurttaş da "Bu kaçınılmaz bir sorundur. Çabalarımıza rağmen bir bilgi alamadık. Bu da gösteriyor ki ülkedeki ikili yönetim devam ediyor." dedi.

TC ordusunda gizli alarm

Urfa/Özgür Gelecek- Geçtiğimiz haftalarda batıdan otobüslerle Şımak'a ve tampon bölgeye sevk edilen TC ordu birlikleri, devletin bu bölgeye yerleşme ve konumlanma niyetini ortaya çıkardı. 12 nisandan itibaren Şivi, Mezi ve Haftanın kampları ve tampon bölgesine helikopterlerle yapılan çıkarma hareketi halktan gizlenmeye çalışılıyor.

Gerillalarla TC ordu birlikleri arasında gerçekleşen çatışmalar halka duyurulmamaya çalışılıyor. Birçok ölü ve yaralı olduğunu açıklayan Irak peşmerge radyosu ve Suriye menşeli haber kuruluşları,

Türk basınının küçük birkaç çatışma dışında olayları gizlemesini ve hiç değinmemesini, vahşeti örtme çabası olarak değerlendirdi. TC ordu birliklerinin tampon bölgeden 20 km kadar içeriye girdikleri kesinleşti.

TC terörü 12 nisanda sınır ötesi operasyonlarla başladı ve tampon bölgelerde peşmergeyle TC birlikleri arasında yoğun çatışmalar yaşandı. F-4, F-16, Cobra ve Skorsky tipi uçak ve helikopterlerin kullanıldığı hareket sırasında sivil halkın yaşadığı birçok köy ve köm bombalandı.

İki haftadan bu yana, bölgede konumlandırılmak istenen TC birlikleri Şımak çevresine de yığınak yapılarak takviye edildi. Bu çerçevede Malatya, Kütahya, Kayseri ve Urfa'dan Şımak'a yaklaşık 50 bin kişilik TC ordu birlikleri gönderildi.

Öte yandan peşmerge ve gerillaların yüksek donanımlı TC birliklerini yenilgiye uğratmaları da gelen haberler arasında. Sineyht, Bervari, Şivi ve Messina dağlık bölgelerini ele geçirmek isteyen Türk birlikleri ile KDP peşmergeleri arasında çatışmalar yoğun olarak devam ediyor.

TKP(ML)-TİKKO tutsaklarına saldırı

Malatya/ Özgür Gelecek- Malatya E-Tipi cezaevinde TKP(ML)-TİKKO davasından tutuklu olarak yargılanan tutsaklar 4 Nisan 1994 günü DGM'den çıkıp cezaevine getirilirken askerler tarafından joplü, zincirli saldırıya uğradılar. Daha öncede 25 Mart '94 tarihinde koğuş araması sırasında koğuşlar talan edilmiş, birçok özel eşyalarına el konulmuştu. Bayan tutsakların bulunduğu koğuşlarda yapılan aramaya silahlı beş sivil sokulmuş, bu sivil polisler insanı değerlere sığmayacak alçakca davranış içerisine girmişlerdi.

TKP(ML)-TİKKO davası tutsakları yaptıkları açıklamada, Türkiye'de cezaevlerinin Hitler'in toplama kamplarına döndüğünü, her sene en az birkaç defa siyasi tutsaklara yönelik vahşice saldırıların yapıldığını belirtiyorlar.

Açıklamalarında, insanları cezaevlerinden alıp sorgu için polis

merkezlerine götürüldüğünü, polis merkezleri içine çalışan DGM'lere gidip gelmek için dayak ve hakaretleri göze almak gerektiğini dile getiriyorlar.

Tutsaklar kendilerine yapılan saldırıyla ilgili açıklamalarında;

"O gün askerlerin bizlere saldırması için olağanüstü bir çaba içerisinde olduklarını, daha mahkemeye giderken farketmiştik. Mahkemeye gidip kelepçelerin kan dolaşımını engelleyecek şekilde bağlanması, siyasi tutsaklara sözlü saldırılar ve hakaretlerle bulunmaları o gün saldırıların göstergesiydi. Duruşmamız sonuçlanınca cezaevine geri gelmek üzere ellerimize kelepçe vurulacağı bir anda uzman çavuş emrindeki askerlerin küfür ve hakaretlerine karşı tepki göstermemiz üzerine joplü ve kelepçe olarak kullanıldıkları jinzirlerle vahşice üzmimize saldırılar da bulunan bütün siyasi tutsaklar bu saldırıya so-

ganlarla protesto ettik. Saldırıya uğrayan beş arkadaşımız çeşitli yerlerinden yaralanmıştır. İki arkadaşımız ise feci şekilde dövülmüş, cezavehi tabiipliğinde durumları acil görülebilen hastaneye sevk edilmelerine karar verilmiştir. Ancak, hastaneye götürülmek için yine ellerinin kan dolaşımını engelleyecek şekilde kelepçelenmesi üzerine arkadaşlarımız bu durumu protesto ederek hastaneye gitmeyi reddetmiştir."

"Bizler TKP(ML)-TİKKO davasından yargılanan tutsaklar olarak bu ve benzeri uygulamalara karşı boyun eğmedik ve eğmeyeceğiz. Hiçbir gücün patron-aga devletinin kaçınılmaz hazin sonunu durduramayacağını belirtiyor ve devrimci-demokrat kamuoyunu cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamalara karşı siyasi tutsaklarla dayanışma içerisinde olmalarını istiyoruz."

Dolaysızca

Ferhat Ali

PKK ve "siyasal çözüm"

Bu köşedeki son yazıma şöyle bir başlangıç yapmıştım: "PKK, kendisini anayasal çözüme kıtlilemiş bulunuyor." Bu saptamanın PKK gerçeği ile ne denli örtüşüğünü Özgür Gündem'de Abdullah Öcalan'la yapılan Çözümle Doğru başlıklı bir söyleşi adınaklı doğrulamış bulunuyor. Söyleşide Öcalan'ın verdiği mesaj, PKK'nın burjuva-reformizmüne dümen kurdudur: "siyasal çözüm."

Şunları söylüyor Öcalan: Zorun olmadığı bir demokratik ortamla Zorun gölgesi altında olmamak kaydıyla her türlü düşünce tartışmasına ve siyasal seçenek geliştirilmesine fırsat verilmeli. Benim dediğim aslında güvenceli siyaset yapma hakkını kullanmak. Türkiye üzerinde eğer bir güvence teşkil ederseniz Kürt meselesine ilişkin herhangi bir talebin yok. Silahların konuşmadığı bir ortamda bir siyaset yapmak istiyoruz. Makul bir hakları bu. (abc)

Söyleşide, Öcalan, Türk egemenleriyle masaya oturmak istediğini; bu konuda "süradan bir memura da razı" olduğunu, kim gelirse gelsin onunla masa başı çözüme, yani kendi sözleriyle "siyasal çözüm" e gitmek konusunda konuşabileceğini ve bu konuda diplomatik bir döneme girdiklerini açıkça dile getiriyor. Batılı diplomat, bakan, milletvekili ve etkilil adamların "siyasal çözüm" konusunda devreye girdiklerini, elçilerin hepsiyle görüşülebildiğini de açıklıyor söyleşide.

Tüm bunların anlamı nedir? On yıldır sürdürülen gerilla savaşının, devrimci zor'un terkifi-kasyonu, çubuğun ucunun tersine bükülmesidir. İçte uzlaşma, anlaşma yolunun benimsenerek burjuva-reformizmine kayış, dışta uluslararası burjuvazi diploması koridorlarına yaslanmak. İçte dinci, milliyetçi, gericiplikten bulaşık bir rotaya kıtlilenmek, dışta emperyalist "yeni dünya düzeni" çemsiyesi altında tutunabilmek.

Ulusal-devrimci süreci tersine çevirmek için Öcalan'ın, "şimdi diplomatik bir dönem başladı", sözleri dışta barışçı bir iklimle, batılı emperyalistlere yaslanacağını açık kamtandır. Bu sözlerle PKK, emperyalist "üstten" burjuva-reformist çözüme bütünüyle açık olduğunu liderlerinin ağzından dile getirmiş bulunuyor. Brüksel'deki Uluslararası Küzey Kürdistan Konferansı'na gönderdiği mesajda da Öcalan uluslararası girişimlere açık olduğunu yazılı olarak seslendirmişti. Bütün bunlar alt alta toplandığında PKK'nın düzen içiyle endekslendiği Öcalan'ın son söyleşiyle iyiden iyie açıklığa kavuşmuş oluyor. Bu süreci baştan alalım; önce, "geçici ateşkes" ilan edildi; arkasından "tek yanlı ve süresiz ateşkes" bunu izledi. Bu arada PKK-PSK protokolü yapıldı. Sonra Uluslararası Küzey Kürdistan Konferansı'nda "siyasal çözüm" önerisi gündeme geldi. Nihayet, Özgür Gündem'de Öcalan'ın son söyleşisinde dolaysızca önerilen anayasal çözüm. Bir zincirin halkalarıdır bunlar. Geçici ateşkesle başlayan ve son söyleşiyle devam eden reformcu çizgi, giderek PKK'nın üzerinde yükselecek siyasal eksen haline geliyor. Eğer bu süreç tamamlanırsa, PKK, bunu temel hareket noktası haline getirirse, PKK, ulusal-devrimci çizginin özünü tümüyle boşaltmış olur ve reformculukta mevzilenir.

Görünen o ki, PKK adım adım bu güzergaha doğru savruluyor. "Devrimci-ulusal süreci" geliştirmek bir yana, Öcalan, Türkiye üzerinde güvence verirken diyor benim Kürt sorununa ilişkin herhangi bir talebin yok. Bunlar, öyle üzerinden atılacak sözler değil. Ve bu sözler on yıldır gerilla savaşıyla pek çok ciddi mevziler elde etmiş ve savaş tepe noktasına çıkarmış bir örgütün lideri tarafından dile getiriliyor. Denilebilir ki Öcalan'a bunları söyletten nedir? Neden devrimci süreçte ilerlemeye sebat edilmiyorsa, düzen içiyle dümen kırılıyor? Bunun en önemli nedeni, PKK'nın sınıf temelli ve bu temelin uzun vadede devrimci-ulusal çizgisizlikle örtüşmemesidir. Kürt ulusal burjuva sınıf nitelikli bir partinin ulusal-devrimci kararlılıktan uzaktır. Her şeye ulusalcı pence-rede bakmak asılandıran bu tür yapılanmadır. Bu nitelikli bir yapılanma, kötünde kötüdür sakatlanmış çözümlü, anayasal çözümlü herdaım baştaçı edindir. Zira, ideolojisi içi sınıfı ideolojisi değil, burjuvadır; çözümlü devrimci değil, burjuva çözüm olur. Projektörümüzü çok daha ayrıntılarına çevirirsek görürüz ki, PKK'nın bu niteliği, onu, devrimci-ulusalcı süreci geliştirmesi önünde ciddi bir engel teşkil eder olmuştur. Kürt-Türk emekçi cephesinin kardeşçe sınıf dayanışmasına yaslanmayan PKK; ve devrimci çözümlü bu mihval üzerinde üretmeyen PKK, tam karşıt uça diplomasi arenasında, batılı emperyalist girişimler olduğunda ve kendini ezen, sömüren, egmen güçler düzeninde çözümsüzlüğün çözümlü diyebileceğimiz bir "siyasal çözüm" e yönelmiştir artık. Bu bir olgudur. Bu bir realitedir. Bu olguyu hesaba katarak PKK'ya bakmak artık bir zorunluluktur. Silahlı mücadelede bakarak hamhaya peşinde olmamak gerekir. Aslıolan bu aracı (silahlı mücadele) hangi amacın hizmetine koşulduğudur. Eğer, geliştirilen silahlı mücadele, devrimci süreci geliştirmenin, devrimci çözümlü canlı yaşamın canlı gerçeği haline getirmenin aracı değilse, "siyasal çözüme" ulaşmanın aracı olarak sağa adımlamaya kurban ediliyor, zalimin zalimi faşist Türk egemen sınıflarıyla uzlaşmanın ve parlamentoda siyaset yapmanın aracı haline getiriliyorsa, bu demektir ki, PKK çubuğun ucunu tersine bükerek apansız bir tomista tercihini Türk-Kürt emekçi barikatlarından yana değil, Türk egemen sınıf barikatından yana yapmıştır.

Her burjuva-ulusalcı örgütün başına gelen PKK'nın da başına gelmiş bulunuyor! Silahlı mücadele aracılığıyla Türk egemen sınıflarıyla pazarlık gücünün doruğuna ulaştıktan sonra "siyasal çözüme" dümen kırmak. Tarihsel süreç ve günümüz gezegeni bu tür örneklerle dopdoldur. Silahlı mücadele burjuva-milliyetçi çizgi eşliğinde sağa sığayışta heba edilmiştir bir tür burjuva-milliyetçi eğik düzenlerde.

Anlaşılın sosyalizmi milliyetçiliğe uyarlayan PKK ve onun önderi Öcalan, "Yeni dünya düzeni" koşullarında orta-doğu gibi çok hassas dengelerle şekillenen bir bölgede, emperyalizme karşın, Türk faşist devletine karşın, orta-doğu gericiğine karşın, tek kutuplu dünya ekseninde yoğunlaşarak kalıba dökülen geleneksel siyasal konjektürde karşın, "ulusal-devrimci bir çözümün" ve "devrimci süreci" zaferle taclandırmanın başını şansızın boşunahına inanmış görünüyor. Bu inanç, onu, ters yönde bir rotaya kıtlileyerek devrimci süreci tersten adımlamaya götürmüş bulunuyor. PKK ve Öcalan, kendi özgüleriyle, kürt yoksul ve ezilen köylüsüne dayanarak, kendi temel dinamikleri ile ve devrimci güçlerin güvene dayalı bir ittifak çizgisizlikle Kürt halkının 10 yıldır süregelen muhteşem yürüyüşünü uluslararası burjuvaziye karşın, komprador patron-büyük toprak ağaları sınıfının örgütlenmiş gerici zor'una karşın tamamlanamayacağına artık kendini inandırmış bulunuyor. Son söyleşi bunun apaçık kanıtıdır.

Unutulmasın ki, ulusal programda reformizm, ya da "siyasal çözüm" ulusların kendi kaderini tayin hakkını karikatürleştirilmekten başka anlama gelmez; ve bu yönelimle Türkiye-Kürdistan'ın özdeşleşemez ve en nihayet, Kürt halkı asla rahat yüzü görmez.

İhaneti de, zaferi de belirleyecek

YÜREĞİ DEVRİMCİ ATEŞLE T

İşkence merkezinin girişinde yeniden üst-baş araması yaptılar. İlk aldıklarında ve arabada da defalarca aramışlardı. Ancak it gibi korkuyorlardı. Bir mantar patlarsa çil yavrusu gibi dağılacak ruh haline sahiptiler. Bunu görüyordum. Gördükçe de onlarca silahlı katilin, işkencecinin arasında hiç paniklemeden, ikircikli bir tavira girmeden, korkusuz duruyor oluşumdan gurur duydum. Onların ne kadar zavallı, korkak iğrenç yaratıklar olduğunu ve onlardan birinin benim durumumda olması halinde nasıl olacağını düşündüm. Bunu gördükçe, düşünmek cesaretime cesaret, kendime, partime, sınıfıma olan güvenime güven kattı. Şunu yeniden düşündüm: Bu canilerin bırakalım sıradan birini, en tepedeki celladını bile birgün bir yerde yalnız başına ele geçiresek, herhalde korkudan ayak bağları çözülür, titreyerek, yalvararak zavallı bir biçimde nedamet getirir. Kendini kurtamak için en aşağılık, iğrenç yöntemlere başvurmaktan kaçınmaz. Bırakalım arkadaşlarını satmayı, efendilerine ihanet etmeyi, anasını, karısını bile satar. Öylesine yüreksiz, öylesine beş para etmez bir kişiliksizliğe sahipler bunlar. Bu çok açıkça görülüyor. Hepsinin oradaki davranışlarından, ilişkilerinden, konuşmalarından rahatlıkla görebiliyordum.

Fakat durum ne olursa olsun, Parti ile ne tür (siyasal, ideolojik, örgütsel vb. vb.) problemler olursa olsun devrimci-komünist kişilikte problem yoksa, sınıf savaşımına inançta problem yoksa, çözümlenmez. Partimizle, yoldaşlarımızla bazı sorunlar yaşayabilir, birileri bize haksızlık yapmış olabilir, partimiz sorunları çözmekte yetersiz kalmış olabilir, tüm bunlar bizim sorunlarımızdır, sınıf savaşımımızın sorunlarıdır. Bunların bir çözüm yeri ve çözüm yentemi vardır. Bu sorunların yaratmış olduğu bazı olumsuzlukları düşmanın saldırılarıyla birleştirmek ve kendimize, Partimize, yoldaşlarımıza karşı kullanılabilir duruma getirmek çok tehlikeli, çok yanlış bir düşünce ve davranıştır. Bu devrimci-komünist bir yaklaşım olamaz. Olsa olsa burjuvazinin üzerimizdeki iğrençliklerinden kaynaklı burjuva kindarlığı olur. Bu kindarlık kendine, Partiye, yoldaşlarına ihanet etmeye kadar götürür. Bu kadar önemlidir.

Üst aramasından sonra içeri aldılar. Gözlerim bağlıydı. İşkence merkezinin en sakin saatlerinden biriydi. Birazdan hareketlendi. Cellatlar, caniler, katiller trafiği hızlandı. Gelip bakıyorlar, tanımaya çalışıyorlardı. Laf atıyor, tekme-tokatla işkence merkezi olduğunu hissettirmeye ve bununla psikolojik olarak yıldırmaya, yıpratmaya çalışıyorlardı. Bir odaya koyduklarında benim dışımda insanların olduğunu gördüm. Seslerinden bunların çoğunun yeni geldiklerini anladım. Hepsinin de gözleri bağlıydı. Bazıları neden getirildiklerine ilişkin şaşkınlık belirten düşüncelerini ifade ediyorlardı. Odadaki işkenceci yamağı ise onlara nasihatla bulunuyordu. "Sizi buraya getirmişlerse bu sıradan bir şey değil. Bunun çok önemli bir sebebi vardır. Yoksa polis durup dururken kimseyi getirmez. Siz siz olun sakın yalan söylemeyin. Her şeyi doğru söyleyin. Size ne soruyorlarsa açık açık cevaplayın. Böyle yaparsanız kimse size bir şey demez. Paşa paşa yemeğinizi yer, suyunuzu içer gidersiniz. Kendinizi ezdirmeyin."

Bu da ilk tavır belirlemenin ilk ruh halinin oluşturulmasının bir parçasıydı. Bu işkenceci yamağı ne kadar acemi veya bu işlerden habersiz gibi görünmeye çalışsa da buna aldanmamak gerekir. Zira o yıllardır bu işkence mekanizmasının, vahşetin bir parçası haline gelmiş. Bunu bilinçli olarak yapıyorlardı. Ki devamlı; orada çok sıradan gibi görünüp de bilmem hangi eylemlere katılmış birçok insanın veya birçok örgüt liderinin o kapıdan içeri girdikten sonra her şeyi bir yana bırakarak ne kadar samimi davrandıklarını sürekli sokuşturuyordu. Bunu yaparken "esase oğlan" rolünde olmadığını sadece zavallı bir polis olduğunun imajını çizmeye özel önem veriyordu. Yakalanan insanlarla diyalog kurup onlara işin önemini (!) anlatmaya çalışıyorlardı. Tüm bunlar ilk psikolojik şekillenme ve üstünlük kurmanın birer aşamalarıydı.

Bir süre sonra odadan alındım, başka bir odaya götürüldüm. Orda kendinden çok emin, gür sesli, düzgün türkçe konuşan ve çok bilgili (!) pozlarında bir cellat karşıladı beni. Bir sandalyeye oturarak diyalog kurmaya başladı. Kim olduğumu, ne iş yaptığımı, nerede oturduğumu sordu. Bu sorulara yanıtım çok kısa oldu. Adım şudur, şu işi yapıyorum. Evim ise yok. Çeşitli yerlerde kalıyorum. Bu yerlerden birinin adresini vermemi ve kendilerini götürmemi istedi. Bunu vermeyeceğimi, veremeyeceğimi söyleyerek sorular sormaya başladım. Beni neden getirdiklerini, neyle suçladıklarını sorarak bunları öğrenmek istediğimi belirttim. Ayrıca bana sordukları sorulara yanıt vermeyeceğimi, çünkü bunların mahkemede aleyhime kullanılacağını belirterek avukat istedim. Avukatım gelmeden hiç bir şey konuşmama- cağımı yeniden vurguladım. Bunları söylerken polisin işkence yaptığını ve orasının bir işkence merkezi olduğunu bildiğimi anlattım. Bunları anlatırken alabildiğine rahattım. Cellat ise kendinden emin bir ses tonuyla bu rahatlığımı bozmaya çalıştı. "Bak burası Terörle Mücadele Şubesi'dir. Burada pazarlık olmaz. Bu laf olmaz. Sen değil, biz soruyoruz. Bura-

da kuralları biz belirleriz. Burada yerine göre hak, adalet, hukuk olmaz. Belirlediklerimize ya uyulur veya uydurtulur. Sorduklarımıza ya cevap verilir veya alırsız. Başka hiç bir sonuç olmaz." Bunu bilmemi, konuşmalarımı ve davranışlarımı buna göre şekillendirmemi istiyordu. Yani hizaya gelmemi istiyordu. Celladın bu tehditkar konuşmaları karşısında istifimi bozmadan "Benim adım şudur. Avukatım gelmeden de hiç bir şey konuşmayacağım" dedim. Bunun üzerine o kendine çok güvenen cellat ayağa kakarak yeni tehditler savurdu. "Ulan o... çocuğu sen burayı ne sanıyorsun? Burası işkence merkezidir. Burada her türlü işkence var. İstediklerimizi verisen adam gibi davranırsız. Vermezsen başka yöntemlere, yani işkenceye alırsız. Sen işkencenin ne olduğunu, nasıl yapıldığını biliyor musun? Burada askı, elektrik, falaka, tazyikli soğuk su, aklına ne gelirse hepsi var. Bunları duydun mu?" diyerek yeniden tartışma ortamına çekmeye çalıştı. Bu aşamada hedeflediği şeydi: Tartışmaya çekerek çeşitli özelliklerimi, bilgim, seviyemi ortaya çıkarmaya çalışıyordu. Bunu da düşünerek celladın açıklamaları ve sorularına susma hakkımı kullanarak cevap vermedim. Konuşturmak, diyalog kurmak için ısrar ediyordu. Benim hakkımda diğerleri gibi düşünmediğini, benim her yönüyle onlardan farklı bir görünümüm olduğunu, çok temiz, düzgün ve uyumlu giyinişimden, davranışımın efendi biri olduğuma inandığını söylüyordu. Bunun için de kendimi ezdirmeyecek kadar akıllı-okumuş biri olduğumu düşündüğünü belirtiyordu. Ayrıca tartışmak için hiç alakası olmayan çok sıradan şeyler de söylüyordu. Özellikle iltifat (!) etmeden de durmuyordu. "Bak çok bilgili, okumuş birine benziyorsun. Giyiminden, kuşamından, davranışlarından oldukça efendi birisi olduğun belli. Biz seni böyle düşünüyor ve efendi biri olarak muhatap olmaya çalışıyoruz. Sen ise bizi adam yerine koyup cevap bile vermiyorsun. Bizim de bir sabrımız, bir gururumuz var. Öyle değil mi?" Benden yanıt yok. Cellat burada savunma konumundaydı. Kendilerini bana kabul ettirmeye çalışıyordu. Bunda başarılı olamayınca yeniden öfkeleyen cellat: "Bizi işkence yapmaya teşvik ediyorsun: Sen işkence yapmamızdan zevk mi alıyorsun? Bizi zor durumda bırakma. Örgütle ilişkin olmadığını söylüyorsun. O zaman bizi ikna et, seni hemen bırakalım. Evini ver, gidip bakalım. Senin orada kaldığını tespit edersek ve evinde silah çıkmazsa seni hemen bırakırız. Sana namusum, şerefim üzerine yemin ediyorum ki seni bırakırız." diyordu. Cellat çaresizdi. Tanımaya ve başka bilgilere ulaşmaya çalışıyordu. Kullandığı en büyük silah ise kendilerini ikna etmemin zorunluluğunu bana dayatmak ve kabul ettirmektir. Beni böylesine bir ruh haline sokarsa; ona ev, işyeri vererek kendimin aklanacağı yönünde çabalara girecek onlarla diyalog kuracak, onların sorularına yanıt verecek ve savunma psikolojisine sokulacaktım.

Dolayısıyla verilen her cevap, savunma amacıyla başvurulan her yöntem, nihayetinde cellatın eline ne azzam yeni kozlar verecekti. Yeni

sorular, yeni suçlamalar ve tamamen kendimi köşeye sıkışmış bir insan durumuna sokacaktım. İşte çözümlenmeden buradan başlayacaktı... İşte cellatlar ilk üstünlüğünü buradan sağlamış olacak ve ilk başarısını buradan kazanacaktı. Sonrası çorap söküğüne dönüşebilirdi. Bu aşama çok önemlidir. Zira birçok insanın çözümlenmesini, ihanetini değerlendirdiğimizde böyle başladığı ve giderek boyutlandığını görebiliyoruz. Bazılarının ise: "Düşman her şeyi biliyordu, benim söylememe gerek yoktu" deyip, düşmanın bilgi üstünlüğü (!) karşısında nasıl yenilgiyi kabul ettiklerini, açıkça zavallılığı yaşadıklarını görüyoruz. Oysa bu bilginin çoğu sözkonusu kişilerin savunma psikolojisiyle düşmana verdikleri bilgidir. Veya düşmanın sürekli kullandığı sahte bilgilerle ne kadar çok şeyi bildikleri sahtekarlığına başvurmasıdır. Düşman tüm bu bilgileri (!) insanlara karşı kullandığında; yapılması gereken susmak, konuşmaktır. Bu ilkenin önemi kavranmaz ve buna uygun davranılmazsa; kendilerine karşı kullanılan sözkonusu bilgilere (!) karşı yeni açıklamalarla, yeni savunma güdüsüyle düşmanın daha fazla yulülenmesine neden olunur. Oysa yukarıda da anlattığım gibi biz devrimciler, komünistlerin düşmana hesap verme zorunluluğunu kafamızdan silip atmamız gerekiyor. Bu direnişin ve teslimiyetin temel sorunlarından biridir. Tamamen yasal alanlarda çalışan insanlar bu konuda biraz daha özgün davranabilirler. Ancak verilecek her bilginin bugün olmasa da yarın düşman tarafından bize karşı, yoldaşlarımıza karşı kullanacağını, sınıf mücadelesinin her faaliyetçisi hesaba katmak zorundadır. Kendini her süreçte buna göre şekillendirmek zorundadır. Ben kendimi düşmana -polise-kanıtlamak zorunda değilim. Ben hiç konuşmama hakkına sahibim. İşkence merkezinin ve cellatlarının kendi yasalalarını (faşist yasalar) karşısında bile beni sorgulama, yargılama yetkisi yoktur. Tamamen gayri-meşrudurlar. Tavrım muhatap almamaktır.

Ben suçlu olsam bile cellatların faşist yasalarındaki yetkisi bile beni sorgulamasına, yargılamasına engeldir. Onun -polis- görevi sadece şüpheliyi veya "suçlu" yakalamak ve bunun zabıtını tutarak mahkemeye sevk etmektir. Sorgulama; faşist TC'nin Hitler, Mussolini patentli ceza yasalarına göre savcının yetkisindedir. Yargılama ise, yine bu faşist yasalara göre bağımsız (!) yargı organları olan mahkemelerin yetkisindedir. Dolayısıyla işkencecilerin kendi faşist yasaları karşısında bile meşruluğu yoktur. Böylelikle; biz onları nasıl meşru görüp hesap verme zorunluluğuna sokarız kendimizi? Bu çok ciddi bir sorundur. Derinliğine incelendiğinde önemi görülecektir.

İHANETİ DE, ZAFERİ DE BELİRLEYEN; DEVRİMCİ-KOMÜNİST İRADEDİR

Cellat babacan, bilgili, taviz vermez görünümünü korumaya çalışarak bana on dakika düşünme ve kararımı sağlıklı verme zamanı tanıdığını bildirerek tekrar diğer odaya gönderdi. Oraya gittiğimde aynı işkenceci yamağı ile diğer insanlar arasındaki konuşmalar devam edi-

TURULAN BİLİNÇ ÇÖZÜLMEZ!: III

Devrimci-komünist iradedir

yordu. Bu durumu da fırsat bilerek hemen söze karıştım. Polisin beni nasıl aldığını ve nasıl bir tavır takındığını yoldaşların bilmesini istedim. Diğer taraftan da biraz önce diğer odada cellatla aramda geçen konuşmaları ve celladın tehditlerini ve tavırını kısaca aktardım. Avukatı istediğimi, bu istemin kabul edilmediğini, beni çeşitli biçimlerde suçlayarak, suçlu muamelesi yapıldığını söyledim. Burada bu mesajları verirken henüz açık tavır takınmanın ortami yoktu. Çünkü kimliğim ve konumum hakkında henüz birşey bilinmiyor. Ben de sıradan insan görünümü veriyordum. Ancak bununla beraber sürecin gelişimini ve sonuçlarını bildiğim için hazırlıklıyım. Her an durum değişebilir. Buradan hareketle, avukatım gelmeden konuşmayacağımı ve bunun en demokratik hakkımız olduğunu, son CMUK'la birlikte aynı zamanda yasal bir hak olduğunu, bunu herkesin kullanarak konuşmaması gerektiğini anlattım. Oradaki yoldaşlara ve diğer arkadaşlara tavrımızın ne olması gerektiğinin mesajını verdim. Özellikle deneyimsiz arkadaşlar varsa bu onlar için yararlı olacaktır. Ote yandan da ortak bir tavrın çıkması önemliydi. Nitekim verdiğim mesaj onlar tarafından da alınmıştı. Ancak daha açık ve net bir biçimde konuşmama, ifade vermeme tavrı yerine "durumu idare etme" tavrına dönüşmüşlerdi. Kuşkusuz ki bu olumsuz bir tavidir. Ancak iş bu aşamaya gelmişse bizim yaklaşımımız ne olmalıdır? Yeni bir durum çıkmışsa bu yeni duruma ilişkin bir tavır gereklidir. O da şu olmalı: O yoldaşlarımızla orada hesaplaşma mantığı kesinlikle yanlış olacaktır. Mümkün olduğunca kazanıcı olmak, onların direncini, moralini yükseltecek davranışlar sergilememiz gerekir. En azından o noktada tutmak bizim açımızdan bir başka biçimde kazanım olacaktır. Yani düşmana verilmeden küçük bir şey de olsa onun korunması, verilmesi çok önemlidir. Zira o küçük şey süreçte büyütülerek sınıf savaşımımıza kanalize edilebilir. Ama hep ten kaybedilmesi durumunda oradan kazanılacak bir şey kalmaz. Elbette ki olumsuzluklarla hesaplaşacağız. Fakat yer ve zaman önemlidir. Bu yer ve zaman hiçbir dönem düşmanın önünde veya yıkımın belli ölçüde kişi üzerinde etkili olduğu, hesaplaşmayla da daha olumsuz olacağı bir zaman olmamalıdır. Evet orada da yoldaşlar "durumu idare etme" gibi geri bir tavır takınmışlardı. Bunu sonradan öğrendim. Ancak onlara hem davranışlarımla, hem de fırsat buldukça sözlü mesajlarla daha olumsuz bir noktaya gitmemeleri için telkinlerde bulundum. İlk tavırları benim verdiğim mesaj yönündeydi. Ama bunda ısrarlı davranmadılar. Bunun nedeni de gördükleri ağır fiziki işkenceler değildi. Kafasındaki siyasal-ideolojik sorunlardan kaynaklıydı. Yanlış düşüncelerinden kaynaklıydı. Bazılarının kafalarındaki bu sorunlar onların yeni bir tavır takınmasına neden olurken, bazıları da benimle aynı tavır doğrultusunda hareket etmiş ve sonuna kadar konuşmamış, ifade vermeyi reddetmişlerdi.

Çok önemli bir konuya vurgu yapmak gerekir. Yukarıda bazı yoldaşların kafalarındaki siyasal-ideolojik sorunlardan ötürü geri adım atarak "du-

rumu idare etme" konumuna girdiklerini belirttim. Bu çözülme idi. Bir yere kadar çözülme. Düşmana boyun eğişt. Ama bütünlüklü bir çözüm, teslimiyet değildi. Belli tavırlardan sonra düşman bütünlüklü teslim almak için daha çok yüklediği halde bu aşamada direngen olmalı oluydu. Kazanımdı. Parti ile problemler yaşamış olmanın bu olumsuz tavrıdaki rolü küçümsenemezdi. Nitekim arkadaşlardan bazıları bunu açıkça (daha sonraları) ortaya koymuşlardı. Fakat durum ne olursa olsun, Parti ile ne tür (siyasal, ideolojik, örgütsel vb. vb.) problemler olursa olsun devrimci-komünist kişilikte problem yoksa, sınıf savaşımına inançta problem yoksa, çözülme olmaz. Partimize, yoldaşlarımızla bazı sorunlar yaşayabilir, birileri bize haksızlık yapmış olabilir, partimiz sorunları çözmekte yetersiz kalmış olabilir, tüm bunlar bizim sorunlarımızdır, sınıf savaşımımızın sorunlarıdır. Bunların bir çözüm yeri ve çözüm yöntemi vardır. Bu sorunların yaratmış olduğu bazı olumsuzlukları düşmanın saldırılarıyla birleştirmek ve kendimize, Partimize, yoldaşlarımıza karşı kullanılabilir duruma getirmek çok tehlikeli, çok yanlış bir düşünce ve davranıştır. Bu devrimci-komünist bir yaklaşım olamaz. Olsa olsa burjuvazinin üzerimizdeki iğrençliklerinden kaynaklı burjuva kindarlığı olur. Bu kindarlık kendine, Partiye, yoldaşlarına ihanet etmeye kadar götürür. Bu kadar önemlidir.

Cellatlar öncelikle parça parça çözmeyi hedefliyor. Küçük bir bilgilerden, büyük bilgilere, küçük bir geri adım atıştan ihanete kadar götürebiliyor. Bu yöntem celladın başlıca yöntemlerindedir. Dolayısıyla yakalanmalarda, özellikle toplu yakalanmalarda en zayıf noktadan, en zayıf kişiden başlayarak savunma zırhını parçalamaya çalışıyor. Bunun için özellikle çözülmenin verdiği bilgiyi, değerine, diğerlerine karşı kullanıyor. Her şey bitti, falan kişi veya sorumlun (özellikle sorumluların çözülüşünü çok yaygın kullanıyor) her şeyi anlattı vb. yöntemlerle "sen kabul etsen ne olur, etmesen ne olur, zaten her şey biliyoruz." diyerek önce bireyin direnmeye verdiği önemi zayıflatmaya, çözmeye çalışıyorlar. Yani değerlerimizi rencide ederek bizi onlardan koparma ve çözülme yoluna sokuyor. Cellatlar bu yöntemi en çok da deneyimsiz yeni insanlar için kullanıyorlar. Şuna çokça tanık olmuşuzdur: Ne elektrik, ne falaka, askı vb. bütün işkencelerin keskin acılarıyla çözülmeyen insanlar, sözkonusu bu yanlışlıkla, eksiklikler, deneyimsizlik ve şaşkınlıklar sonucu çözülmüşlerdir. Başkalarının çözülmesiyle çözülmüşlerdir. Düşmanın deneyimleri karşısında bilgisizlik ve deneyimsizlikleriyle çözülmüşlerdir. Yoldaşlarından, sorumlularından çözülmeyi beklemedikleri için onların çözülmeleriyle çözülmüşlerdir. Çözülme biçimleri çoğaltılabilir. Ancak burada yakalanması gereken halka vardır.

Demek ki biz her yönüyle ayakta durabilmenin gerekliliğini yeterince bilince çıkaramamış, bu konuda kendimizi, örgütümüzü, yoldaşlarımızı yeterince eğitmemişiz. Bu donanımın sahip kılmanızı. Bunun görülmesi için, Birey ve örgüt bütünlüklü bir eğitimi ciddi bir sorunur bizim için.

Eğitim, dönüşüm, yeniden üretim, pratik mücadelenin deneyimlerinin kalıcı hale getirilmesi MLM'ler için vazgeçilmez bir yöntem olmalıdır. Yoksa sürekli iyi şeyler söylemek, kötü ve olumsuz şeyleri boş vermek durumuna düşersek bu bizi saplantılara götürür. Hatalarımızı görmemeye götürür. MLM'lerin en büyük özelliği kendi hatalarını, eksikliklerini nedeniyle birlikte ortaya koymak ve bunlardan gerekli dersler çıkarmaktır.

Biz de bu yazımızda her iki yönü işleyerek doğruyu ve yanlış birarda sunarak deneyimler çıkarılmasını ve öğretici olmasını sağlamaya çalışıyoruz. Mevcut sorun tek tek bireyler sorunu değildir. Partimizin sorundur, siyasal iktidar sorundur. Şimdiye kadar yaşanan olumsuzluklardan dersler çıkarmazsak yeni olumsuzluklara karşı gerekli donanımın sahip olabilir miyiz? Elbette olamayız. Bazı yoldaşlarımızın işkencehanelerde çözülmelerinin nedenlerine iyi bakmamız, sağlıklı tahliller yapmamız bizim işkencehanelerdeki direnişlerimizi gölgeler mi? Kesinlikle hayır. İşte yukarıdaki anlatımlardan ve "... o kadar işkence yaptılar inan tınmadım. İşkence neymiş, acı neymiş hiç birşey söylemedim. Ama ... yoldaşları ve sorumlumu başıma getirip konuşturduklarında dünyam yıkıldı..." diyen yoldaşın anlatımında çok şey saklı. Bu saklı olan şeyleri çıkarıp ortaya koymamız gerekir. Bir diğeri ise; "... her şeyi biliyorlardı. Ben de kabul ettim..." diyordu. Kabul edişinin nedeni işkenceye bağlamıyordu.

Yukarıda işkenceci cellatların her türlü yöntemi kullanmalarının nedenlerini, amaçlarını açıklamıştık. Buradan hareket edersek düşmanın kullandığı yöntemlerin insanın üzerindeki etkisini de ele almamız gerekir. Öncelikle düşmanın bizim zayıf yönlerimizi tespit etmesi ve sonra da bunları bize karşı kullanmasını izin vermemeliyiz. Bizim zayıf yönlerimiz, açık yanlarımız düşman tarafından tespit edilmiş, hatta birçok kuzu eline getirmiş olabilir. Böyle bir durumda düşman bizi çözerek yeni bilgiler edinme peşindedir. İşte böyle bir aşamada göstereceğimiz her zayıflık, konuşacağımız her yeni şey düşmanın elinde kocaman bilgiler haline dönüşebiliyor. Sorunu sadece kendimiz olarak ele alamayız. Düşünün ki onlarca insan var. Bunlardan her biri bir konuda kısmi de olsa bir şeyler vermesi ve düşmanın bu verilen bilgileri biraraya getirip bağlarını kurması durumunda düşmanın eline ne büyük hazine verildiğini görmemiz gerekir. Düşman bu bilgileri birleştirerek Partimize, yoldaşlarımıza çok ciddi darbeler vurabilir. Bunun sayısızca örneği vardır. Bazı arkadaşlar düşmana çok şey vermemekle övünürler. Bu yanlış. Bizim övüneceğimiz, gurur duyacağımız şey hiç bir şey konuşmamak, en küçük bilgi kırıntısına ulaşmaya çalışan düşmana en küçük bir sır vermemektir. **Buradan hareketle düşman ne bilirse bilsin, kim çözülsün çözülsün, kim üzerimize ifade verirse versin, düşmanın elinde ne kadar bilgi olursa olsun bizim yapmamız gereken tek şey vardır: Tüm bunların düşmanın bize karşı kullandığı bir çözüm, soysuzlaşma yöntemi olduğunu görmeye ve buna uygun**

Demek ki biz her yönüyle ayakta durabilmenin gerekliliğini yeterince bilince çıkaramamış, bu konuda kendimizi, örgütümüzü, yoldaşlarımızı yeterince eğitmemişiz. Bu donanımın sahip kılmanızı. Bunun görülmesi gerekir. Birey ve örgüt bütünlüğünün eğitimi ciddi bir sorundur bizim için. Eğitim, dönüşüm, yeniden üretim, pratik mücadelenin deneyimlerinin kalıcı hale getirilmesi MLM'ler için vazgeçilmez bir yöntem olmalıdır. Yoksa sürekli iyi şeyler söylemek, kötü ve olumsuz şeyleri boş vermek durumuna düşersek bu bizi saplantılara götürür. Hatalarımızı görmemeye götürür. MLM'lerin en büyük özelliği kendi hatalarını, eksikliklerini nedeniyle birlikte ortaya koymak ve bunlardan gerekli dersler çıkarmaktır.

davranmak. Daha önce yoldaşımız olan bir insan eğer düşman karşısında soysuzlaşmış, kendine ve bize tamamen ihanet etmiş ise onun o mekanda düşmandan temelde ne farkı olabilir? Böylesi durumlarda düşman "bak senin arkadaşın, sorumlu yoldaşın bunları söyledi..." vb. yöntemlere çokça başvurur. İşte o an bizim için önemli bir andır. İhanet eden bizim yoldaşımız mı yoksa düşmanın bir piyonu, uşağı mı? Bu soruya hemen hazır cevap vermek gerekir. O bizim yoldaşımız olmaktan çıkmış ve düşmanın safında biridir. Ondaki her şey beklenebilir. Her türlü iftira yapabilir, tüm sırları söyleyebilir. Düşman onu daha da soysuzlaştırmak için her kılıfa sokar. O da birkez o rotaya girmiş ise nereye gireceği belli olmaz. Zira o artık düşmandır. Burda sorun onun ne söylediği, ne yaptığı sorunu değildir. Sorun bizim ne yapacağımız ve nasıl bir tavır geliştireceğimiz sorundur. Dolayısıyla onun söylediklerini kabul etmemiz, muhap almanız mümkün değildir. Zira biz biliyoruz ki sınıf savaşımının her sürecinde yıkılanlar, dökülenler, hatıta ihanet edenler olacaktır. İşte o an karşı karşıya bulunduğumuz durum da onlardan biridir. Bu bizi yıkmamalı, kendimize, yoldaşlarımıza, Partimize karşı güvensizlik geliştirmemelidir. Bunu bünyemizdeki çürük yan olarak görmeliyiz. Bu çürük yanımızla düşmanın bizi çözmesine, soysuzlaştırmasına izin vermemeliyiz.

Açıklama:TKP(ML)'nin 22. kuruluş yıldönümü nedeniyle ve komünistlere Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Tüzüğü

1. BÖLÜM TKP(ML)'NİN NİTELİĞİ VE AMAÇLARI

a- TKP(ML); çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının sınıf örgütlenmesinin en yüksek biçimi, Marksizm-Leninizm-Maoizm teorisini en ileri seviyede bilen, örgütü ve öncü siyasi partidir.

b- TKP(ML); Mustafa SUPHI önderliğindeki TKP'nin bir devamı olarak önderimiz İbrahim KAYPAKAYA yoldaş tarafından 24 Nisan 1972'de kurulmuştur. Mustafa SUPHI Sonrası revizyonistleşen TKP ile hiçbir ilgisi yoktur. Kuruluşu ülkemiz komünist hareketinde yeni bir dönüm noktası yaratmıştır.

c- TKP(ML); proletaryanın elinde dünyayı devrimle değiştirmek için bir araç olan Marksizm-Leninizm-Maoizm'i, bütün eylemlerine yön veren teorik temel kabul eder. Proletaryanın büyük önder ve öğretmenleri olan Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un öğretilerini, revizyonist, Troçkist ve her türden oportünist saldırılara karşı korur, savunur ve uygular. Partimiz Marksizm-Leninizm-Maoizm'e düşünce, tavrını, tutumunu ve halk içerisinde etkisini kazandıran önderliği tam olarak gerçekleştiremeyeceğini, her türden sapağa ile uzlaşmanın devrimi yenilgiye götüreceğinin bilincinde olarak, tüm düşman akımlara karşı uzlaşmaz bir mücadele yürütmüştür.

d- TKP(ML); Marksizm-Leninizm-Maoizm'i bir dogma olarak değil, mücadelelerin yanılmaz kılavuzu olarak kavrar. Dünya ve Türkiye proletaryasının ve halklarının devrimi mücadelesinin tecrübelerinden ders çıkararak ilkesini kabul eder. Paris Komün'ünün, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin, Çin Demokratik Halk Devrimi'nin ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin tecrübelerini sahiplenecek, onların aydınlatıcı yolunda yürüdü.

e- TKP(ML); Dünya proletaryasının Türkiye'deki öncü siyasi partisi olarak proleter enternasyonalizmin ilkesini savunur. Tüm üyeleri ve halkı her türden milliyetçiliğe karşı enternasyonalizmi ruhuyla eğiterek, proletaryanın şanlı kırmızı bayrağı altında toplamak için mücadele eder. Türkiye devrimini, emperyalizm ve proleter devrimler çağında, dünya proleter devriminin bir parçası olarak kabul eder. Uluslararası Komünist Hareketin Marksist-Leninist-Maoist ilkelere temelinde birliği için mücadele yürütür. Bu birliğin, açık ideolojik mücadele esas alınarak sağlanabileceğinin bilincinde hareket eder. Marksist-Leninist-Maoist partilerle proleter enternasyonalizmi ve eşitlik ilkeleri temelinde ilişki kurar ve geliştirir. uluslararası alanda emperyalizmi zayıflatan geriletken devrimi ulusal ve sosyal kuruluş savaşlarına destekler.

f- TKP(ML); Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirecek sosyalizmi inşa ederek komünist topluma ulaşma amacını benimser.

g- TKP(ML); yan-sömürge, yan-feodal bir yapıya sahip olan ülkemizde, Demokratik Halk Devrimi'nin yolu olarak kırılardan şehirlere doğru gelişecek olan Halk Savaş stratejisini benimser.

h- TKP(ML); Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı ilkesini kayıtsız, koşulsuz kabul eder. Her türlü ulusal imtiyaza karşı çıkar, tüm milliyetlerin tam hak eşitliğini savunur.

i- TKP(ML); kendi içinde gönüllü birliğe dayanan bir mücadele örgütüdür. İçerisinde Demokratik-merkezciyetçi esaslarına göre tüm üyeleri için geçerli olan proletaryanın bilimsel disiplini hüküm sürer. Eleştiri-özleştirme ilkesini, gelişmesini en gerekli şartlarından biri olarak kabul eder. Parti için iki çizgi mücadelesini benimser. Marksist-Leninist-Maoist trade eylem birliğini doğan gücünü zayıflatan, partiyi yıkmaya amaçlayan hiziplerin varlığına müsadde etmez.

j- TKP(ML); kapitalist toplum ile komünist toplum arasında, bir ara aşama olarak oldukça uzun bir tarihte dönem kapsayan sosyalist toplumda, sınıfların, sınıf mücadelesinin ve antagonist çelişkilerin varlığını kabul eder. Bu dönem içinde proletaryanın diktatörlüğünü zayıflatılması halinde iktidarı burjuvazinin eline geçebileceğinin, sosyalist bir ülkede kapitalizmin yeniden inşa edilebileceğinin, proletarya diktatörlüğünün burjuva diktatörlüğüne dönüşebileceğinin bilincinde hareket eder.

k- TKP(ML); komünizm hedefine ulaşmak için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacağını ilan eder.

l- TKP(ML); uluslararası dayanışmayı benimser, kendi gücüne dayanma ilkesini esas alır. Dış yardıma bel bağlamaz.

2. BÖLÜM PARTİ ÜYELİĞİ

a- Sınıf kökeni işçi ve köylü olanlara öncelik tanınmakta birlikte, aşağıdaki şartları yerine getiren her kişi TKP(ML)'ye üye olabilir.

1- Parti programını ve tüzüğünü kabul etmek, parti disiplinine uymak, parti kararlarını uygulamak.

2- Partinin herhangi bir organında faaliyet olarak çalışmak.

3- Parti aidatını düzenli olarak ödemek.

4- 18 yaşını bitirmiş olmak.

b- TKP(ML)'ye üye olma işi şu şekilde gerçekleşir: Partiyeye üyelik kesinlikle ve yalnızca birey temelinde olur. Partiyeye üye olmak isteyen her kişi, kendisiyle temas halinde bulunan parti hücrelerine bu isteğini yazılı olarak bildirir. Partiyeye üyelik isteği tam teşekküllü parti hücrelerinin oy çoğunluğuyla onaylanmasıyla, bir üst parti hücrelerinin de oy çoğunluğuyla kesinleşir. Üye olmak isteyen kişi, üye adayı olarak partiyeye alınır. Parti üyeliği hakkında alınan kararlar bekletilmeyen bir üst organlar vasıtasıyla PMK'ya ulaştırılır. PMK ve Parti Bölge Komiteleri, parti üyeliği hakkında alınan kararları bozabilir.

Parti üyeliği için müracaat eden her kişi müracaatı yaptığı tarihten başlamak üzere 6 ay süre ile partiye aday olarak kabul edilir. (Partili yoldaşlar parti üyeliğine layık gördükleri kişilere, hücredeki diğer yoldaşların onayını da alarak partinin tüzüğünü ve görüşlerini açıklar ve üyelik teklif ederler. Bu teklifin yapıldığı ve teklif edilen kişilerin bunu kabul ettiği tarih üyelik müracaat tarihi olarak kabul edilir.) Adaylık süresinde adayın bağlı olduğu parti hücreleri, adayın sıkı bir denetime tabi tutulur ve bu süre sonunda kesin kararını verir. Gerekli zaman 6 aylık adaylık süresi bir üst organın da onayı alınarak 6 ay kadar uzatılabilir. Adayın üyeliğinin kabul edilmemesi halinde ise, adaya gerekçeleriyle birlikte yazılı olarak bildirilir. (Parti güvencileriyle birlikte hallerde bu yapılmayabilir.)

c- Parti Üyelikinin Görevleri

1- İdeolojik ve siyasi seyrisini devamlı olarak yükseltmek, Marksist-Leninist-Maoist teorisini devrimci pratik için öğrenmek, onu bir eylem kılavuzu olarak kavramak ve uygulamak.

2- Partinin yayınlarını eleştireci bir gözle incelemek, Marksizm-Leninizm-Maoizm karşıtı tüm akımlara karşı mücadele etmek, kararlı ve amansız olmak. Proletarya davasına zararlı akımlarla karşı mücadeleyi görev kabul etmek. Zararlı akımlar hakim bile olsa mücadeleden yılmamak. Akıma karşı mücadele cesaretiyle sahip olmak.

3- Partinin gönüllü mücadeleyi birliğini ve komünist sağlığını bozmaya yönelik, her türlü hizipçi çalışmaya karşı uyanık ve mücadelede kararlı olmak.

4- Parti disiplinine kesinlikle uymak, Parti kararlarının uygulanmasında yaratıcı ve aktif bir rol oynamak.

5- Halk kitleleriyle kaynaşmak, halkın derinlikleriyle ilgilenmek ve halka hizmet etmek. Halkın kendiliğinden gelme mücadelelerine katılmak, örgütlemeye çalışmak ve bilinçli bir yön vermek için en önde mücadele etmek. Zorlukları halkla birlikte çözmeye çalışmak, onlara Partimizin siyasetini ve Marksizm-Leninizm-Maoizm'i kavratmak için yılmadan çaba sarfetmek.

6- Komünist ahlak kurallarına uygun olarak yaşamak. Halkın kurtuluş davasını, proletaryanın sınıfsız topluma varma mücadelesini ve onu temsil eden partiyi her şeyin üstünde tutmak. Partinin, halkın, proletaryanın ve komünizm davasının menfaatinin her türlü kişisel menfaatinin üstünde tutmak. Davranışlarında tutarı, alçakgönüllü, örnek ve her türlü fedakarlığa hazır olmak.

7- Halka, partiye, yoldaşlara ve kendine karşı dürüst ve açık davranmak. Hataları yenmek konusunda, eleştiriyi ve öz eleştiriye açık, kararlı ve cesur olmak. Her türlü dedikodu ve arka arkas konuşma gibi bağışlanırsın ve kişisel saldırı aracı haline getirilmiş eleştiriyi karşı çıkarak, eleştiriyi hastalığı tedavi etmek amacıyla ve örgüt içinde yapmak.

8- Parti aidatlarını düzenli bir şekilde ödemek, partinin maddi imkanlarını korumak ve geliştirmek için çalışmak.

9- Parti görüşü ve kararları doğrultusunda, yaptıkları çalışmalar hakkında bağlı bulunduğu hücreye düzenli rapor vermek.

10- Sınıf düşmanlarının parti içinde olduğu gibi, parti dışındaki saldırılarına karşı uyanık ve cesaretli olmak. Sınıf mücadelesini düşmanın eline geçmesi halinde de sürdürerek hıphane ve mahkemeleri, komünizmin propaganda alanları haline getirmek.

11- Pozculuk, boşboğazlık, gevezelik, merak gibi küçük-burjuva hastalıklarına karşı mücadele etmek, parti sırlarını gizlemek.

12- Proletarya enternasyonalizminin görevlerini yerine getirmek, sövnenize ve her türden milliyetçiliğe karşı mücadele etmek.

d- Parti Üyelerinin Hakları

1- Çalıştığı tüm parti organlarında ve katıldığı tüm parti toplantılarında, partinin siyasetini ilgilendiren tüm konularla fikrini belirtmek, önerilerde ve eleştirilerde bulunmak. Partinin siyasetinin tayinine aktif olarak katılmak.

2- Parti kurullarına seçilmek ve seçmek.

3- Çalıştığı tüm parti organlarında ve katıldığı tüm parti toplantılarında, partinin herhangi bir kademesinde çalışan üyeler hakkında, parti içindeki görevi ne olursa olsun eleştiri getirmek.

4- Kendisi hakkında disiplin cezasıyla ilgili karar verilecek bir toplantıda, gizlilik şartları elverişsizse katılarak, aksi takdirde yazılı olarak savunma sunmak.

5- Kendi parti organı içinde çözümlenemeyen herhangi bir sorunu hakkında, MK'ya kadar tüm üst kademelelere parti yoluyla yazılı olarak danışmak.

e- Parti üye adayları seçme ve seçilme, üye alma ve yargılama ve partinin siyasetinin tayinine yapılacak oylama hakkı dışında, parti üyelerinin sahip olduğu bütün haklara sahiptir. Parti üyelerinin görevleri aynı zamanda üye adayları içinde geçerlidir.

f- Parti bilimsel unsurların birliğidir. Her parti üyesi veya üye adayları yazılı ve sözlü bir şekilde, gerekçelerini bildirerek kendi isteğiyle partiden ayrılabilir.

g- Disiplin Cezaları

1- Partinin birliğini bozan, parti kararlarına uymayan, parti içi demokrasiyi zedeleyen, üyelik ve partinin verdiği görevleri amaç dışında kullanan, parti disiplinine uymayan, davranışlarıyla partiyi halkın gözünden düşüren parti üye ve üye adayları karşıtı organ veya daha üst organlarca sorumlu tutulur ve yargılanır.

2- Kişi üyesi olduğu en üst organda yargılanır. Parti cezaları kişiyi yargılayan organ tarafından salt çoğunlukla verilir. Eğer yargılanan kişi, üye olduğu üst organda kendisi dışında en az iki parti üyesi yoksa konu bir üst organa götürülür ve yargılama burada yapılır. Özel durumlarda parti yönetici organları altında çalışan herhangi bir üye hakkında parti üyeliğinden ihraca kadar verilen cezalandırılabilir. Birini verebilir. Ancak gerekçeleri zaman geçirmeden üye ve çalıştığı parti organına bildirilir. Partide herhangi bir organ veya bir parti üyesi, bir parti organı veya bir parti üyesi için yargılanması talebiyle Merkez Denetim Organu (MDK) na başvurabilir. Eğer MDK gerekli görürse yargılamaya akar. Bu durumda yargılamaya MDK yapar. Gerekli görmezse bunu gerekçeleri ile birlikte yazılı olarak talep sahibine bildirir. MDK oluşturulmadığı dönemlerde bu görevi MK yapar. Hakkında yargılama talebi getirilen kişi için idari tedbir, görevden alma veya görevlerinin dondurulması vb. karar somut şartlara göre alınır. İşlediği iddia edilen suç partinin görevlerini yürütmesine engel değilse kişi hakkında idari tedbir alınmaz.

3- Yargılama şöyle yapılır: Yargılanacak kişi hakkında gelen eleştiriyi ve iddialar kendisine iletilerek tavrı alınması istenir. Bu sırada konu araştırılarak ilgili kişi veya organların bilgisine başvurulabilir. Yapılan araştırma sonucunda kişinin yargılanması gerekli görülürse, iddianama hazırlanarak savunması istenir. Ya da savunmasını bizzat organda sözlü olarak yapar. İşlenen suçun partiye verdiği kısa ve uzun vadeli zararların yargılanan kişinin iddia ve eleştiriler karşısındaki tutumunu, geçmiş çalışması, suçun işlendiği zamandaki koşulları ve bu koşulların suç işleyen yapıyı etkilediğini belirten göz önünde alınarak, yargılamaya yapılan organ ya da MDK'nin salt çoğunluğuyla aşağıdaki cezalandırılabilir:

- İhtar

- Ağır İhtar

- Görevden Alma

- Üye Adaylığına Çevirme

- İhraç

Partiden ihraç en ağır cezadır.

4- Yargılama, bir parti organı tarafından yapılmış ve yargılama sonucunda parti cezası verilmişse cezalandırılan parti üyesi MDK'ya itirazda bulunabilir. MDK'nin yargılama ile ilgili verdiği karar derhal yürürlüğe girer. MDK kongre ve konferanslara karşı sorumludur. Bütün parti cezaları bir üst organ tarafından uygulanır. Bütün parti cezaları bir üst organ tarafından uygulanır. Bütün parti cezaları bir üst organ tarafından uygulanır.

5- Parti Üyelerinin Görevleri

1- Parti kongresi, partinin en yüksek organıdır. Parti kongresi her 3 yılda bir toplanır. Parti kongresi toplantısı PMK tarafından çağılır. Olağanüstü durumlarda PMK Parti kongresi'nin partinin iradesinin onayını almak koşuluyla en fazla 1 yıl geçtırilebilir.

PMK'nin isteği veya parti üyelerinin 1/3' ünün isteğiyle Olağanüstü Parti Kongreleri de toplanabilir. Parti kongresi'nde bütün parti üyeleri demokratik bir biçimde seçilmiş delegeler aracılığıyla temsil edilir. Kongre delegeleri isterlerse MK üyesi doğal delegelerden ve kongreye katılmaları üyeler arasında da MK üyeliğine seçilmeyebilirler. Parti kongresi'ne de kaç üyenin bir delegenin temsil edileceği MK tarafından kongre öncesinde tespit edilerek bölgelere bildirilir.

Cezalandırılmayan parti üyelerinin kongre ve konferanslarda parti organlarına seçme ve seçilme hakkı olmaksızın birlikte, kendilerine sunulan alt konferanslarda da söz hakkı, oylama hakkı, parti üyeliği ve kararları belirleme hakkı yoktur.

PMK partinin en yüksek organdır. PMK iki kongre arasında partiyi kongre kararlarıyla yönetir.

verilen tüm disiplin cezaları zaman geçirilmeden MK'ya bildirilir.

3. BÖLÜM PARTİNİN ÖRGÜTLENME İLKELERİ

Partinin örgütlenme ilkesi Demokratik Merkeziyetçilik'tir. Demokratik Merkeziyetçilik ilkesine göre:

a- Partinin aşgari programı DHD gerçekleştirinceye kadar, yalnızca PMK ve MDK aşağıdan yukarıya demokratik seçimler yoluyla iş başına gelir.

b- Bütün parti yönetici organları, düzenli aralıklarla kendilerini seçen örgüt kademelerine hesap verimle yükümlüdür. Parti yönetici organları devamlı olarak kendilerini seçen örgüt kademeleriyle temas halinde olur, demokratik danışma mekanizmasını sürekli olarak işletir.

c- Parti için tek disiplin geçerlidir.

Buna göre:

- Birey partiyi
- Azınlık çoğunluğa
- Alt kademeler üst kademelere
- Tüm parti MK'ya tabidir.

Tüm parti organları, üst organlara faaliyetleri hakkında düzenli rapor vermekle yükümlüdür. Raporlar, rapor veren hücrenin tüm üyelerinin onayından geçmelidir. Rapora itiraz varsa raporda belirtilmelidir.

Parti içi demokrasi, her parti üyesine, partinin siyasetini ilgilendiren tüm konulara fikrini, çalıştığı parti organı içinde ve genel parti üyesi, partinin aldığı kararları, yanlış da olsa uygulamakla yükümlüdür. Karar hakkında gerek çalıştığı parti organlarında, gerekse daha üst organlar nezdinde fikrini açıkça savunabilir. Parti içinde eleştiri bastırılmak, idar tedbirlerle eleştirinin yolunu kapamak, demokratik merkezciyetçilik ilkesiyle uyusmaz.

Tüm parti organları, üyelerinin eleştirilerini yapabilecekleri canlı bir tartışma ve bilinçli disiplin hüküm sürdüğü bir ortam yaratmakla yükümlüdür. Partinin yönetici organlarının seçimine seçime katılan bütün üyeler gösterilen herhangi bir aday için emniyet veya yeni aday teklif etme ve her aday üzerinde tartışma açma hakkına sahiptirler.

4. BÖLÜM PARTİNİN TEMEL ORGANLARI

Partinin temel organları parti hücreleridir. Parti hücreleri en az üç üye ya da aday üyeden oluşur. Parti üyesi ve aday üyesi önderliğinde sempattan hücreleri de hücre örgütlenmesi uygun olarak örgütlenir.

Her parti hücre içinde hücre sekreteri bulunur. Hücre sekreteri hücrenin yürütüleceği bütün çalışmalardan birincil deredece sorumludur. Hücrenin bir üst parti hücreleriyle temasını sağlar.

Her parti hücre içinde bir sekreter yardımcısı bulunur. Hücre sekreter yardımcısı hücre sekreterinin engellenmesi halinde sekreteri görevni yüklenir. Hücre sekreteri, yardımcısı bu görevi yürütülecek bir şekilde eğitimle yükümlüdür. Parti hücreleri; kolyeler, fabrikalar, madenlerde, okullarda, faşist sınır ve devlet daireleri içinde, çeşitli iş yerlerinde, sendikalarda ve diğer kitle örgütleri içinde, mahallelerde, kasacısı kitlelerin olduğu her yerde kurulabilir.

Partinin üyeleri içinde kok salmasını ve üyelerin önderlik etmesini hücreler sağlar. Hücreler tüm çalışmalarını; halk üyeleri arasında DHD'yi gerçekleştirerek, proletarya önderliğinde demokratik halk diktatörlüğü şartlarında kapitalizmi tasfiye etmek, sosyalist devrimi gerçekleştirmek, sınıfsız topluma varmak için örgütlenme ve harekete geçirme hedefine yönelirler. Bunun için tüm parti hücreleri şu görevleri yerine getirirler:

a- Üyelerini sağlamak ve düzenli MLM eğitiminden geçirmek. Her hücre üyesini MLM teorisiyle silahlandırmak. Hücre üyelerini MLM'yi hayatının her alanında uygulayabilecek bir şekilde eğitmek.

b- Üyeleri içinde Marksizm-Leninizm-Maoizm ve partinin siyasi çizgisinin propagandasını yapmak. Partinin siyasetini ve sırlarını kitlelere mal etmek. Parti hücreleri, kitlelerin bulunduğu her yerde kurulabilir.

c- Kitlelerle devamlı temas halinde bulunmak, kitlelerin sorunlarıyla ilgilenmek, sorunların çözümünde yaratıcı bir önder olmak. Sorunların kökten çözümünü proletarya önderliğinde devrimle olabileceğinin propagandasına ara vermektir.

d- MLM düşmanı her türlü oportünist akımlara karşı uyanık olmak, ideolojik mücadeleyi bir an bile gevşetmeden sürdürmek. Halk içinde oportünist akımların tencirini idare etmeden mücadele etmek. İdeolojik mücadeleyi halk içinde yürüten halkı eğitmek.

e- Parti içinde her türlü oportünist sapmaya karşı mücadele etmek.

f- Partinin verdiği tüm görevleri zamanında ve eksiksiz olarak yerine getirmek, yürüttüğü çalışma hakkında bir üst Parti Komitesi düzenli rapor vermek.

g- Her türlü milliyetçiliğe ve sövnenizme karşı mücadele etmek, proletarya enternasyonalizminin gerekliliğini yerine getirmek.

h- Partinin gelişip güçlenmesi için partiyeye yeni üyeler kazandırmak.

i- Cinsiyet ayrımlarına karşı mücadele etmek.

5. BÖLÜM PARTİNİN YÖNETİCİ ORGANLARI VE MERKEZİ ÖRGÜTLERİ

Partinin yönetici organları;

- Parti Kongresi

- Parti Merkez Komitesi

- Parti Bölge Komiteleri'dir.

Parti Kongresi, partinin en yüksek organıdır. Parti kongresi her 3 yılda bir toplanır. Parti kongresi toplantısı PMK tarafından çağılır. Olağanüstü durumlarda PMK Parti kongresi'nin partinin iradesinin onayını almak koşuluyla en fazla 1 yıl geçtırilebilir.

PMK'nin isteği veya parti üyelerinin 1/3' ünün isteğiyle Olağanüstü Parti Kongreleri de toplanabilir. Parti kongresi'nde bütün parti üyeleri demokratik bir biçimde seçilmiş delegeler aracılığıyla temsil edilir. Kongre delegeleri isterlerse MK üyesi doğal delegelerden ve kongreye katılmaları üyeler arasında da MK üyeliğine seçilmeyebilirler. Parti kongresi'ne de kaç üyenin bir delegenin temsil edileceği MK tarafından kongre öncesinde tespit edilerek bölgelere bildirilir.

Cezalandırılmayan parti üyelerinin kongre ve konferanslarda parti organlarına seçme ve seçilme hakkı olmaksızın birlikte, kendilerine sunulan alt konferanslarda da söz hakkı, oylama hakkı, parti üyeliği ve kararları belirleme hakkı yoktur.

PMK partinin en yüksek organdır. PMK iki kongre arasında partiyi kongre kararlarıyla yönetir.

lan ışığında yönetir, yönlendirir. Kongre kararlarının hayata geçirilmesi için partiyeye önderlik eder. PMK yılda en az 1 kere toplantı, ayrıca MK üyelerinin 1/3' ünün isteğiyle de ara toplantılar yapar.

Konferans ve kongrelerde olduğu gibi parti organlarında da kararlar salt çoğunluk sistemiyle alınır. Kararlarda salt çoğunluk toplantıya katılanların değil, organ üyelerinin toplamının salt çoğunluğu biçiminde ele alınır.

PMK'nin çeşitli nedenlerle parti iradesini kaybetmesi veya kritik bir noktaya gelmesi durumunda sorunun hangi yöntemle çözülebileceğine karar vermek için parti iradesine başvurulur.

PMK, parti işlerinin sağlıklı bir biçimde yürütülmesi için kendi içinden kendi adına iş yapacak bir Parti Merkez Komitesi Siyasi Büro (PMKSB) ve yetkilerini seçer. SB, MK toplantıları arasında, MK'nin görev yetkilerini yerine getirir. SB, MK toplantıları arasında partiyi MK kararları doğrultusunda yönetir ve yönlendirir. SB, MK'nin aldığı kararları değiştiremez. MK toplantıya SB tarafından çağılır.

SB, parti işlerinin kolaylıkla yürütülebilmesi için MK adını doğrudan doğruya SB'ye bağlı özel görev hücreleri kurar. MKSB, gerekli sayıda parti üyesini parti içi olarak çalıştırır.

PMK ve PMKSB üyelerinin engellenmesi halinde yedek üyeler engellenen üyelerin görev yetkilerini üstlenirler.

PMK, gerekli gördüğü zaman demokratik çalışma mekanizmasını işletmenin bir aracı olan Parti Konferansları düzenleyebilir. Parti Konferansları seçilen veya tayin edilen delegelerle çeşitli konularda tartışmak ve karar almak için düzenlenir. Tayin edilen delegelerle yapılan Konferanslarda Parti Kongresi'nin aldığı kararlar kesinlikle bozamaz.

MK, kongre ve konferans tartışma sürecinin fiilen başlamasıyla üye alım ve atımlarını durdurur; yeni üyelik başvurularını alır. Parti organı başvuruyu kabul ederse aday üyelik süreci işlemeye başlar. Ancak konferans, kongre süreci bitmeden aday üyelik süreci bitmiş olsa bile resmi işlem yapılamaz. Kongre veya konferans sonuçlanmadıkça beklenir; kongre ve konferansın uzatılması durumunda da süresi dolan aday üyelerinin durumu bağlı oldukları parti organları tarafından değerlendirilip remi olarak netleştirilir.

Partinin merkezi örgütlenmesi bölge sistemi temelinde olur. Partinin çalışma alanları ekonomik, politik ve coğrafi şartlar gözönüne alınarak belli bölgelere ayrılır. Her bölgede, MK'ya bağlı olarak bölge yönetim kademesi (Bölge Komitesi) oluşturulur. Kongre yapılabilen her düzeyde tavsiye niteliğinde olmak üzere, o yerel örgütün yönetimi için aday seçilir. Seçim sonuçları adaylara açıklanmaz, üstte bildirilir. Yukarıdan aşağıya örgütlenme yapılmadan yerel kongrelerin tavsiyeleri gözönüne alınır.

Bölge Komitesi sekreteri, BK ile MK arasındaki bağlantı sağlar. Bölgedeki çalışmadan birinci dereceden sorumludur.

Bölge Komiteleri belli aralıklarla daha sık toplanır. Onüne koşuluyla görev ve faaliyetleri gözden geçirir, merkezi siyaset üzerinde tartışır, merkezi siyaseti kendi bölgesinde uygulamaya yönünde somut kararlar alır. Merkezi siyasetin ve aldığı kararların uygulanmasında bölgeye önderlik eder.

Bölge Komiteleri en geç üç yılda bir Bölge Alt Komiteleri'nde demokratik bir biçimde seçilecek delegelerle Bölge Kongreleri düzenler. Bölge Kongreleri bölgedeki çalışmayı gözden geçirir, Bölge Komitesi'nin raporlarını inceler, karara bağlar ve Parti kongresi'nde bölgeyi temsil edecek delegeleri seçer.

Bölge Komiteleri gerekli gördükleri zaman MK'nin da onayını aldıktan sonra, bölgede çalışan parti üyeleri arasında demokratik danışma mekanizmasını işletmenin bir aracı olarak Bölge Konferansları düzenler.

Bölge Komiteleri tüm çalışmalarını hakkında MK'ya düzenli rapor verir.

6. BÖLÜM TIKKO

TIKKO, TKP(ML) önderliğinde halkın silahlı gücüdür. TKP(ML), TIKKO'yu Askeri Komisyon (AK) aracılığıyla yönlendirir. TKP(ML), TIKKO için TKP(ML) Askeri Komisyonu'na bağlı parti örgütlenmesi kurar. Bu parti örgütlenmesi aracılığıyla TIKKO'yu yönlendirir.

Ordu örgütlenmesi, ülkemiz şartlarında devrimci örgütlenmenin esas biçimidir. Ve Parti önderliğinde tayin edici role sahiptir. TKP(ML) ordu içinde yönetici, yönlendirici rolünü sarsacak hiçbir harekete izin vermez. Siyasetin silahlara kumanda etmesi ilkesini, pratikte ordu içindeki parti teşkilatları aracılığıyla uygular.

7. BÖLÜM TMLGB

TMLGB, TKP(ML) önderliğinde komünist gençlik örgütüdür. TKP(ML), TMLGB'yi Gençlik Komisyonu aracılığıyla yönlendirir.

8. BÖLÜM PARTİ, KİTLE ÖRGÜTLERİ

TKP(ML), bütün kitle örgütlerinde, özellikle sendikalarda parti hücreleri kurarak bu hücreler aracılığıyla partinin siyasetini uygulamak için çalışır.

9. BÖLÜM PARTİNİN MALİ KAYNAKLARI

TKP(ML), mali ihtiyaç bakımından esas olarak halka dayanıp güvenme ilkesini benimser. Parti aidatı, parti vergisi, bağışlar ve olağanüstü gelirler partinin mali kaynağını teşkil ederler. Harcamaları MK adına yapılır. Üye aidatları üyelerin gelirlerinin en az % 10'udur. Parti hücreleri bu düzenli aidatın yanında, her üyenin durumuna göre belli bir parti vergisi tesbit edebilir. Bütün hücreler gelir ve giderleri hakkında düzenli rapor tutmak, hesap vermek zorundadır.

Parti içişleri olarak çalışan yoldaşlar üretme katıldıkları sürece tüm gelirlerini partiyeye verirler. Parti işçilerinin ihtiyaçları parti tarafından karşılanır.

Not: 1. Konferans'ta kabul edilen Parti Tüzüğü'mizin bazı kısımları 2. Konferans'ta değiştirilmiştir. Yayınlanan bu Tüzük OPK'mızda değişiklikle kabul edilmiş halini içermektedir.

olacağı inancıyla TKP(ML)-TİKKO tüzüklerini olduğu gibi yayınlıyoruz.

Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu Tüzüğü

TİKKO ANDI

Ben, Gönüllü TİKKO savaşçısı olarak, Emperyalizme, faşizme ve feodalizme Karşı savaşta; Halka, Partiye ve devrime Bağlı kalacağıma, Halkın, Partimin Ve devrimin menfaatini, Her türlü kişi,el çıkarlarının Üstünde tutacağıma Ve bu uğurda Canımı feda etmekten çekinmeyeceğime; Partimin, yoldaşlarının, sancagının Ve silahının huzurunda And içerim!

TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞ ORDUSU (TİKKO) TUZUGU

1. BÖLÜM

TİKKO'NUN Niteliği ve Amaçları

a-) TİKKO, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının sınıf örgütlerinin en yüksek biçimi MLM ile silahlanmış bilinçli örgütlü öncüsü olan TKP(ML)'nin önderliğinde anti-faşist, anti-emperyalist, anti-feodal unsurlardan oluşan politik askeri güçtür.
b-) TİKKO, TKP(ML)'nin önderliğini kayıtsız-koşulsuz kabul eder ve buna uygun hareket eder.
c-) TİKKO, gerilla birlikleri oluşturarak gerilla birliklerinden müfrezeler, müfrezelerden düzenli ordulara doğru geçiş yaparak, DHD'nin önündeki engelleri kaldırır. Demokratik Halk İktidarı ve Proletarya Diktatörlüğünü tüm iç ve dış saldırılara karşı korur ve savunur.
d-) TİKKO, savaşmak için savaşmak anlayışını reddeder. TİKKO'nun öncelikli karakteri politikliktir. Silahların politikayı gölgelemesine müsaade etmez.
e-) TİKKO, salt askeri değil, politik askeri örgüt olma bilinciyle halka propaganda yapmayı, örgütlemeyi, kitleleri harekete geçirmeyi, silahlandırmayı, devrimci bir güç haline getirmeyi temel görevler arasında sayar.
f-) TİKKO, kendi içinde gönüllü birliği esas alan bir savaş örgütüdür. Demokratik-merkezizetçilik esaslarına göre tüm üyeler için geçerli olan proletaryanın bilinçli disiplinini uygular.
g-) TİKKO, savaşında "kendi gücüne güven" ilkesinden hareket eder ve halka dayanmayı esas alır. TİKKO, toplumun sırtından geçinen, üretimden kopuk, salt tüketici asalak bir konuma düşmeyi titizlikle reddeder. Koşulları elverdiğinde üretimde bulunmayı temel prensibi olarak kabul eder.
h-) TİKKO, safalarında örgütlediği bireyleri Komünist Partisi'nin ideolojik siyasi hattı temelinde eğiterek onları dönüştürmeyi ve komünizm safalarına kazanmayı hedefler.
ı-) TİKKO savaşta tekniğin değil insan faktörünün tayin edici olduğu ilkesini benimser.

2. BÖLÜM

TKP(ML)TİKKO İLİŞKİSİ

a-) TİKKO, TKP(ML) MK'sına bağlı Askeri Komisyon tarafından siyasi ve ideolojik olarak yönlendirilir ve yönetilir.
b-) Ordu Genel Komutanlığı doğrudan Askeri Komisyon'a (AK) bağlıdır.
c-) Ordunun Parti ile dikey ilişkisi sadece Genel Komutanlık'ın Askeri Komisyon'la ilişkisindedir. Yani Genel Komutanlık altındaki ordu kademelelerinin Parti örgütleriyle ilişkileri yataydır.
d-) Ordunun Parti ile yatay ilişkileri, Siyasi Komiser veya Ordunun Parti temsilcisi aracılığıyla sağlanır.
e-) Parti Siyasi Komiserleri aracılığıyla her bir Ordu kademesi içinde temsil edilir.

3. BÖLÜM

TİKKO'NUN ÖRGÜTLENME İLKELERİ

a-) Ordunun tüm yönetici birim ve kademeleri üstten aşağı doğru atama usulü ile belirlenir. Merkezizetçilik, ağırlıklı olarak ön plandadır.
b-) Ordu için tek disiplin geçerlidir. Buna göre:
1- Birey Orduya,
2- Azınlık çoğunluğa,
3- Alt kademeler üst kademelere,
4- Tüm Ordu Genel Komutanlık'a,
5- Genel Komutanlık Parti'ye tabidir.
c-) Demokratik merkezizetçiliğin bu genel disiplin ilkeleri, TİKKO içerisinde Parti örgütlenişinin örgütleniş, Parti-Ordu diyalektik bütünlüğü içinde ve Parti'nin önderlik işlevini sağlayan şu esaslarla birlikte ele alınacaktır:
1- Ordu içindeki Partiler birliktir düzeni içerisinde Parti organı şeklinde örgütlenir.
2- Ordu içindeki Partilerin hiyerarşik örgütleniş Ordu örgütleniş hiyerarşik örgütlenişine paralel olarak yükselir ve en üstte Askeri Komisyon'a bağlanır.
3- Ordu içindeki Partilerin ikili fonksiyonu olduğundan bunlar askeri fonksiyonları itibarı ile komutanların insiyatifli altında inen, siyasi fonksiyonları itibarı ile Siyasi Komiser'in insiyatifli altındadır.
4- Parti organı eğer yoksa Siyasi Komiser kendi birliğinde Parti politikasına ters düşen uygulamaları durdurma, erteleme ve bunlara uymayan ko-

mutanların yetkilerini askıya alma hakkına sahiptir. Aynı şeyleri Siyasi Komiserin yapması halinde Parti organı Siyasi Komiser karşısında aynı haklara sahiptir.

4. BÖLÜM ASKERİ KOMİSYON'UN GÖREV VE YETKİ ALANLARI

Askeri Komisyon, TKP(ML)'nin, TİKKO'ya siyasi ve ideolojik olarak önderlik eden yetkili organıdır.
a-) Askeri Komisyon, Siyasi Komiserleri aracılığıyla TİKKO içinde Parti organlarını oluşturur.
b-) Askeri Komisyon, Ordu içerisindeki organları vasıtasıyla Parti programı doğrultusunda yönlendirme görevini yerine getirir.
c-) Askeri Komisyon, Ordu yönetici organı olan Genel Komutanlık'a, gelişen mücadele seyrine bağlı olarak MK kararları doğrultusunda perspektif sunar.
d-) TİKKO Genel Komutanlık üyeleri, TKP(ML) Askeri Komisyonu tarafından atanır ve görevden alınır. Bu karar MK tarafından onaylandıktan sonra kesinleşir.
e-) Genel Komutan Askeri Komisyon üyesi olacaktır.
f-) Askeri Komisyon'un Genel Komutanlık'ı toplantıya çağırma yetkisi vardır.

5. BÖLÜM TİKKO'DA YÖNETİCİ KOMUTANLIKLAR

a-) TİKKO Genel Komutanlığı
b-) TİKKO Bölge Komutanlıkları
Bu yönetici organ üyeleri askeri alanda yetkili olmakla birlikte parti üyesi olmaları zorunludur.

6. BÖLÜM TİKKO GENEL KOMUTANLIĞI'NIN GÖREV VE YETKİLERİ

a-) Genel Komutanlık, Askeri Komisyon'un sunduğu perspektif doğrultusunda silahlı güçlerin genel hareket tarzı ve taktiklerini belirler.
b-) Genel Komutanlık, çizdiği hareket tarzını ve belirlediği taktikleri kendi altındaki komutanlıklara talimatlarla bildirir.
c-) Gelişen mücadelenin gereksinimlerine yanıt verebilecek şekilde gerekli görülen özel görev hücrelerini oluşturur.
d-) Ülke arazisinin askeri haritasını, bunun üzerinde düşman güçlerinin konumlandığı yerleri ve savaşımıza elverişli yöreleri, arazinin askeri açıdan stratejik ve taktik öneme sahip noktalarını belirler. Bunlara ilişkin yakın, orta ve uzun vadeli hesaplar ve ön hazırlıklar yapar.
e-) Ordunun teknik araç-gereç ve diğer lojistik ihtiyaçlarını karşılar.
f-) Genel Komutanlık, kendi altındaki birim ve kademelere atama yapma ve görevden alma yetkisine sahiptir.
g-) Genel Komutanlık, kendi alt komuta kademelelerinin karar ve uygulamalarını bozma yetkisine sahiptir.
h-) Genel komutanlık, ordu mali bütçesini ordunun genel ihtiyaçları temelinde düzenlemekte yetkilidir.
ı-) Genel Komutanlık ordu adına yayın çıkarma, bildiri yayınlama, yayın organlarına mülakat verme, kamuoyuna açıklamalar yapma, diğer örgütlerle görüşmeler yapma ve eylem birliklerine girme yetkisine sahiptir.

7. BÖLÜM TİKKO'DA ALT KOMUTANLIKLAR

a-) Alt Bölge Komutanlığı
b-) Mıntıka Komutanlığı
c-) Birlik Komutanlığı
Bu organ üyelerinin parti üyesi olmaları tercih edilmekte birlikte parti üyesi olmaları zorunlu değildir. Tüm organlar en az 3 kişiden oluşur.

8. BÖLÜM TİKKO KOMUTAN TERFİLERİ

TİKKO komutanlarının terfilerini belirleyen en temel kriter gelişim düzeyleri ve örgütün somut ihtiyaçlarıdır.

9. BÖLÜM TİKKO'DA KOMUTA SİSTEMİ

TİKKO Halk Savaşı stratejisi uygularken:
a-) Halk savaşı stratejisinin birinci aşamasında (stratejik savunma) ademi merkezizetçi komuta sistemi esasılır.
b-) Halk savaşı stratejisinin ikinci ve üçüncü aşamasında (stratejik denge, stratejik saldırı) merkezizetçi komuta sistemine esasılır.

10. BÖLÜM TİKKO'DA KOMUTANLIKLAR ARASI İLİŞKİ

a-) Üstten gelen bütün emir ve talimatlar değiştirilmeksizin uygulanır.
b-) TİKKO'da Genel Komutanlık Bölge Komutanlıklarını, Bölge Komutanlıklarını Alt Bölge Komutanlıklarını, Alt Bölge Komutanlıklarını Mıntıka Komutanlıklarını, Mıntıka Komutanlıklarını Birlik Komutanlıklarını atar.
c-) Her komuta kademesini komutan ve siyasi

Komiseri bir üst kademenin üyesidir.

d-) Tüm komutanlıklar alt komutanlıkların oluşmasını üst komutanlığın onayına sunmak zorundadır.
e-) TİKKO'da her komuta kademesi kendi komuta- sı altındaki komutanlıkların derecelendirmesini yapar. Bunu üstte sunar.

II. BÖLÜM TİKKO KOMUTANLIKLARINDA İŞLEYİŞ

a-) Her komutan, üyesi olduğu komutanlığı toplantıya çağırma hakkına sahiptir.
b-) Normal toplantı süresinin dışında yapılan toplantı çağrılarında organ iradesini almanın koşulları yoksa komutan organ adına çağrıyı yapan üyeye yazılı olarak kabul ya da red cevabını gerçekleri ile birlikte verir.
c-) Yönetici organlar (Genel Komutanlık, Bölge Komutanlıklar) 6 ayda bir toplanır.
d-) Her organ toplantı raporlarını düzenli olarak alt ve üst organlarına iletmek zorundadır.
e-) Üst üste iki toplantıya katılmayan komutan komutanlıktan men edilir.
f-) Komutanlık Komutan, Komiser ve Komutan Yardımcıları'ndan oluşur. Komutan kademesi ise Komutan, Komiser ve Komutan Yardımcısı'ndan oluşur. Komuta kademesi Komutanlık'ın almış olduğu ve kararlar ışığında iki toplantı arasında onun görevini yürütür.
g-) Genel hareket tarzı ve savaşa ilişkin kararlar Komutanlık'ta oy çokluğuyla alınır. Komutan karar uygulamakla mükelleftir. Kararlar eylem sahasında planda esneklik ilkesi göz önüne alınarak uygulanır, ancak organın toplanmasına objektif nedenlerden dolayı olanak bulunmadığı ani durumlarda birliğin sevk ve idaresinde Komutan tam yetkili sahitir.
h-) Organların olmadığı ve komutan ile komiserin birebir kaldığı durumlarda askeri konularda hareket tarzı ve eyleme ilişkin kararlarda ortak görüş olmaması halinde kararların alınmasında Komutan tam yetkilidir.
ı-) Komutanlık organlarına organsal işlevini gördüren, söz konusu organın Komutan'ıdır.

12. BÖLÜM TİKKO'DA KOMUTAN VE SİYASİ KOMİSER İLİŞKİSİ

a-) Komutan askeri alanda yönetme ve yönlendirme tam yetkilidir.
b-) Kararlar komuta kademesinin ortak iradesi ile alınır. Planlama ve uygulamada ortak karar çıkarılmasının yanında birinci derecede komutan yetkilidir.
c-) Komutan, özgül ve ani durumlarda bağımsız tavır takınma hakkına sahiptir.
d-) Komutan, halef komutanları yetiştirmek, yetkinleştirmek, sorumluluğu altındaki güçlerin askeri eğitimini gerçekleştirmek, günlük yaşantısını ve hareket tarzını savaş kurallarına göre düzenlemekle yükümlüdür.
e-) Siyasi Komiser, Ordu komuta kademeleri içindeki Parti temsilcisi ve siyasal yönlendiricidir. Eskat fonksiyonlu Ordu birimlerinin Parti yönlendirmesinde, Parti siyasi çizgi ve taktikleri doğrultusunda hareket etmesini sağlamakla yükümlüdür.
f-) Ordu birimleri içindeki Partililer Parti organı şeklinde örgütler ve bunlara sekreterlik yapar.
g-) Siyasi Komiser, Ordu içerisinde Parti çalışmalarını ve örgütlemeye faaliyetleri yürütmek, kitle örgütlemeye yapmakla görevli, propaganda yönetme ve yönlendirmede birinci derecede sorumludur.
h-) Halk arasındaki sorunların çözümüne yönelik müdahalede bulunmak Siyasi Komiser'lerin görevleri arasındadır.
ı-) Siyasi Komiser'in komutanların görevini değiştirme veya görevden alma yetkisi yoktur. Düşüncesini raporlara komutanlıklara bildirir.
i-) Yerel Parti örgütleri ile ilişki sağlamak ve Parti-Ordu faaliyetlerinin koordineli yürütmesini sağlamak Siyasi Komiser'in görevleri arasındadır.
j-) Siyasi Komiser, savaş kurallarına uygun düşmeyen, güvenliği zaafa uğratan ve askeri aktiviteyi düşüren fiili uygulamalara giremez. Böyle bir durumda Komutan uygulamaları erteleme yetkisine sahiptir.
k-) Komutan, olağan koşullarda Siyasi Komiser'in görev ve sorumluluklarını yerine getirmesini engelleyecek davranışlara giremez.

13. BÖLÜM TİKKO'DA ÜYELİK

Milliyet, dil, din, mezhep ve cinsiyet farkı özetsizdir.
a-) TİKKO tüzüğünü kabul eden,
b-) Devlete karşı savaşmak isteyen,
c-) Yaşı ve sağlığı müsait olan,
d-) Ordu disiplinini tanıyıp, örgütün gizlilik kurallarına riayet eden her birey TİKKO'ya üye olabilir.

14. BÖLÜM TİKKO ÜYELERİNİN GÖREV VE HAKLARI

a-) Halka, Parti'ye ve Orduya karşı sorumlu olmak, kendini askeri ve siyasi konularda yetiştirmek.
b-) örgüt disiplinine uymak, emir ve talimatları itirazsız yerine getirmek, uygulamada aktif rol almak.
c-) Halkın, Parti'nin ve Ordunun değerlerini korumak de rimci ah ak kuralları na uygu ol rak ve ş a n k .

d-) Parti'nin ve halkın mallarını korumak, savurganlığa meydan vermemek.
e-) Parti'nin, halkın ve devrimin çıkarlarını her türlü kişisel çıkarların üstünde tutmak, bunlar için hiçbir fedakarlıktan kaçınmamak.
f-) Birliği ve bütünlüğü bozucu tüm davranışlara karşı amansız olmak, yanlış eğilim ve davranışlara karşı yapıcı bir mücadele içinde olmak.
g-) Yoldaşlarına karşı dürüst ve samimi olmak, hatalarını örtbas ya da inkar etmek yerine, eleştiri-özeleştiri silahının yapıcı, geliştirici ve dönüştürücü gücünü kavramak, eleştiride yıkıcı değil yapıcı olmak.
h-) Her TİKKO üyesi, bağlı bulunduğu birlikte, örgütün genel hatlarını ilgilendiren tüm konularda fikrini belirtebilir, öneri ve eleştiride bulunabilir.
ı-) Her TİKKO üyesi, hak ettiğine inanıyorsa kendini komuta kademesine ya da parti üyeliğine önerir.
i-) Her TİKKO üyesi, kendi birliğinde çözemediği sorunlara ilişkin, bir üst organ, komutan ya da Siyasi Komiser denetiminde toplantı isteyebilir.
j-) Her TİKKO üyesi, kendisine verilen disiplin cezalarını haksız buluyorsa bir üst itirazda bulunabilir.
k-) Her TİKKO üyesi, kendisi ile ilgili yargılama toplantılarına (güvenliği tehlikeye düşüren bir durum yoksa) katılabilir.
l-) TİKKO üyeliğinden ayrılmak isteyen her kişi, ayrılma gerekçelerini bağlı bulunduğu Komutanlık'a önceden bildirmek ve kendisine bildirilen zamana kadar beklemek zorundadır.
m-) Her TİKKO üyesi, TİKKO Tüzüğü karşısında eşit haklara sahiptir.

15. BÖLÜM TİKKO'DA DISİPLİN

a-) Orduya gönüllü olarak kabul edilen askeri disiplin geçerlidir.
b-) Orduya disiplin yukarıdan aşağıya doğru atanan Komutanlık ve Komutan tarafından uygulanır ve uygulanır.
c-) Her özgül durumda disiplin esnekliği veya katı- lığı komutanın insiyatifli altındadır.
d-) TİKKO'da disiplinsizlik suçtur ve TİKKO yasa ve yönetmeliklerine göre yargılanır.

16. BÖLÜM TİKKO'DA YARGI SİSTEMİ-YARGILAMA GEREKÇELERİ VE CEZAI İŞLEM

Yargılama Gerekçeleri:
a-) Ordunun birliğini bozanlar
b-) Ordunun kararlarına uymayanlar
c-) Emir-komutaya riayet etmeyenler
d-) Ordunun ve halkın malına zarar verenler
e-) Orduyu tehlikeye düşürücü davranışlarda bulunanlar
f-) Ordunun olanaklarını kendi bireysel çıkarları için kullanımları
g-) Yoldaşlara ve halka şiddet uygulayanlar
h-) Ordunun genel sırlarını ve askeri bilgileri deşifre edenler
ı-) Kolektif yaşamı bozup huzursuzluk yaratanlar
i-) devrimci ahlak kurallarına aykırı davranış gösterenler
j-) Orduyu halkın gözünde küçük düşürücü davranışta bulunanlar
k-) Düşman karşısında bir devrimciye yakışır davranış göstermeyenler
l-) Ordu mallarının düşmanın eline geçmesine sebebiyet verenler ve bu konuda ihmalkarlığı bulunanlar
m-) Yoldaşlarının yaralanma ve ölümüne sebebiyet veren davranışlarda bulunanlar
n-) Düşmandan ganimet alma koşulları olup da almayanlar
o-) Ganimetleri zimmetine geçirenler
p-) Çatışmada silahını bırakarak
r-) Çatışmada alma koşulları olduğu halde yaralı yoldaşını barakanlar
s-) Firar edenler, düşman sızması olduğu tespit edilene kadar
t-) Esirlere kötü muamelede bulunanlar
Bu vb. fiillerden ötürü sorumlu tutulup yargılanarak yukarıdaki suç kapsamına giren davranışlarda bulunanlara, objektif ve subjektif koşullar göz önüne alınarak aşağıda cezaları uygulanır:
- İhtar
- Görvden alma
- Kolektif yaşamın bazı faktörlerinden men
- İhraç
- Ölüm
Parti üyeleri Parti organlarında, ordu üyeleri ordu organlarında yargılanır. Yargılama kişinin bağlı bulunduğu komutanlık kademesinde yapılır. Sanığın savunmasını almak zorunludur. Yargılamada sanığı suçta iten lehte ve aleyhte koşullar gözönünde bulundurulur. Güvenliği tehlikeye düşüren durumlar dışında tutuklama yapılamaz. İhraç ve ölüm gibi ağır cezalar, bir üst organın onayıyla resmîyet kazanır. Bu tür cezalarda sanığın en üst organa kadar itirazda bulunma hakkı vardır. Üstün onayını almanın koşullarının olmadığı durumlarda insiyatif karar veren komuta kademesindedir. Dayak, küfür ve hakareti bir cezai yöntem olarak kullanmak yasaktır.

17. BÖLÜM TİKKO'NUN MALİ KAYNAKLARI

Parti örgütü ve diğer yan kuruluşları ile kıyaslan-

Tarihte son sözü hep direnenler söyler

Kartal/Özgür Gelecek- Selam olsun halk için yürüyene, kazma ile kürek ile direnenlere bin selam...23 nisan günü saat 19.00'da Tuzla Deri-İş Sendikası'nın düzenlediği direnişteki işçilerle dayanışma şölenine yaklaşık bin kişinin üzerinde kitle katıldı. Şölen, Kartal Pembe Köşk Düğün Salonu'nda yapıldı.

Direnişteki işçilerle dayanışma şöleni, açılış konuşmasının yapılmasıyla başladı. 1 dakikalık saygı duruşundan sonra, sunucu "Bugün direniş sofrasında bir araya gelerek, yaşamımızı ve dünyamızı karartmak isteyenlere karşı, bu zafer müjdesiyle bir daha sizi selamlıyoruz. Binlerce kez merhaba!" dedi. Daha sonra söz alan Deri İş Tuzla Şubesi Başkanı Musa Servi şöyle konuştu: "Değerli arkadaşlar, Sermayenin çıkarı için işçi kıyımları artıyor. Kürt halkına karşı toplu baskılar katliamlar oluyor. Ama direnme geleneği fabrikadan fabrikaya yayılıyor. İnan Deri, Öztürk Deri gibi. Sermayenin işçi sınıfına yönelttiği baskılara karşı işçi sınıfımızın örgütlülüğünü korumak için, sosyalist özgür basın için, halkların kardeşliği için, ülkemiz işçi sınıfının en büyük silahı için bugünü iyi hazırlayalım. Üretimden gelen gücümüzü yükseltmek için haydi grevlere, haydi mücadeleye!"

Servi'den sonra sözü Deri İş Sendikası Genel Başkanı Yener

Kaya aldı. Kaya, 80 gündür mücadeleye ederek toplu sözleşme hakkını alan ve kapı önüne konan işçileri selamlayarak söze başladı. 5 nisan paketine karşı emekçileri hep birlikte mücadeleye çağıran Kaya, "Deri işçilerine kendim ve şubem adına başarılar diliyorum." dedi.

Bu konuşmalar sırasında salonunda bulunan kitle oldukça gür olarak "Yaşasın 1 Mayıs!", "Vur Gerilla Vur, İktidarı Kur!", "Ağa-Patron Devletini Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız!", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)" sloganlarını attı.

Halk ozanı Çiçek Ayyıldız'ın İbrahim Yoldaş marşını söylemesiyle ayağa kalkan kitle, marşa sanatçıyla beraber devam etti.

Şölene katılan ve mesaj gönderenleri ise şöyle sıralayabiliriz: Eğitim-Sen 2 No'lu Şube, İstanbul Belediyesinden Yurtseverler, Türkiye Deri-İş Sendikası üyeleri ve İcra Kurulu üyeleri, Belediye-İş 2 No'lu Şube başkanı ve üyeleri, Tek Gıda-İş, Tes-İş 5 No'lu Şube, Yol-İş, ŞHP, DİP, Tuzla ŞHP Meclis üyesi, Tüm Bel-Sen 3 No'lu Şube, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Maliye-Sen 5 No'lu Şube, SİP Kartal İlçe Örgütü, İp Kartal İlçe Örgütü, Çorlu'dan Partizan İşçiler, Partizan dergisi, Yeni Demokrat Gençlik, Eskişehir YDG okuyucuları, Topselvi Özgür Gelecek okurları, Zeytinburnu Partizan ve Özgür Gelecek okurları,

Deri işçileriyle dayanışma gecesinde yumruklar havadaydı

Gülsuyu-Güvensu Partizan okurları, Emeğin Bayrağı, Alınları, Kartal Kadın Komisyonu, Emek, Devrimci Yaşam dergisi, Kartal-Kurfalı Özgür Gelecek Okurları, Sağlık-Sen, İnsan Hakları Demeyi, Partizan Kamu Emekçileri, Çağlayan Özgür Gelecek okurları, Edime YDG, DDSB, Bursa İşçinin Yolu, Ümraniye-DEP.

Mesajlar okunduktan sonra sanatçı Fevzi Kurtuluş sahneye geldi ve işçi sınıfını selamladıktan sonra bir dinleti sundu. Bu esnada halkın alana gelerek halaya durduğu gözlemlendi. İlerleyen saatlerde Deri İş'in hazırladığı skeç sunuldu. İşçilerin oynadığı skeçte patronun işçiler üzerindeki baskıları, buna karşılık da işçilerin tüm olumsuzluklara karşı direnmeleri dile getiriliyordu. Bu skeçin sunulması sırasında "İşçiler Elele Genel Greve!", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız!", "Sendika Hakkımız Söke Söke Alınz!" sloganları atıldı. Skeçin sonunda "Birlik Mücadele Za-

fer!" ve "Gelecek Ellerimizdedir!" sloganlarının atıldığı gözlemlendi.

Umut Altınçay marşlarla kitleyi coştururken, dinleyicilerin zafer bir türkü okudu. Türküden sonra Mazlum Eren'i anan grup, Baba'nın Türküsü'nü okudu. Şenliğin sonunda, kitleye, 1 Mayıs çağırısı yapıldı ve enternasyonal marşı okundu.

Tuzla Organize Deri Sanayii Bölgesindeki işçiler ile dayanışma coşkulu bir şekilde kitlesel katılımı noktalanırken, direniş devam ediyor. İnan Deri ve Öztürk Deri fabrikaları işçileri 90 günü aşkın, Tarancılar Deri ve Eroğlu Deri fabrikaları işçileri 50 günü aşkın direniyorlar.

Şölen sırasında Partizan Kamu Emekçileri ve DDSB'nin çıkarmış olduğu bildiriler kitleye dağıtıldı.

Emeğin Bayrağı gazetesine saldırılar durmuyor

İstanbul/ Özgür Gelecek- 26 Nisan günü Emeğin Bayrağı Yazışmaları Müdürü Haydar Demir ifade vermek için gittiği Cumhuriyet Savcılığı'ndan, İDGM'ye sevk edilerek tutuklandı. Tutuklanmasına gerekçe olarak "111'inci sayıda yer alan 25 Nisan TKP(ML) Hareketi'nin kuruluşu ve emperyalist güçlere ilişkin siyasi uyanıklığın zayıflaması gerçek bir felakete yol açabilir" adlı yazılar gösterildi. Bilindiği gibi EB Genel Yayın Yönetmeni Hüseyin Tekin'de 7 nisan günü savcılığa ifade vermek için gitmiş ve İDGM'ye sevk edilerek tutuklanmıştı.

Ayrıca 9 nisan günü Eğitim-Sen 2. Olağan Kongresi'ni izlemek ve stand açmak için Bostani Gösteri Merkezi'nde bulunan EB muhabirleri gözaltına alındı. Terörle mücadele polislerince gözaltına alınan Necibe Savaşkan ve Dilaver Peker bu olaya ilişkin İstanbul İHD'de bir basın açıklaması yaptı. Yapılan basın açıklamasında gözaltına alınmalarına gerekçe olarak 1989 yılında toplanmış "Seçenek" adlı dergiyle, "Komünistlerin Birliği" adlı broşür gösterilmiş. 2 gün gözaltında kalan muhabirler "İçerenköy ve Eminönü karakollarında askıya alınma, tazyikli su, elektrik verme, cinsel organ sıkma ve kaba dayak biçiminde işkenceye maruz kaldık. Emeğin Bayrağı'nda çalışmaya devam edersek bizi öldürecekleri şeklinde tehdit ettiler" diye açıkladılar. Öte yandan 23 nisan cumartesi günü Mersin'de afiş asarken EB muhabiri ve okuyucularında gözaltına alındı.

Çağaloğlu'nda öğrenci gösterisi

İstanbul/ Özgür Gelecek- 15 nisan günü Çağaloğlu/ Milli Eğitim Müdürlüğü önünde toplanan öğrenciler "ÖSS-ÖYS Kaldırılın!", "Herkes Eşit Eğitim Hakkı!", "Paralı Eğitime Hayır!" sloganları atarak eğitim koşullarını ve baskıları protesto ettiler.

LÖB (Liseli Öğrenci Birlikleri)'lü öğrencilerin "ÖSS-ÖYS kaldırılın!", "Paralı Eğitime Hayır!", "Yaşasın 15 Nisan Boykotumuz" slogan ve alkışlarıyla protesto gösterisi başladı. Sonra halay çekildi. Bir öğrenci, eylemin içeriğini anlatan konuşma yaptı. Bu arada atılan sloganlarla konuşma sık sık kesildi. Konuşmanın bitiminde resmi giysili bir polis, konuşan öğrenciyi "bir dakika gelirmisin" işaretiyle yanına kadar sokulup, gözaltına almak istedi. Bu arada öğrenciler slogan atarak tramvay yoluna doğru yürümeye başladı. Arka taraftan, polisin saldırmaya başlamasıyla, öğrenciler kaçışmaya başladı. Ara sokaklara dalan öğrencilere devletin resmi ve sivil güçleri öğrencileri tartaklayarak, sürükleyerek, kollarını bükerek gözaltına aldı. Hızını alamayan polis bir süre daha ara sokaklarda öğrenci kovalamaya ve aramaya devam etti. Polis, basına "çekmeyin lan" diyerek İşçinin Yolu muhabiri de dahil 10'dan fazla kişiyi gözaltına aldı.

Gruplar halinde bir araya gelmiş olan halkın yüzündeki şaşkınlık gözlerden kaçmıyordu.

Düzeltilme

Gazetemizin 25. sayısında, 11. sayfada yayınladığımız "Deri işçileri: 'Haydi mücadeleye, haydi dağlara'" başlıklı haberde, Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Sekreteri Zeki Süren'in "Haydi mücadeleye, haydi dağlara" dediği yazılmıştır.

Zeki Süren, yaptığı konuşmada böyle bir cümle kullanmamıştır. Süren'in "Haydi mücadeleye, haydi alanlara" şeklinde yaptığı çağrı, muhabirimizin haberi yanlış redakte etmesi sonucu gazetemizde yanlış bir şekilde yer almıştır. Bu hatamızdan dolayı Zeki Süren'den ve tüm okurlarımızdan özür dileriz.

Küçük bir Çukurova: Havutlu-Yarbaşı

Adana/Özgür Gelecek- Adana'da sınıfların tahlilini tam olarak yapmak, oldukça zor. Çünkü; mevsimlik işçi çalıştıran bir şehirdir ve mevsime göre nüfusunda artışlar, azalmalar olur.

Bizim üzerinde durmak istediğimiz konu mevsimlik işçiler. Bu işçiler Adana'da yaşayan ve başka şehirlerden çalışmak için Adana'ya gelenlerden oluşuyor. Bunların çalıştırdıkları işlere ayrı ayrı değineceğiz.

Sürekli ve sigortalı iş bulamayan insanların tarlalara yönelmiştir. Ücretleri, aylıklı bir insanınkinden çok az da olsa fazladır. Fakat çalıştığı şartlar göz önüne alındığı zaman, verilen emeğe göre ücret çok düşüktür. Emek sudan ucuzdur. Tarlada pamuk toplamak, bahçede portakal toplamak, fidanları çapalamak yaptıkları işler arasında yer alır. Bütün bunları yapmak için kadınların ve çocukların sömürüldüğü Adana'da buna en güzel örnek Havutlu beldesidir.

Havutlu genelde Araplann yoğun olduğu bir yerleşim birimidir ve bunların çoğu babadan kalma topraklarıyla zengin tabakaya oluşturmaktadır. İşyerleri, belediye otobüsleri ve bahçelerin büyük çoğunluğu ağaların elindedir. Ve çoğunluğu ağaların elindedir. Ve çoğunluğu ağaların elindedir. Ve çoğunluğu ağaların elindedir.

Adana'da sınıfların tahlilini tam olarak yapmak, oldukça zor. Çünkü; mevsimlik işçi çalıştıran bir şehirdir ve mevsime göre nüfusunda artışlar, azalmalar olur.

Bunun yanı sıra geçim sıkıntısı, göçün bir diğer sebebidir. Memlekette sahip olduğu bir-iki dönümlük toprağın sulak olmaması ailenin gereksinimini karşılamıyor. Kaldı ki aile fertleri dışında, sahip oldukları bir-iki hayvana yem sağlamak da bu tarlalara kalıyor. Eğer kar ve yağmur yağarsa durumda biraz düzelmeye olur. Yoksa köy zararını karşılayamaz. Ve artık yağmur duaları da kar etmiyor, yani anlayacağınız köylüleri devlet gibi "Allah da" unutmuz.

Daha önce kendi köyünün dışında yaşamamış bu insanları, büyük şehirde bunalımlar bekliyor. Köyde olduğu gibi burada da ağalar var. Kaçmakla kurtulamamıştır. Geldikleri bu yeni şehirde yaptıkları birer odanın yanına bir yeni oda eklemek için, bir çok ihtiyaçlarını bir kenara bırakıp bir gecekondu yapmak için çırpınan bu insanlar rahat bir yaşama kavuşmak için geldikleri bu şehirden malesef aradıklarını bulamıyorlar.

Bu gün hâlâ tek amaçları var olan sıkıntıları gidermek. Mahallede bulunan Kiltoprak fabrikasında çalışan insanların çalışmaları son derece sağlıksızdır. Hayat güvenceleri yok. Çünkü makinaların başında çalışırken kolunu veya elbisenin herhangi bir yerini kaptırıp makinaların arasında korkunç bir şekilde can vermek çok kolay. Bu fabrikada kömür ve toprakla iç içe olan bu işçilerde sıkça verem hastalığı görülmektedir.

Erkekler gibi kadınlar da bu fabrikada çalışıyor. Bantlarda tuğla indiren bu kadınların yarısını 35-40 yaşlarında olanlar oluşturuyor. Ve bunlar da belli zamanlarda çalıştırılıyorlar. Her an kapının önüne konma riskleri var.

Grev gibi bir haklarının olmadığını söylemeye de gerek yok. Geçmiş yıllarda sendika çalışmalarını birlikte belli bir başarı elde edememişler. Yarından fazla işçi bir araya gelmedikleri için sendikaya üye olamamışlar. Yani şimdi Kiltoprak fabrikasında çalışan işçiler örgütsüz ve bireysel çıkarları için çalışıyorlar. Ayrıca geçmiş yıllarda sendika başkanları işçileri patron-ağalara sattığını da belirtelim.

Kiltoprak fabrikası sahibi Esat Algan'ın yaptığı ek fabrika iki yıldan fazla bir zamandır faaliyet gösteren, narenciye üzerine iş yapan yani gelen portokal, mandalina, greyfurt ve limonların paketlenme işini yapan ALSİS. Algan, soğuk kış günlerinde Yarbaşı'lı insanı soğuk, kış demeden sömürür. Bu fabrikada genç kızlar çalışır. Kendi zorunlu ihtiyaçları ve çoğunluğu ağaların elindedir.

Havutlu-Yarbaşı insanı sadece tarlada sömürülmez. Kola fabrikasında işe yökayan kadınların durumu diğerlerinden farksızdır. Asitli sular içinde yıkanır bu işçiler. Eldiven takmalarına rağmen ellerinde yıpranmalar olur. Tüm bu işlerde çalışanlar arasında ortadın ise öğrenciler de vardır.

Tribünün gözbebeğine yerleşmiş. Göğsünde bir yığın madalya, bir yığın kızıl nişan. Suratında meymenin M'si yok. Sağında solunda kendisine benzeyen, madalyalı, mandagöz mercan balığı gibi diklemesine bakan, bir yığın zatı muhterem. Onlerinden nükleer başlıklı füzelere, tanklar, toplar, robotlar gibi yürüyen demir kitaplar geçiyor. Ne işçiler, ne gençler, ne kadınlar, ne de çocuklar.... hak getire. Peh peh peh, şu yaratılan balistik şirret ve rap rap bayramına, 1 Mayıs ruhunun ipe çekildiği bayrama bakın.

Çalışan milyonlara, halka güvenmiyorlar. Halka güvenen bir anlayış, bu kadar silahlanır mı? Yığınlar, gerçek kahramanlar güme gitmiş. Tozundan dumanından geçilmiyor profesyonel orduların. Dert başkadır. Dert, bölge devletleriyle bölgede, ya da büyük devletlerle dünya çapında rekabettir.

Her eve bir tüfek dağıtsan, zaman zaman açacağı büyük seferberlik kampanyalarıyla halkı eğilsen, savunmanı halletmiş olamaz mısın? 1- Haklı, meşru, savunma zemininde kalmak; 2- Halkın genel silahlanmasına dayanmak; 3- Profesyonel ordulaşmaya her an hazır olmak. Savunman için bu üç nokta sana yetmiyor mu? Tepeden tırnağa silahlanmış profesyonel bir orduyu, demokrasinin tepesinde Demoklesin kılıcı gibi sallanan maaşlı bir askeri memurlar zümresini ve atom bombasını ne yapacaksın sen? Atom bombasının bir kitle kırım silahı olduğunu bilmiyor musun? Savunma ve misilleme adına New York'u da sen mi yokedeceksin?

Yığınlar, yok edilmeyi göze alarak yapılar devrimleri. Ve yeryüzünde hiçbir güç de yokedemez onları. Tamamen haklı bir misilleme ve savunma pozisyonunda ortaya çıksa da, hiçbir devrim, kendisini kentlerin ve uygarlıkların topekin yokedilmesiyle sonuçlanacak karşı saldırı taktikleriyle savunamaz.

1- Her zaman haklı bir savunma zemininde kalmak; 2- Savunma savaşında halkı topekin seferber etmek; 3- Yerin yedekat altına ve profesyonelliğe anında geçebilmek; 4- Düny halklarına güvenmek. Saldırganı bunlarla yenemeyeceğini mi sanıyorsun? Atom silahına sahip değilsin, haklısın ve savunma durumundasın. Gün geliyor tepende atom patlıyor, teslimiyeti zorlanıyorsun. Dünya halkları ne der bu duruma acaba? Seyirci kalır mı?

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Helal olsun sana şan olsun

Haklısın, halka dayanıyorsun. Atacağın her savunma kurşununun, halkların gönlünde yankısını bulacağını bilmelisin.

Dünya küçüldü. Enternasyonalizm güçlendi. Enternasyonalizmin ayağındaki ulusal köstekler kırılıyor tek tek. Çözülmemiş, üzeri küllenmiş ulusal sorunlar patlıyor çiban gibi. "Emperyalist kışkırtma" teorileriyle açıklayamayız bunları. Rusların, Sırpların ve benzerlerinin ulusal baskılarını, suçlarını göremeyen, ciddiye alamayan kafalar, bu ulusal savaşların önemini kavrayamazlar. Sınıf savaşlarının, enternasyonalizmin önu açılıyor. Yaşamın berraklaşması, temel gelişmenin çatışma sahnesine daha geniş boyutlarda çıkması demektir bu.

Güne önem vermekten geçer, geleceğe önem vermek. Yaşamı esas almadığı için, işe ve ilerleme bağımı kuşyor onu. "Bağından çıktığımız doğayı koruyalım. Duyarlı bir ilke haline getirip, bunun da kavgasını verelim" anlayışından çok çok uzaktır. Bilinci ve ruhu, tek yönlü malüldür. "Egemenlik için ilerleme, bölgesel ya da dünyasal hegemonya, daha çok silahlanma." Hepsisi bu. "Terbiyeli, temiz, çalışkan aile" teorisine, kadının modern köleliğini savunmaktır. Ailein gelecekte ortadan kalmasından öcü gibi korkmaktadır. Parti üyelerinin üçte biri bile kadın değildir. Bir tek kadın yoktur merkez komitesinde. Bağimsız, militan, demokratik kadın örgütlenmesine düşmandır. Kadın, partinin kanatları altında örgütlenmeli, insiyatifi sınırlı bir kol gibi çalışmalıdır. Zirvedeki orkestra şefinin değneğine dikkat etmelidir.

"İşçiler elbette ki sendikalaşmalıdır. Bu iyidir.

Ama bu sendikalar, sosyalist devlete bağlı olmalıdır. Çünkü sosyalist devlet, onların devletidir. Bu devlet, son tahlilde bir işçi örgütüdür. Bu devlet, işçi diktatöryasının en temel örgütü, babaçaracı değil midir? O halde işçiler, kendi diktatörlük araçlarına karşı çıkamazlar, greve gidemezler, onunla cebelleşemezler. O sadece işçilerin değil, tüm halkın devletidir. Tüm halk, kendi devletin disiplinine uymak zorundadır.

Mao mu? O bir şaşkındır. Nerede bir ayaklanma varsa, gelin halk konseyini kuşatın diyen o değil midir? O değil midir, öğrencileri ve işçileri, halk ordusunun tabanına, partiye karşı seferber eden? Kargaşanın ve anarşinin babası, sosyalist uyumun ve huzurun düşmanıdır O. Duvar gazeteleri ve partisisiz programsız sokak hareketleriyle, yığınları partiye ve devlete karşı gevezeliğe, anarşiyeye teşvik eden, üretimi baltalayan o değil midir?

Bir çiçek vardır. O da proletaryadır, proletaryanın ideolojisidir. Diğerleri osuruk çiçekleridir. Yüz çiçeğin yan yana açması, birbirleriyle yarışması da ne demek oluyormuş? Bir çiçekle baar gelmez, gerici atasözüne benziyor bu. Tk fikir, tek şef, tek parti, tek yol. Değişmez, mutlak, tek tip toplumdur.

Herif otuz kırk yıldır aynı koltukta oturuyor. Kalçasının tüyü dökülmüş. Kuyruk sokumunun ucu delip geçmiş koltuğu. Basuru azmış. Bir ayasını mezara atmış. Oldükten sonra yerine kimin geçeceğini telkin edip durmaktadır çevresine. Aman tanrım, insan evriminin eriştiği noktaya bakın.

Kentlere atom bombası atabilirsin. Sermaye ihracı yapabilirsin. Sosyalizmin na kalesinin, yaptığın her şey doğrudur. Kullandığın araçlar amacın yüceliği ile çelişmemektedir. Çevre, orman, deniz, hayvan, vs. vs. sosyalist sanayinin gelişmesine tabidir. Kurtuluş savaşlarına, irilli ufklu, tüm devletlere silah satabilirsin. Güçlenmeye ve amaca hizmet etmektedir, mübahadır, mübarektir. Hatt ordular içinde, sana bağlı klikler aracılığıyla darbeler, devrimler bile düzenleyebilirsin. Seni eleştiren, senden kopan herkes, niyeti ne olursa olsun, objektif olarak karşı devrimin saflarına gidiyor demektir. Selam olsun sana, şan olsun."

Osmanlı toplumunda kırsal yapıyı ele alan yeni bir çalışma

Türkiye'nin toplumsal yapısı üzerine 1960'ların sonlarına doğru oldukça canlı tartışmalar yapıldı. Bu tartışmalarda, özellikle Türkiye'nin toplumsal yapısı üretim tarzları açısından değerlendiriliyor, üretim tarzı formülasyonun sağladığı kuramsal üstünlük sayesinde elde edilen değerlendirmeler, sonuçta, Türkiye'nin toplumsal yapısı ve bununla bağlantılı olarak sınıfsal yapılarının bir panoraması ortaya konuluyor. Bu bağlamda bir devrim stratejisinin ilkeleri ortaya konuluyordu.

Bu tartışmalar sonucunda çıkan devrim stratejileri genel hatları ile iki grupta toplanıyordu. Birincisi sosyalist devrim. Bu devrim stratejisini savunulara göre, Türkiye'nin toplumsal yapısı kapitalist üretim tarzının temel ilişkilerine sahip. İkincisine göre ise, hayır, Türkiye'de başlı başına kapitalist ilişkiler yaşadığından bahsetmek mümkün değil. Prekapitalist ilişkiler belki saf biçimiyle yaşamıyor ama o kadar da etkisiz değil. Bu görüşe göre bu ilişki ağını dikkate almayan bir devrim stratejisi Türkiye toplumuna yabancısıdır. Dolayısıyla asıl hedef olan devrimci dönüşümün anahtarını bu unsurları dikkate almadan elde etmek mümkün değildir.

Bu tür toplumsal yapı araştırmalarında Marksist kategorilerin fütursuzca kullanıldığından bahsetmek mümkün. Örnek olarak birtakım araştırmaları saymak gerekirse, çözümlerine AUT açısından yapanları saymak yanlış olmayacaktır. İsim olarak Muzaffer Sencer gösterilebilir. İlk baskısında adı "Devrim Stratejisi açısından Osmanlı Toplum Yapısı" olan ve daha sonraki baskılardan adı sadece Osmanlı Toplum Yapısı olan çalışma, bu konuda en uç örneklerden birini oluşturuyor.

Kuşkusuz bazı olumsuzluklara rağmen bu tartışmaların hiçbir önemi olmadığını söyleyenlerde yok değil. Bu tespitleri ciddiye almamak mümkün değil. Osmanlı toplumunu ve buna bağlantılı olarak bugünkü Türkiye'yi kendine özgü

değerlendiren araştırmaların ciddiye alınabilir bir yanı yoktur. Çünkü, kendi geçmişimizi tanımak, toplumumuzun bugünkü dinamiklerini tanımak; ve buradan hareketle ileriyi doğru yönelecek gibi bu tartışmaların sağlıklı bir bakış açısı var. Diğer tarihe bakışta bir sıçramayı da beraberinde getirmiştir.

Eğer, bugünü anlamak istiyorsak geçmişe bakmak gerekiyor. Bugünkü toplumsal oluşumuzun gökten zembille inmediği kesin. Toplumda egemen olan ilişkilerin kendinden öncekilerden bağımsız geliştiğini veya bağımsız olduğunu ileri sürmenin dikkate alınır bir yanı olamaz.

1960'ların sonlarından bugünlere toplumsal yapıyı üzerine çok yazıldı. Oldukça ilginç araştırmalar yapıldı. Farklı kuramsal modeller çerçevesinde geçmişimiz ele alındı. Ne var ki bütün bu çalışmalara rağmen 60'ların sonlarında yapılan tartışmalar kadar etkili olmadı. Hatta, aynı bakış açısı çerçevesinde benzer kuramsal modeller yapılan çalışmalarda birkaç binlik tirajlı dergi sayfalarının dışına çıkamadı. Kitap düzeyinde yapılan çalışmalar için de aynı şeyi söylemek doğru olacaktır.

Fuat Ercan imzasıyla yayınlanan "Kırsal Yapıda Toplumsal Değişme" adlı çalışma muhtemelen aynı kaderi paylaşacak eserlerin arasında yer alacak. Yukarıdaki özet dikkate alınırsa konuyu geçmiş toplum yapımızı ele alan bir çaba için böylesi bir kaderin olumsuzluğu ortada. Bu kısa yazı çerçevesinde biz bu olumsuzluğu biraz olsun hafifletmeye çalışalım.

Ercan kitabının amacını bir cümle ile şöyle belirtiyor: "Toplumsal değişmeyi toplumsal yapı üzerinde göstermek." Konu olarak toplumsal yapısında kırsal yapıyı ele alıyor. Çatışmasında üç ana hipotezi doğrulamaya ya da yanlışlamaya çalışıyor. Bu üç hipotez şöyle:

1- "Sovyetler'de olduğu gibi kırsal değişim, kırsal ilişkiyi ele alan bir çalışmanın temel kavramlarını

çinde değişimi göstermek.

2- Kırsal yapıda toplumsal değişimi insan-doğa ve insan-insan ilişkileri boyutunda kavrayacak bir dizi değişkenin uygulanabilirliğini sınamak.

3- "Toplumsal değişimin, içsel dinamikler ile dışsal dinamiklerin etkileşiminde belirlendiğini göstermek." sayfa 5

Araştırmacının sosyolojik bir araştırma olduğunu belirten yazar çalışmanın kuramsal çerçevesini daha ilk başta tutarlı bir biçimde koymuyor. Toplumsal yapı, toplumsal değişim, kırsal yapı kavramlarını temel alan yazar bunları esaslı bir biçimde modelle oturtmuyor. Dolayısıyla bu kavramları birtakım sosyologların daha önce yapmış tanımlarını alt alta dizerek ele alıyor. Sonuçta her ne kadar "toplumsal yapı" kavramını açıklarken belirttiği gibi amacının betimleyicilikten, nedensel düzeye varmak olduğunu söylemesine karşın betimleyiciliğin ağır bastığını görüyoruz. Ne daha önce yapılan araştırmalarda olduğu gibi ne kuramsal nede salt ampirizmde düşmek istemediğini belirten yazar, sonuçta önemli ölçüde sadece betimleyici kalıyor.

Yazarın kuramsal düzeyde en önemli eksiği, üretim tarzı kavramını tartışmamış olmasıdır. Dolayısıyla Osmanlı toplumu gibi bir orta çağ toplumunu açıklamada güçlü bir kuramsal model olan feodal üretim tarzını tartışmıyor. Böylelikle olguları nedensel boyutları ile ele almada önemli ölçüde yetersiz kalıyor. Osmanlı toplumuna bakışında önemli sosyologlarımızdan olan Mübceccel Kiray'ın etkisinde gözüküyor yazar, onun Osmanlı toplumunu feodal üretim tarzı çerçevesinde ele aldığından habersiz değildir. Yaptığı tespitlerin çoğu feodal üretim tarzı içinde kaldığı halde, Osmanlı toplumunun kırsal yapısındaki değişimi bu üretim tarzının kavramlarını kullanarak açıkladığı halde dışardan bu yönü değerlendirilmeli. Geçmiş toplumla yapıyı aynı aile içerisinde basit bir şekilde ele almak olarak da değerlendirilmelidir. Çalışmanın temel kavramlarını

dan olan "küçük köylülük"ten ne anladığını şu şekilde sıralıyor:

"1- Ancak geçenebilecek kadar toprak üzerinde tasarruf hakkının bulunduğu,

2- Ürettiği ürün üzerinde tam söz sahibi olmadıkları,

3- Ürettiği ürünün kendinin tüketiminin dışında kalan miktarını denetleyenler diye adlandırılan bir kesime aktardığı ve dolayısıyla eşitsiz bir ilişkide bulunduğu,

4- Doğayı işlemede çok basit aletler kullanması..."

Fuat Ercan, Osmanlı toplumunun kırsal yapısındaki değişimin yönünün "küçük köylülüğün, büyük toprak sahipliğine doğru olduğu" görüşünde. "Osmanlı toplumu da birim başına toprakta verim artışı olmamasına rağmen, insan-insan ilişkilerinde başlayan değişime küçük köylülüğün yerine, küçük köylü mülkiyetiyle büyük toprak sahipliğinin var olduğu bir yapıya dönüşmüştür." Bunun nedenini ise yazar klasik dönemin görece denge içinde olan yapısına bağlı olarak açıklıyor. Küçük köylülüğe aykırı yapılar XVI. yy'da hızlanmış, XVIII. yy ile birlikte hem "merkezi siyasal yapı"nın etkisiyle hem de "Avrupa'nın" etkisiyle özel mülkiyete doğru evrilmiştir. Bu noktada sanırım yazar büyük toprak sahipliğini kapitalizmi önceleyen yapısal oluşumlar olarak değerlendiriyor. Kuşkusuz bu değerlendirmede eserde yer alan birçok değerlendirme gibi tartışmaya açık kalıyor.

Kısaca toparlarsak, Fuat Ercan'ın "Kırsal Yapıda Toplumsal Değişme" adlı çalışması genel hatlarıyla bir kaynak taramasından oluşuyor. Hemen hemen her cümlelerin ardından bir dipnotun düşülmesi sentezci ve çözümlenici bir yaklaşımın eksik olmasına bağlanabilir. Bu tür temel eksiklere rağmen son dönemde bu konuya doğrudan toplumsal değişim kavramı etrafında yaklaşan bir çaba olması açısından değerlendirilmelidir. Geçmiş toplumla yapıyı aynı aile içerisinde basit bir şekilde ele almak olarak da değerlendirilmelidir.

Bu oyun nasıl bitmeli?

İzmir/ Özgür Gelecek - İSEM açık yazarsak İzmir Sanat Etkinlikleri Merkezi sanat tiyatrosu: "BU OYUN NASIL BİTMELİ?" diye soruyor seyircisine.

Oyunun metni Salihî Belediyesi Şehir Tiyatrosu tarafından ödüllendirilmiş. Ödüllü oyun bütün dilsizliğiyle yazar ve belediye arsivinde kalakalmış. Faruk Boyacıoğlu gibi tiyatroya sever yenilik delisi bir gençin elinde deneySEL bir halde değişerek dönüşerek dilenmiş. Şimdi İzmir Fuarının içinde Şişe-Cam pavyonunda gösterime giriyor.

- Gerçek adlarımızı siz biliyorsunuz Bay Gök.

-Hayır bilmiyorum. Çok oldu unutalı gerçek adlarımızı Bay Gök.

Bu replikler, Faruk Boyacıoğlu'nun anlatımla: "Fantastik kontrolü bir deney üzerine kurulan oyun Einstein "AKIL HASTANESİ"nde deney sahibi bir doktorla hastaları arasındaki diyaloglarda geçer. Egemen ideolojinin hasta ettiği bireyleri tedavi etmeye çalışan bir bilim adamının, aydının trajik komük öyküsüdür. Oyun içindeki oyunda asimilasyon, hiçleştirme taktikleri, megaloman sendromları ve dik yürümeyen insanlar varlar. Brecht'len Shakaspeare herkes uzanan bir bilim kurgu.

Oyunun dekor ve ışığı Ali Rıza Özbilgiç müziği: Dahadri sade çizgi tasarımı ise Hande Hastgeldi'ye ait.

Oyunda başlıca rolleri Gökhan Bektenler, Hüseyin..... Bahadır Sade, Metin Tülü, Vedat Kuşçu, Ercument Aydoğan, Harun Öncü paylaşıyor.

Oyun hakkında konuştuğumuz yönetmen Faruk Boyacıoğlu ise şunları söyledi: "Uslup, teknik ve söylem anlamında üç yıldır çok ciddi bir arayış içindeyiz. Oyun nasıl bitmeli de bulgularımızı biraraya getirmeye çalıştık. Ama kesinlikle eklektizm ve postmodern virüslerden uzak durduk. Estetik ve plastik bulgularımızı doğrudan doğruya insanla ve onun manevi varlığıyla ilgili olan yabancılaşması yada yabancılaştırılması üzerine yoğunlaştırdık. Amacımız tam anlamıyla seyircimizi sarsmak ve eğlendirmek. Bu anlamda hapishane hücre karşını büyük bir hücre kompleksi oluşturduk. Bu kompleks içinde oyunun tamamını seyircimizle birlikte oynayacağız. Ve oyunumuz nasıl biteceğine yine birlikte karar vereceğiz." dedi.

Reji gereği 125 kişilik hücreye Faruk Boyacıoğlu ve İzmir Sanat Tiyatrosu oyuncularını, kendinizi oynatmak ve oyunu birlikte bitirmek için kendini sevenleri bekliyor.

Faruk Boyacıoğlu tumelerdede kendisine oyun bitirmesi konusunda Türkiye halklarından bireylerin katkıları gerektiğini belirtiyor. Basılması onurları bitirmek için Oyun Nasıl Bitmeliyi bitirin.

Yüzleriniz bir uzun su gibi

Siz bir akşamın en güzel saatinde geldiniz
Yüzleriniz bir uzun su gibi
Akan kanayan yanan

Siz böyle yorgun böyle güzel böyle silahlı
Neden hep aynı saatte geldiniz
Bütün ışıklar sönük bütün karanlıklar ışıkken

Dilerim sular sessiz akar
Yıldızlar usul kayar

Siz elbette tam da saatinde geldiniz
Burda aşklar gece başlar
Bütün yüzler sizi gözler

Siz böyle yorgun böyle güzel böyle silahlı
Neden aynı saatte geldiniz
Değil mi ki bütün coğrafyayı bir bir deştiniz

Ah belli ki bir uzun çarpışmadan geldiniz
Birliğiniz kahraman bir şarkı gibi geldiniz
Buyurunuz oturunuz
Isınınız gözleriniz bizi görsün
Elbette yine ekmek yine çay yine çökelek bulacaksınız
Kusura kalmayınız

Siz bir akşamın en güzel saatinde kırvem
Yüzleriniz bir çağı ansızır
Geliniz hep böyle geliniz
Böyle güzel böyle mağrur böyle silahlı

Haydar Oğur

Toprak ürün verdi kızıl nisan tohumu filizlendi

Cömert ve bereketli topraklarımız üzerinde, binbir özen, binbir ceffa; onca kahir, onca ter ödülendi. Toprak bir kez daha doğurganlığını kanıtladı. Tatlı bir düş olmaktan çıktı çağ. Nisan'ın yirmidörtü tarıfsız bir gülümseyişle bugünü kucakladı. Mahşere cenk eden dün'ün bir avuç güneş yangını insanı ısıttı yürekleri.

Göklerin kasketi yan düşmüş altın çocuğu, çağla gözlerini umudun menziline sürdü. Bıçak, sırtı altınçağ yolunu tohum savurdu. Korkularını yendi tohum; muzaffer bir edayla bağrına daldı toprağın.

Kuş uçtu. Umut, acıya narlandı. 72 Nisan'ında kızıla döndü hava.

Koşar adım varılan bir noktadayız. Yeni bir koşuya hazırlanan körpe neferler gibi hiç soluksuz toprağın başındayız; dimdik ayakta.

Tarihin bir tekrardan ibaret olduğu üzerine, lafazanlık yapanların, elleri acı mamış, yürekleri çarpma-mışcasına dehşet ve hayretle izlediği tohumlama uğraşındayız. Çünkü inancın ve bilincin yol gösterici Mayıs inadıyla yoğrulmuş toprak adamlarının boğuşkan bir ruh halindedir.

Tohumu toprağa savurmak, iki sevgiliyi kavuştur-maktır. Aşk yaratması toprak ve tohuma verilen emektir. Tohum, Nisan'larda yeşererek gösterdi aşkını, toprak Toroslarda yeşerterek. İnada inat uğraşların ...

altın sarısı başaklar olma yolundaki tohum filizlendi. Çorak denilen topraklar aklın ve bilimin zaferiyle aydınlanıyor şimdi.

Bir kez düşmeye görsün tohum... O, artık yeşerme yolunda; verilen emeğe, harcanan zamana değer güzellikleri bizlere sunuyor. Tohum ve toprak.

... Ne de delişmen bir aşkla kucaklaşıyorlar şimdi. Bilişli bir inadın ürünüdür bu. Direngen bir sabrın ödüllenişi. En umutsuz anlarda dahi dişe diş kavgaların düğünü.

Ne ayazlar yemiştir Ocak'larda bu tohum; O Mayıs'ta ne hüznler çekmiştir Vartini'kte. Tokat, Sivas, Erzincan'a ses vermiş soluk getirmiştir.

Engin topraklarımızdaki ürkütücü suskunluğun yerini Nisan tohumunun kızıl ezgisi almıştır şimdi. Dört iklimde yankılanmaktadır bu ezgi.

Toprak üretken, tohum üreyendir.

Çünkü, gündüzler, geceler özgürlüğe mahkumdur.

Yüce bilgeliklerin kar etmediği, üretken ellerin toprağa yaşam verdiği bir zaman dilimindedir. Ve tarih, toprağın önlenebilir doğurganlığını yirmi iki Nisan'dır kanıtlamaktadır. Çünkü O'na tohumun yeşil gözlerden fıskıran büyüğü deymiş, ödünç alınan bir kırma'nın coşkusu.

Nisan tohumu üç dağa doğru destanlar yazarak bozkırlardan ilerliyor. Kızıl bulutların göğe hakim olma-

sı için, köşeli kasketlerin altında orak sallayan eller parça parça kurtarıyor bugünü. Ona akıl veren, çekicim hırs-la örse vuruşundan çıkan kıvılcımdır.

Bir avuçtan bin kuşağa ekinler hasatlanıyor artık. Fırtınanın, ayazın, sellerin ve tipinin sökmediği "mükemmel bir tahammül"dür bu. Gözler görmüştür onu, kulaklar duymuş.

Nisan tohumu onbinlerin yüreğine sevinç, beynine ışık saçmıştır.

Gün, bu tohumu Ege'nin tütün kokulu yollarıyla...

Gün, bu tohumu aşk için andlar içilen gecekindülü Adana sabahlarıyla...

Gün, bu tohumu Karadeniz'de horon tepen Laz takarılarıyla...

Gün, bu tohumu isyanlı Dersim akşamlarıyla 'sula-ma günüdür.

Gün, damladan göle çoğalma günüdür.

Gün, gölden denize çoğalma günüdür.

İşte, Nisan tohumu seyri-ne doyulmaz manzarları sizlere sunmanın heyecanını taşıyan '72'nin ölümsüz ruhudur.

Alıp kollarınız arasına sarın onu; sıcak ve dostça. Sazlı bir yavru gibi gözefin, kıskanır onu kendinizden bile.

Nisan tohumunun kızılığına ülkemiz topraklarında yeni günleri müjdeliyor.

Ekini dermek için... Daha!... Daha!...

Değinmeler

Ali D.Kardeş

CANINA OKU!

Okuma, basılı sözcükleri duyu organları yoluyla algılayıp bunları anlamlandırma, kavrama ve yorumlamaya dayanan zihinsel bir etkinliktir.

Dünyayı algılamak, algıladığını anlamlandırmak, kavramak ve yorumlamak... Kolay iş değil günümüzde! İş, güç, geçim, yorgunluk, sıkıntı, stres üst üste gelince insanın okumaya ayıracak zamanı kalmıyor. Hem kitap fiyatları biraz pahalı. Emekçilerin geçim derdini de dikkate alırsak; kültürel ihtiyaçlarını radyo ve televizyon gibi daha kolay ulaşılabilecekleri iletişim araçlarıyla gidermeleri daha uygun olur!... Bakın onlarca televizyon kanalı var, halkı bilgilendiriyor, eğlendiriyor! Herkesin beğenisine seslenen onlarca özel radyo var!...

Dikkat edilirse görsel ve işitsel olan televizyon ve radyonun halka yansıtılmasında çeldirici bir yön var. "Televizyonun işlevi bu! "radyonun işlevi bu! gibi yargılar egemen sınıfların halkı yanıltmak için kullandığı sloganlardır. **Kitap, gazete ve dergi okumanın karşısına televizyon izlemeyi koymışlardır.** Özünde herbirinin bilgilenecek için ayrı bir yanı var. Oysa halihazırda "özel" televizyonlar ve radyolar öyle bir hal almıştır ki, kitleleri "aptallaştırma"nın bir aracı olarak kullanılmaktadır. Eğlence programları anlamsızlaştırmıştır, yarışma programları bilgi ve kültürden uzaklaştırarak, emek harcanmadan para kazanma felsefesi halka tek seçenek olarak sunulmak istenmektedir. Umut ticareti yapılmaktadır. Haber programlarında et, kan, acı... "Yangın Var", "Olay Var" gibi felaket programları halkın bağrından birşeyler koparmaktadır. Ana haber bültenleri; patron-ağ devletinin resmi ideolojik çarpıtmalarıdır. Haberle devletin ideolojik çeldirmesi yapılması yanında holdinglerin, şirketlerin sözcüğünü yapmaktadır. Haberlerde reklam yapılmaktadır. Star-Hürriyet çatışmasındaki gibi üç-beş para babasının çıkar kavgası "habercilik" diye halka yutturulmaktadır. Halkın gündemi yapay "haberlerle" işgal edilmektedir.

Halkın canına okunuyor!... Oysa dünyayı algılamak; kavrama ve yorumlamak için emekçilerin bilgiye ihtiyaçları var. Dünyayı değiştirmek onların elinde... Dünyayı değiştirme sorunu olan emekçi sınıfın; burjuvazinin oyununa gelmeden, ideolojik yönlendirmelerine düşmeden hedefe yaklaşmanın yolu gerçekleri bilmesiyle olacaktır. **Emekçi sınıfı; geçmişin emekçisiyse; geleceğin de inşasını gerçekleştirecektir.** Emekçilerin bu nedenle bilgiye çok ihtiyaçları var. **Bilgiyi elinde tutanlar geleceğe hükmederler.** Bu yüzden dünyayı değiştirme sorunu olanların çok okuması gerekmektedir.

Radyo ve televizyon teknik olarak çok ileri ama, alfabe öncesi kabile dönemi zihniyetiyle işletiliyorsa bir anlam ifade etmez. Emekçilerin sesi olan gazete, dergi ve kitaplar içerik olarak çok çok ileridedir. Bu nedenle de egemen sınıflarca toplatılmaktadır, yasaklanmaktadır. Yayınlar yasaklanırken, halk; uyuturucu gibi kullanılan radyo ve televizyonun etki alanına itilmektedir. Bütün bunlara inat, burjuvazinin cambaz oyunlarına gelmeyip okuma eylemine ağırlık verilirse kaleleri fethetmenin yolu açılabılır. Kaleleri fethetmek için gelin, bol bol okuyalım. Okuduğumuzu pratikte sınavalım. Burjuva ohaletinin canına okuyalım!

Resimlerin Dilinden

VURULMUŞTU, NE KANKAN BEDİYORDU. SONBİR GÜLE, GÜVENİ İÇİNDE UZAKLAŞAN YOLDAŞLARINA BAKTI, SONRA SON ŞARJÖR TAKTI SİLAHINA.

İŞTE AZ İLERDE YARALI OLMALI ÇALIŞANLI İSTİ YORLIMA!

VE NAMLIUSUNU GELEN DÜŞMANA ÇEVİRİP DOKUNDU TETİĞE.

YERE YATINAPTALLAR! HERİFLER BOŞ DEĞİL.

YAKINDA PATLAYAN BİR BOMBADAN SON ANIDA KURTULUR.

OLANIN 2.

GENİ GERİLLA, ARKASINDAKİ KASNE İĞNE ÇİĞİNE İZLEK ZUKAKA

İBRANIN YOLDAŞ.

ÖLÜ RÜNİ SAĞ YAKALAVIN KONLUŞTUR MAMIZ GEREKLİ.

SON BİR UĞRAŞI ASKERLERDEKİ BİRİNİN EL BOMBASINI KAPTI. BOMBANI, BOMBANI ALDI.

ANSIZIN SIRTINAYEDİĞİ SERT BİR DARBE İLE SİNRİLDİ HAYALLERDEKİ.

KAÇIR KAYIR.

LANET OLASI HÂLÂ DİRENİYOR!.

VE BİR PATLAMA SESİ DUYULDU İZLARDAN OVALARA DOĞRU YAKILAN.

Azınlıksever yazarımız Emin

24 Nisan Pazar günü, Hürriyet gazetesinde azınlıksever yazar Emin Çölaşan'ın, ismi: **Albert Azaryan** başlıklı köşe yazısı yayımlandı. Yazının başlığının, **Adı Vasfiye** türünden bir Türk filmi çağrıştırması, içeriğini tamamlayan bir unsur olarak rahatlıkla değerlendirilebilir.

Albert Azaryan, bir Ermeni. Yani, zamane medya devlerinin 4. ansiklopedi savaşları sırasında tohum vermekle suçladıkları bir milliyetten.

Azaryan, Fransa'nın Marsilya kentinde yaşıyor ve Çölaşan'la sık sık mektuplaşıyor. Türk sanat müziği dinleyerek "vatan hasreti gideriyor." Türk işçilerinin "takıldığı" kahvelere "takılıyor". Yazdığı mektuplarda, "Biz bu memleketi sokakta mı bulduk? Nasıl bu kadar hırsızlık, yolsuzluk olur?" diyor. Çölaşan'a arma-

ğanlar gönderiyor. Beşiktaş futbol takımını tutuyor.

Çölaşan da onu çok seviyor. Ona Albert Baba diye hitap ediyor.

Azınlıksever yazarımız Emin, Baba'sının bütün asimile olmuşluğuna rağmen, yazısından anladığımız kadıyla pek yüz vermiyor. Yalnız, "Bir keresinde Beşiktaş yenilince üşenmeyip Marsilya'yı arıyor, onu biraz kızdırmak için 'Ama nasıl geçirdiler size' diyor" (altını Çölaşan çizmiş). Türk kökenli Emin, Ermeni tohumlarına asimile olmuşluk ayrımı yapmaksızın "geçirdiğini" belgeliyor.

Azaryan, 16 Mart 1994'te vefat ediyor.

Çölaşan "Albert Baba"sını 24 nisan günü yazısında, 39 gün sonra "anıyor".

Basından seçmeler

Ecevit: Olağanüstü hal'e karşıyım

Sıkıyönetim ya da cuntaya ne dersin?

Menteşe, Apo'yu istemeye gitti O'nu ne hakimler savcılar "istediler" de vermediler ki...

Yusuf Özal: Bu hükümet faşisttir

Haklısın "yoldaş".

Menzir: iyi bir miras bırakmak istiyorum

Merak etme! Halkımızın unutamayacağı bir "miras"ın var zaten.

Mehmetçik Bosna'da barışı denetleyecek Zavallı barış!

Emniyet köşesi

TC polisi, kuruluş yıldönümünü törenlerle kutladı

Vampirler Haber Ajansı- Geçtiğimiz hafta TC polisi, teşkilatlarının kuruluşunun 149. yıldönümünü tüm emniyet müdürlükleri ve bağlı birimlerle Taksim, KKTC ve diğer dış temsilciliklerde yapılan törenlerle kutladı.

Taksim'deki törende bir konuşma yapan Emniyet Genel Müdürü Mehmet Zağar, polisin her geçen gün niteliğine daha uygun olarak gelişmesinden duyulan sevinci dile getirerek törenlerden birinin Taksim'de yapılmasının özel bir anlamı olduğunu belirtmiştir. Polislerden daha fazla cesaret ve fedakarlık isteyen Zağar, konuşmasının sonunda polisler için 1 Mayıs 77'ler temennisinde bulunmuştur.

Vali Hayrettin Kozalak ise polisler için hitaben (çünkü halk-

tan kimse yoktu) yaptığı konuşmada "Sizleri vampir gibi kanıçiler olarak gösteriyorlar" diyerek basını ve kamuoyunu suçladı. Polislerin kıyafet değişikliğine de değinen vali, daha sonra polisler için Batman tişörtleri dağıtmıştır.

Ülke genelindeki tören faaliyetlerine ilişkin açıklama ay-nen şöyle:

(Can sıkıntısından dolayı) gözaltına alma 599

Köy yakma ve sürgün edilen köy 9

Gözaltında kaybetme 47

Çatışma süsüyle öldürme 23

"Kaçarken" diyerek vurma 11

İntihar ettirme. 8

Kafam karıştı bana da annatın

Biliyonuz bazı seneler (iki senede bir mi yoksam üç mü ne, ben tam saymadım) bizim sayın büyüklerimizde "Haydi şu gösterdiklerimizden birini seçin!" diyerekten seçim yaptırıyollar. Bu seçimler duruma göre değişerekten (somut şartların somut tahlili) ya mebus veyahut da belediye reisliği ve de muhtar (köyleri yöneten herife denir) seçimi oluyor. Yaptırılan bu seçimlerde en fazla rey (oy demek) alan birinci gelerekten seçiliyor. 27 Mart'ın pazarındaki seçim reislik ve muhtarlık seçimleriydi.

Şimdi biz güvencik görevlisi polisler olaraktan sayın büyüklerimizden emirlerini yerine getirip bazı yerlerde seçime gi-

rennere, bazı yerlerde seçimlere girmeyennere, bazı yerler de de hem girennerem de girmeyennere ....üff neler yaptık ki. Köyleri içindikileriylen yakmaya kadar herşeyi yaptık. Bunnarı biliyonuz.

Kafamın karıştığı yere gelincik:

Yav biz seçimlere girenneride, girmeyennere de perişan ettik. Hadi milletin şaşdırması birşey değil; ben bilene şaşdır-dım! Bizim sayın büyüklerimiz bize böyle yaptırarakla ne-yi hedefliyorlar? Millet seçime girse de suç., girmese de! Şunu bana bir izah edin de ben de anniyim. Yani 'olunca n' oluyor.

Maydanoz'da çatışma

Patatesin Ispanak ilçesine bağlı Maydanoz köyünde dün akşam saatlerinde meydana gelen çatışmada biberlerin pusu kurarak şehit ettiği 5 patlıcan bugün törenle toprağa verildi.

Olayda ağır yaralanan 30 dolma biberi Tencere Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı. Maydanoz köyü ormanlarında yapılan aramada 8 adet gözyaşartıcı soğan ve 3 adet patlayıcı mısır ele geçirildi. Edinilen bilgilere göre 40 acı biberin mutfak sınırından kaçtıkları tesbit edildi. Kaçakları takip eden salatalıklar yoğun saldırısına uğrayarak cacık olmuşlardır.

Menzir'in düşüncesi

Kudurmuş Haber Ajansı-

Atatürk Havaalanı Koruma Şubesi'nin bahçesine 150 ağaç fidanı diken İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzir, "Tosunlarımı iyi bir miras bırakmak istiyorum." dedi. Konuyla ilgili olarak gazetecilerle sohbet eden Menzir, "Biliyorsunuz komünistler ve bölücüler yüzünden yaka yaka memlekette ne orman bıraktık ne tek bir ağaç. Allah inandırсын elimizde falakalık sopa için bile ağaç kalmadı.. Hiç değilse bu diktiğim ağaçlardan bir miktar falakalık sopa çıkar. Tosunlarım çalışırken beni hatırlayacaklar." dedi.

Gününün göreceği

Son zamlardan sonra pahalı sigara için vatan haini yakalandı.

Genel olarak tercih edilen Tekel 2000 sigarasının 16 bin liradan 30 bin liraya çıkmasından sonra Maltepe ve Samsun'a yönelen vatandaşlar tarafından yakalanan hain Mete Sonkete (21), vatansaver olduğunu iddia etti. Sonkete, "Pahalı sigara almakla TC ordusuna daha fazla hizmet ediyorum, daha fazla vergi ödemiş oluyorum. Yine de yaranamıyorum." dedi.

SÖZÜN ÖZÜ

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1) Kapitalizmi yıkarak sosyalizme geçişi başara-cak politik güç ve geleceğin kurucusu sınıf. 2) Lati-fe-iddia, tez. 3) İbrahim Kaypakkaya'nın eleştirdiği Proleter Devrimci Ay-dınlık- Gevşek olmayan. 4) Övgüyü emretme-ilave- Karakter. 5) Bir çoğul eki- İlkel bir deniz aracı- Tersiyabancı. 6) İnsanın yaşaya-bilmesi için gerekli her türlü araç ve besinleri kendi işgü-cünü tüketerek doğadan elde etmesi süreci- Yaşamsal sı-vı. 7) "Hangi şey" anla-mında bir soru-Fazla bön, avanak. 8) Nazım Hik-met'in soyadı. 9) Çok mik-tarda yemek kaynatmak için kullanılan büyük ten-cere- Hemen hemen eşit.

SOLDAN SAĞA

1) İŞÇİ SINIFI 2) SAKA SAV 3) PDA-SIKI 4) ÖV-EK-IRA 5) LAR-SAL-LE 6) ÜRETİM-KAN 7) NE-NAYI 8) RAN 9) KAZAN-PAT 10) NAZI-ADELE

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) İŞBÖLÜMÜ 2) ŞA-VAR-LA 3) ÇKP-RÉN-AZ 4) İADE-TERAZI 5) AKSİ-AA 6) İS-AMENNA 7) NASIL 8) İVİR-KAHPE 9) KALAY-AL 10) İSİ-ENİŞTE

Recep AYDIN

Birinci Kültür Devrimi; 4 Mayıs Hareketi

Çin'in yirminci yüzyıldaki ilk kültür devrimi 4 Mayıs 1919 hareketiyle başladı. Bu ilk kültür devrimi Mao Zedung'un siyasi yönelimini hızlandırmış ve onun önderliğini yapacağı devrimin habercisi olmuştur.

Çin'in burjuva demokratik devriminin şekillenmeye başladığı dönemlere bakarsak, gelişmesi sırasında şu aşamalardan geçtiğini görürüz; Afyon savaşı, Tayping İlahi Kralığı Savaşı, 1894 Çin-Japon savaşı, 1898 Reform Hareketi, Yi Ho Tuan Hareketi, 1911 Devrimi, 4 Mayıs Hareketi, Kuzey Seferi ve Toprak Devrimi Savaşı ve Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı. Her bir dönem kendine özgü belirleyici özellikleri mevcuttur. 4 Mayıs Hareketi de Çin'in emperyalizme ve feodalizme karşı burjuva demokratik devriminde yeni ve en önemli bir aşamayı oluşturur.

4 Mayıs Hareketi'nin kökleri Japonya'nın 1915 yılındaki Yirmi Bir İstek'e (Tanaka Muhtırası) yani eşit olmayan anlaşmaların feshedilmesi talebinden kaynaklı, milli ihanet hükümetine karşı, emperyalizmle işbirliği yapan ve Çin'in çıkarlarını satan bir hükümetle karşı yöneltilen başta geniş öğrenci kitleleri olmak üzere, aydınlar ve geniş işçi, köylü kitlelerinin tepkisini içeren bir harekettir.

Birinci Dünya Savaşı sırasında Japonya, Çin'deki bütün öbür sömürgeci güçlerin yerini almaya çalıştı. Yirmi Bir İstek (1915) ve Pekin hükümetini oluşturan savaş

Kavganın Güncesi

ağası ve militaristler koalisyonunun başı Tuan Çi-ruy'un Çin'i Japonya'nın uydusu haline getiren gizli anlaşmaları ve askerî anlaşmaları, öğrencilerin ve aydınlar arasındaki yurtsever öfkeyi belirgin bir anti-emperyalist, anti-feodal harekete dönüştürmesine neden oldu. Japon mallarına karşı geniş çapta boykot başladı. Gruplar oluşturularak Japon mallarına karşı yağma ve yakma olayları baş gösterdi. Öğrenci konuşmacılar sokaklarda halka emperyalizmin iyüzünü anlatırlar, protesto afişleri ve broşürler dağıtırlar. Öğretmenler, profesörler, bütün okullar ve öğrenim kurumları, fabrikalar ve işyerleri greve gitti.

4 Mayıs Hareketi uluslararası olaylardan bağımsız gelişmedi. Özellikle 1917 Ekim devrimiyle birlikte Marksizmin yayılması bu hareketi derinden etkilemiştir. Mao Çin halkının ancak Marksizmi öğrenerek yani Marksist bir devrimle kurtulabileceği gerçeğini gördü. Konuşmalarında hep bu gerçeği dile getirdi. Bu amaçla; Marksizmi inceleme dernekleri kurdu. Kimilerini göre Mao'nun 4 Mayıs Hareketi'yle "uyandırdığını" ya da "bulanıklıktan kurtulduğunu" ya da devrimci hayatına bu hareketle başladığını söylüyorlarsa da bu doğru değildir. Çünkü bu hareket öncesinde de mesela Yirmi Bir İstek'e karşı 1915 Japon aleyhtarı gösterilerin örgütleyicisi ve yayınların yazarlarından birisi Mao'dur.

Sonuç olarak; 4 Mayıs Hareketi Konfüçyüçülüğe karşı çıktığı kadar Marksizmi övmesi ile de belirgin bir nitelik kazandı. Beraberinde "demokrasi" ve "bilim" isteklerini öne sürdü. Bütün boş inanç ve geleneklere karşı konuldu. Bu hareketle birlikte aydınlar toplumsal hizmet kampanyaları açtılar. Kızlar saçlarını kestiler (Çin geleneğine göre kızların saç kesmesi abes karşılanırdı), özgür evlilik desteklendi (yine kızlar ailesinin izni olmaksızın kendi tercihi ile evlilik kuramazdı, Çin gelenekleri buna izin vermiyordu), afyon içmeye karşı çıkıldı.

Bu hareket Çin devrim tarihinde bir dönüm noktası oluşturduğu, köklü değişikliklerin adınının atıldığı önemli bir tarihi dönemdir. İlk kültür devrimi olarak ortaya çıkmasında, esas etkenler şunlardır: Sade halk dilinin kullanılması, "seçkinler için değil, halk için edebiyat" anlayışının gelişmesi, ilerici ve köktenci düşüncelerin gelişmesi, bu doğrultuda yayınların (dergi, kitap ve M3arksist klasiklerin çevirisi) artması, eski Çin geleneklerine karşı köklü reformların başlangıcı olması ve esas olarak da anti-emperyalist ve anti-feodal mücadelenin boy vermesidir.

Bu doğrultudan hareketle Şensi-Gansu Ningsia Sınır Bölgesi Gençlik Örgütü tarafından 4 Mayıs Gençlik Günü olarak kabul edildi. Daha sonraki tarihlerde de üs bölgelerinde Gençlik Günü olarak kutlandı. 4 Mayıs esas olarak, Çin Halk Cumhuriyetinin kurulmasından sonra 1949 Aralık ayında, Merkezi Halk Hükümetinin Yönetim Konseyi tarafından resmen Çin'in Gençlik Günü olarak ilan edildi.

1 Mayıs 1990 Harbiye Direnişi

Ülkemizde, 1909'da başlayan 1 Mayıs kutlamaları Kemalist iktidarlarca yasaklanmış, günün anlamı değiştirilerek, 1960'lardan itibaren bahar bayramı ilan edilmişti. Uzun yıllar bahar bayramı diye resmi olarak kutlanan bugün, 1976'da yeniden birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak kutlanmaya başlandı. 51 yıllık bir aradan sonra ilk kez yüzbünlerce işçi ve emekçinin katılımıyla alanlarda kutlandı. 1977'de 500 bin emekçi Taksim'e akın etti. Emekçilerin birleşen gücünden ürken faşizm, MİT, kontrgerilla aracılığıyla katliam düzenleyerek 37 emekçinin ölümüne, yüzlercesinin yaralanmasına neden oldu.

Taksim kızılı boyanmıştı. Emekçilerin Taksim'i kızılı boyayan kanı Taksim'e apayrı bir anlam yüklemiştir. Artık Taksim, işçi ve emekçilerin nezdinde Kızıl 1 Mayıs Alanı olarak belleklere kazındı. Yine bu bilinçle hareket eden sınıf, 1978'de de onbinlerce katılımla 1 Mayıs'ı özüne yakıştır bir şekilde kutladı. 1979'da yasak kondu. 12 Eylül askerî faşizmle uzun yıllar kutlanmasına izin verildi. Artı devrimci güçlerin de zayıf ve kitlelere önderlik etmede yetersiz kalmaları, bu süreçte zarfında 1 Mayıs'ın kitleleşti kutlanmamasında önemli bir etken olmuştur.

1984'lerde toplumsal muhalefet tekrar yükselmiş, öğrenci hareketleri, işçi grev ve direnişleri artmaya başlamıştır. 1988'de işçiler, öğrencilerle İstiklal Caddesi'nden 1 Mayıs alanına girmeye çalıştılar. Burada polisler karşı karşıya gelen kitleye, polis saldırı. 1989 yılına gelindiğinde, devrimcilerin ve işçilerin hazırlıkları daha da yoğunlaşmıştı. 1 Mayıs alanı Taksim değişik giriş kollarından zorlanacaktı. Harbiye, Dolapdere, Tarlabası, Gülmüşsuyu v.b. Faşizm 1 Mayıs'ta büyüyün mücadele ruhundan korkuyordu. Bu

korku faşizmi saldırganlaştırıyordu. İşçi sınıfının 89' bahar eylemlilikleri, 1 Mayıs kutlamalarına yansımış, başta İstanbul olmak üzere çeşitli illerde sokak gösterileriyle özüne uygun anlamda kutlanmaya çalışılmıştır.

İstanbul'da ise 1 Mayıs gösterilerine silahlı faşist birlikler tarafından ateş açıldı, Mehmet Akif Dalcı adında bir devrimci katledildi. 30'un üzerinde de gösterici sopalarla yaralandı.

1990'lara gelindiğinde ML güçler geçmişin de muhasebesini yapıp, Harbiye kolundan Taksim'i zorlama, sınıfı buradan alana taşıma görevini önüne koymuştu. ML'ler Harbiye'de 500 kişilik bir kitleyle pankart açarak yürüşe geçer, polis barikatıyla karşılaşan kitle, polisle çatışmaya girer. Artık tarihe '90 1 Mayıs Harbiye Direnişi olarak geçecek kutlama başlamıştır. Gösteri Dolapdere yönünde devam eder, taşlı sopalı ve molotoflu çatışma aralıksız sürer. Bu arada Dolapdere yönünde ilerleyen kitlenin üzerine özel tim beyaz bir minübüsten ateş açar. Burada Gülay Beceren, Bektaş Özkan, Ali Yılmaz ve gazeteci Hüseyin Şimşek yaralanır.

'90 1 Mayıs'ında faşist diktatörlük katliamcı yüzünü bir kez daha gösterdi. Türkiye genelinde 3304 kişi gözaltına alındı. Bunlardan 2 binin üzerinde gösterici İstanbul'da gözaltına alındı. Gözaltında olanlardan 260'ı DGM'ye çıkarıldı. 52'si tutuldu.

Harbiye-Dolapdere'de polis kurşunlarıyla felç olan Gülay Beceren 1 Mayıs direnişinin kızıl karanfilini, onuru, inancı ve kavganın sıklık yumruğu olarak bilincimizde kalacak.

6 Mayıs 1972

70'li yıllarda gelişen halk muhalefeti bastırmanın yollarını arayan 12 Mart faşizmi, çareyi halkın öne çıkan evlatlarını asmakta buldu. 6 Mayıs 1972'de Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hıncal Kaya'nın asılarak kanlı ölümü, 3'ü yaralanan halka sınımda ve gözdağı ver-

meye çalışan hakim sınıflar, umduklarının tam tersine halkın evlatlarına sahip çıkmasının önüne geçemediler. Onlar toprağa tohum olarak düştüler. Bugün mücadeleleri dalbudak salarak gürleşiyor. Kavgaların kavgamızdır, biraktıkları bayrağı Yeni Demokratik Türkiye'nin burçlarına dikmeye kararlıyız.

Karakoçan Kızıkoçan olacak

Ermeni milliyetine mensup olan Erhan Bakır, ulusal baskı altında tutulan milliyetlerin kurtuluş yolunun proleter devrimci hareket içerisinde katılarak, proletaryanın sınıf çıkarları doğrultusunda sosyal kurtuluş mücadelesini yükseltmekten geçeceği gerçeğinden hareket eder. Bu doğrultudan hareketle çeşitli milliyetlerden emekçilerin ve işçi sınıfının öncüsü, proletarya partisi saflarında örgütlenir.

Mücadele içerisinde öncünün kadro ve korusuz bir savaşçısı durumuna gelir.

İzmir'de katıldığı bir eylem sonucunda polise girdiği bir çatışmada ele geçer. Ağır işkencelerden sonra zindana atılır. Burada da mücadele azminden taviz vermez. Müsubu olduğu partisi TKP(ML) tarafından cezaevinden kaçırılma kararı alınır. Hastahaneye getirildiği bir anda TIKKO gerillalarının başanlı bir şekilde kaçılır. Bu eylem esnasında uyanıya uymayan bir jandarma eri öldürülür.

Hakim sınıflarca idam cezasına çarptırılan Erhan Bakır artık arınır duruma düşer, hakkında vur emri verilir. Bütün bunlar O'nun için bir anlam ifade etmez.

13 Mayıs 1980 tarihinde yine bir halk düşmanı polis komiserini cezalandırma eylemine gittiği Elazığ-Karakoçan'da polislerle girdiği çatışmada sığınağa sığınarak kaçırılır. Bu eylemde de devrimci mücadeleye devam ediyor.

İbrahim diyor ki

"Hizipçi" ve "Bölücü" olan kimdir?

"Hizipçi ve bölücü olanlar, revizyonist çizgide ısrar edenlerdir. Bütün eleştirilere rağmen hatalarını düzeltmeyenler, düzeltmemekte ısrar edenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, samimiyetle eleştiriyi yapmak yerine, sadece çok sıkıştıkları zaman, revizyonist özü yeni bir biçimde kamufle edenlerdir. Hizipçi olanlar, kendilerine eleştiriyi yönelten kadrolardan örgütün olanaklarını esirgeyenler, kendilerine yağmık ve dalkavukluk yapanlara bütün olanakları sergileyenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, örgüt içinde körkörüne itaati, dalkavukluğu, sırt sıvazlamayı teşvik edenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, kendilerine gelince her şeyi iyi, başkalarına gelince her şeyi kötü gösterenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar örgüt içi eleştiriyi bastırmaya çalışanlardır. Kendilerine yönelen eleştirileri kadrolardan gizleyenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, kendilerini eleştiren kadroları iğrenç bir iftira ve dedikodu kampanyası ile yıpratmaya, diğer kadroların gözünden düşürmeye, tercit etmeye çalışanlardır. Hizipçi ve bölücü olanlar, eleştiriyi mekanizmasını işleten kadrolar aleyhine sinsi planlar hazırlayanlardır. Bu gibi kadrolara silahlı kompolar düzenleyenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, hem demokrasi hem de merkeziyetçilik ilkesini çiğneyerek kendilerine en aşırı demokrasiyi, Marksist-Leninistlere de en aşırı merkeziyetçiliği uygulamak isteyenlerdir. Burjuva önderlik bütün bu özellikleriyle hizipçiliğin ve bölücülüğün en tipik örneklerini vermiştir.

Örneğin onlar, Marksist-Leninist arkadaşlardan birini çalıştığı bir bölgede yakalanmalar üzerine "rezalet", "kepezellik" diye yaygarayı koparıp, kendi çömezlerinin sorumlu olduğu bölgedeki yakalanmalar üzerine, "pek bir şey yoktur, hem devrim inşisi çıkışlıdır" diye çömezlerini kurtarmaya çalışmışlardır.

Örneğin onlar, Marksist-Leninistlerin üçbin lira istemesi üzerine, "şehirlerdeki aydınların aidatına bel bağlamayalım" diye yaygara koparıp, kendi çömezlerine, bir seferde otuz beş bin lirayı göndermekte hiç duraksamamışlardır...

"Örneğin onlar, Marksist-Leninist kadroları tasfiye için sinsi planlar hazırlamışlar, örgütsel ayrılık kesintilerden sonra da, bu hizipçi faaliyetlerini "zaten atılacaklardı" diye ağızlarından kaçırılmışlardır...

"Onlar, hizipçiliğin ve bölücülüğün sayısız örneklerini vermişlerdir. Bugün masum pozlara bürünerek kendilerinin sonuna kadar iyi niyetli (!) davrandıklarına, bölünmeye engel olmak (!) için ellerinden geleni yaptıklarına, ama bizlerin hizipçilikte ve bölücülükte (!) ısrar ettiğine kadroları inandırılmaya çalışıyorlar. Birlik üzerine dramatik nutuklar atıyorlar. Bizlere küfürler yağdırıyorlar. Bütün bunlar, kendilerinin hizipçiliğin ve bölücülüğün en alçakçasını, ikiyüzlülüğün, sahtekarlığın, ihanetin en almasını yaptıklarını kadroların gözünden saklamak içindir. Bütün bunlar suçluluğun verdiği telaştandır...

"Çünkü bunlar, kendi küçük kliklerinin çıkarı adına proletaryanın ve emekçi halkın çıkarlarına sırtlarını çevirmişlerdir. Çünkü bunlar, kendi küçük kliklerinin çıkarı adına proletaryanın ve emekçi halkın birliğini baltalamışlardır...

"Marksist-Leninistler, halkın çıkarı ile, partinin çıkarının ayrılaşmasını istiyorlardı. Bu da ancak, burjuva önderlikli partiyi soktuğu teslimiyet ve ihanet yolundan onu ayırmakla mümkündür Burjuva önderliği eleştiriyi ve ikna yoluyla düzeltmek olanaksız olduğuna göre yapılacak şey, iflah olmazları tercit etmek, ihanete giden yollarında yalnız başlarına bırakmak, partiyi ve kadroları devrim yolunda birleştirmektir. Kim ki bu çabayı hizipçilik olarak niteler, o kimsede, "birlik" adına halka ihanet yolunda yürümeyi yeğliyorlar demektir. Evet, biz birlik istiyoruz, en yüce amacımızdır bu. Ama nasıl bir birlik? Proletaryaya ve emekçi halka ihanet yolunda bir "birlik" mi? Biz böyle bir "birlik" te yokuz. Böyle bir "birlik" ne kadar bölünürse, o kadar iyidir. İhanete elebaşları ne kadar tercit edilirse, o kadar iyidir...

"Bu birliği baltalayana ların en amansız düşmanlarıyız. Burjuva önderliğe karşı yürüttüğümüz mücadelenin bir nedeni de, onun böyle bir birliği sürekli olarak baltalamasıdır: revizyonizm yolunda, yani halka ihanet yolunda bir "birlik" istemesidir...

"Her türlü eleştiriyi olanaklarını ellerinden almak, bu eleştirilerin kadrolara ulaşmaması için her çareye başvurmak, onlar aleyhine sinsi tertipler planlamak, demokratik-merkeziyetçiliğin hem demokrasi, hem de merkeziyetçilik ilkelerini çiğnemek, revizyonist önderliğin sanatı haline gelmiştir...

"Bize 'bölücü ve hizipçi' diyen burjuva bayrakları siz önce, kendinizin iflah olmaz revizyonistler olmadığınızı kanıtlayın. Sizin parti disiplini dedğiniz şeyin, proletaryanın ve emekçi halkın çıkarlarıyla çalışmadığını kanıtlayın! Bunu kanıtlayamadığınız sürece bölücülük ve hizipçilik suçlamalarını birer kuru iftira olmaksızın ileri sürmeyeceğiz, sizler de adi iftiraocular olarak kalacaksınız z... İste neyden bayrakları!"

Toplumsal Bunalımdan en çok etkilenenler: ÇOCUKLARIMIZ

19.4.1994 tarihli boyalı basın ve TV hergün yaşanan onlarca olaydan birisini daha flaş haber veriyordu: "12 yaşlarında bir çocuk çikolata vermeyen 12 yaşındaki küçük kızı 32 yerinden bıçaklayarak öldürdü." Tabii sorun çikolata verilmemesine sinirlenerek işlenen cinayet değil olayın faili çocuk hırsızlık yapan bali-tiner bağımlılığı olan biriymiş.

Sıcağı Sıcağına, Yakın Takip, Arena, Olay Var vb. vb. bilim TV programcısı mal bulmuş mağribi gibi bu tür olayların yaşandığı yerlere üşüşür, programı dolduracak bir olayı bulmanın sevinciyle en ince ayrıntılarına kadar öğrenmeye çalışırlar. Televizyonu açtığımızda her kanalda ayrı bir cinayet haberine tanık oluruz, o yetmiyormuş gibi şiddetin ve korkunun egemen olduğu filimler, dizi filimlerle dünyamız şaşar. Ölüm, öldürme, intihar, işkence sıradan olaylar haline gelir. Bu tür haber ve programların insanları özellikle çocukları çok olumsuz etkilediğini söylediğimizde "halkın haber alma özgürlüğü vardır, onların yansıttığımız" savunusuna giriyorlar. Bu haber özgürlüğünden dem vuranlar işçilerin, köylülerin, memurların, öğrencilerin, kürt ulusunun, azınlık milliyetlerin sorunlarını yansıtmada, kör, sağır, dilsiz ve yalan makinası olurlar. Elbette kötü olan, asıl sorunlu olan bu tür olayların yaşanmasına ortam hazırlayan düzendir. Sorgulanması, yargılanması değiştirilmesi gereken bu düzendir. Ama TV, basın, medyada bu ortamın kalıcılaşmasını hizmet eden araçlardır. Sömürsüden pay alan bu araçlarda görevlerini bir suçlu sadakatıyla can siperana yerine getirmektedir.

Olay kadın çalışması yaptığımız bir semtte meydana gelmiş. O gün görüşmeye gittiğimizde kadınların çoğu cenazeye gitmişti. Kalanlar ise olayın şoku ile hep bu olay üzerinde durulur.

Ne yapacağız? Ne hale geldik, çocuklarımızın bu yola düşmesinden korkuyoruz, kimseyle arkadaş olsun istemiyoruz, karanlık bastıktan sonra özellikle kız çocuklarını sokağa bırakmıyoruz vb. vb. yakınmalar. Bir yandanda geçmişe duyulan özlem. "Eskiden karımızı, kızımızı bırakıp yurtdışına giderdik.

Şimdi yalnız bırakıp komşuya bile gitmeye çekiniyoruz." diyen erkekler.

Bir zamanlar (80 öncesi) devrimci direnişlerin, proleter kültürden etkilenmelerin yaşandığı, dayanışmanın ve özverinin olduğu bir geçkondü semti idi 1 Mayıs Mahallesi. Bugün yaşananlar ise süreç içinde politik olarak yeterince dönüşmemenin, dönüştürülmenin mülkiyet edinme hırsının herşeyin üstüne çıkmasının, 12 Eylül Askeri Faşist Cunta'nın yaptığı dejenerasyon ve devrimci önderliğin yeterince olmamasının ortaya çıkardığı bir sonuçtur.

Mülkiyet edinirken devrimcileri kullanan- ki bu kullanmada devrimcilerin siyasal eksikliği vardır. Esas olarak halkı politik olarak değiştirip, dönüştürüp devrime kazanma yerine ihtiyaçları noktasında yardımcı olma yönü öne çıkmıştır- devletin hışmına uğramayalım diye kendilerini ve çocuklarını devrimcilerden uzak tufan aileler, çocukları raydan çıkınca (çetelere dönüşünce) gelin çocuklarla ilgilenin diye feryat etmektedirler. Yine sorumluluğu çabayı başkalarına yıkıp, kendi bilgince ve para pul derdiyle yaşamak istiyorlar. Sınıflı bir toplumda yaşayan bu aileler çocuklarının ne devrimci nede çeteci olmasını istemiyorlar. Böylelikle olmayacak duaya amin diyorlar. Zira yaşam boşluk tanımaz. Eğer sen çocukları devrimci-insani değer yargılarıyla donatmazsan, sömürücüleri o boşluğu yoz burjuva değer yargılarıyla dolduracaklardır. Bugün yaşananda özünde budur.

Toplum bu hale geldiyse benimde bir suçum var mı? diye sorgulamayan kafalar, herşeye ekonomi penceresinden bakan anlayış, çocukların ne halde? Nasıl yetişiyor, neler öğreniyor, neler yapıyor? Sorunları var mı? Yoksulluğun, işsizliğin, cehaletin bir yansıması olan hırsızlığın yankesiciliğinin geldiği boyut nedir? Çocukların bundan etkileniyor mu? Uyuşturucu bağımlılığı var mı? Devletin bilinçli olarak çoğalmasını teşvik ettiği camiler, kahvehaneler, birahaneler, atari salonları vb. vb. yerler çocuğunu nasıl etkiliyor, gerici faşist eğitimden dolayı düşünmeyen, tartışmayan, yaratıcılığı körelten eğitimin çocukla-

Lütfen umudumuz olan ve geleceğimizi emanet edeceğimiz bu güzelliklere sahip çıkalım. Bunun yolunda tek tek çocukları korumak değil, tüm çocukların mutlu yaşadığı bir dünyanın oluşmasına omuz vermekten geçez.

rim üzerindeki etkisi nasıl oluyor? Çocuk eğitiminde bana düşen görev nedir? Çocuğum sevgisizlik yaşıyor mu? Ya da tüm bu olumsuzluklardan çocuğum nasıl etkileniyor diye derin düşünmelerin, bütün çocuklarımızı güzel ve özgür bir dünya bırakmak için ben ne yapıyorum diye kendini sorgulamayanların bu tür acılarına karşılığın hiçte süpriz olmayabilir.

Çocukların bataklıkta yutulması için anne babaya oldukça fazla görev düşmektedir. Toplumsal şekillenmeden dolayı annelerin rolü dahada fazla olmaktadır. Çocuk yetişirde daha çok kadına bırakılmakta ve anne daha fazla çocu-

ğuyla bir arada olmaktadır. Küçük beyinleri etkilemede ikinci önemli kesim öğretmenlerdir. Öğretmenler devletin gerici baskıcı eğitimine karşı durmalı, öğrencilerin düşünen, tartışan, yaratıcı kişiliğe kavuşmasında ön ayak olmalıdır. Ekonomik sıkıntıların yarattığı bunalımı çocuklara yansıtmamaya özen göstermelidir. Onlara sevgi ve anlayışla yaklaşmalıdır.

Çocuklara kişiliğini buluncaya kadar yardımcı olmalı, geleceğimizi emanet edeceğimiz çocuklarımızı iyi yetiştirmeliyiz. Kavradıkları ölçüde, yaşama onlara öğretmeli, sevgi göstermeli, sorunlarını yardımcı olunmalı, sosyal çevre ve

yararlı uğraş edinmelerine ön ayak olunmalıdır. Bunun içinde öncelikle ailelerin kendileri sosyal bir varlık olmalı, topluma, insana, insanlığa karşı duyarlı hale gelmelidir. Zira son tahlilde herkes kendine benzer evlatlar yetiştirmeye çalışır.

Elbetteki toplumdaki değişimin dönüşümün sağlanması ve proleter kültürün etkin olması proletarya partisinin önderliği ve ezilen emekçi sınıfların örgütlenme demokratik halk devrimini başarıp sosyalizme ilerlemesiyle mümkün olur. Biz bu yazıda çocukların eğitiminde ailelere ve öğretmenlere düşen sorumluluktan söz ettik.

Devrimci erkekler kadın sorununun neresindedir?

Kadının II. sınıf insan olarak görülmesi, cinsiyetçi iş bölümüne mahkum edilmesi onu pasif, edilgen ve kendine güvensiz kılmaktadır. Bu toplumsal geçeriğin varlığı devrimci erkeklerimiz tarafından da kabul görmekte "kadın katılmadan devrim, devrim olmadan kadın kurulmaz" denmektedir. Ama sorun, sorunun varlığını kabul etmekle bitmiyor. Önemli olan sorunun üstesinden nasıl geleceği, hangi yol ve yöntemlerin kullanılacağı ve bu noktada da somut adımların atılmasıdır.

Konuyla ilgili yüzlerce kez yazdık belki binlerce kez daha yazacağız. Sorunu, sorun olmanın çıkarınca ya kadar devrimin gündeminde tutmaktan başka çaremiz yoktur.

Onca yıllık devrimci geçmişe rağmen geriye dönüp baktığımızda politik mücadeledeki kadınlarımızın sayısı parmakla sayılacak kadar azdır. Buda sorunun vehametini gösteriyor.

Özgür Gelecek'in 25. sayısında ev kadınlarına seslenmiş. "Kadınlar kavgasının destekçisi değil, sahibi olun!" diye.

Mücadele içindeki kadınlarımızı baktığımızda da- ki bu yeterince politik olamamanın bir göstergesidir- benzer sorunların yaşandığını gözlemleyebiliyoruz. Bir çok kadın politik mücadelede eşinin destekçisi durumundadır. Ağır basan yan eşinin politik mücadelede daha aktif olmasına yardımcı olmaktadır. Ev işleri, varsa çocuğun bakımı, evin kamuflesi nedeniyle kadının üzerinde bu-

lunmaktadır. Yada erkeğin illegaleliğini riske sokar diye kadın sosyal-siyasal yaşamdan uzak tutulur. Bu sorunlara kafa yormayan erkeklerde "daha aktif" olabilmektedir. Ama ne pahasına ve bu aktifliğin diyeti kime ödettirmektedir. Bu ..... önemli girilmemektedir. Kadın da "eşe hizmet devrime hizmettir" anlayışı yaşam bulurken, erkekte "bana hizmet devrime hizmettir" mantığıyla vicdani rahatsızlığa düşmemektedir. En yakınındaki kadının politik gelişmesini önemsemeyen bininin başka kadınların politik gelişmesinde ne kadar samimi olacağı kuşku götürür.

Erkeğin aktif mücadelede olduğu kadının sıradan bir insan konumunda kaldığı birlikliklerin yanlışlığı yanında tartışılabilir bazı erkek dostlarımız şöyle bir savunu içine girebiliyorlar. "Ne yapalım çevremizde politik kadın yok ki, hepimiz politik kadın beklersek evde kalırız."

Politik kadının azlığı gerçeğin bir ve acı olan yanındır. İkincisi illa böyle bir ilişkiye girmek şart mıdır? Üçüncüsü şart görenler açısından sormak gerekir. Bu beraberlikten sonra kadının ilerlemesi için nasıl bir çaba gösteriyorlar? Sorgulanması gereken diğer bir yanda budur. Gerçekçi olmak gerekirse çoğu erkek dostlarımız bu tür bir çabaya girmiyorlar. Girenler açısından bu çabaya rağmen bazı kadınların ilerleme kaydetmemesi söz konusu olabilir. Böylesi bir risk her zaman vardır. Burada sorun samimiyet ve ısratla mücadele, eşini devrimci demokratik çevreye sokma çabası na-

rağmen eşinin geride kalması istekli olmaması değil. Bu ayrıca değerlendirilmelidir. Sorun çoğunluğun bu çabayı göstermemesidir. Hatta bazen öyle vahim şeyler duyuyoruz ki çaba göstermesi bir yana küfür ve dayatma başvuranlar bile olabiliyor. Belirtmekte gerekir ki köleliği kabullenen kadınlar kadar kölelikten kurtulup politik biri olmak isteyen kadınların varlığı da bir gerçektir.

Bir başka sorunda şu olmaktadır. "Ben mücadeleye katılıp diyorum. Kendisi isteksiz davranıyor" Evet bir yandan katılabilirsin deniyor ama bir yandanda ev işleri, çocuk, mutfak tüm sorumluluk kadına bırakılıyor. Kadın bu işlerden fırsat bulursa katılabilir. Politik olmanın gerekliliğinin ve öneminin bilincinde olmayan kadınlar var olan statüye boyun eğiyor arasıra durumundan şikayet etsede var olanı devam ettiriyor. Erkek katılmalısın demekle sorumluluktan kurtuluyor.!!

Lenin der ki: "Kadının geri kalması, erkeğin devrimci ülküsünü anlayışsızlığı, erkeğin savaşım sevincini, savaşım azmini sınırlandırıyor. Göze çarpmayan yavaş yavaş ama kesin kemiren aşındırıcı küçük kurtçuklara benziyor" ki aynı şey kadının politik erkeğin apolitik olduğu durumlar içinde geçerlidir.

Ama bizim ülküde böylesi bir durum çok çok istisnadır. Genelde kadın apolitik kalır.

Aslında cahil, boynuk bükü, kadıncı, erkeğin kadını eşine ve politik bir şey olmaya. Böyle bir birlikliğin hiçbir çözümlü, hiçbir gü-

zelliği, hiçbir yaratıcılığı yoktur. Erkek dostlarımız kullandıkları ufak tefek "ayrıcılık" yüzünden bu tür birlikliklere nasıl katılabiliyorlar? Mutsuz oluyordur ki diye insan sormaktan kendini alamıyor. Yoksa ne kadar çok acı çekersen o kadar çok cennete gideceklerini mi düşünüyorlar? Elbet verecekleri bir yanıt olmalıdır.

Kadının politik mücadeleye çekilmesindeki duyarsızlık suçtur. Ama bazen yaygın olmamakla beraber bir suç katmerleştiren olgularda yaşanmaktadır. Kadına küfür etmek, aşağılamak yada dayak atmak gibi. Hataat bu durumun yarattığı rahatsızlıktan dolayı KP tüzüğüne kadına dayak atmanın cezalandırılması noktasında madde konulması gerektiğini düşünenler bile oluyor ki KP açısından bu utanç verici bir durumdur. Sorun KP'ye konuyla ilgili yaptırım maddesi koymak değil, bu anlayışta olanların KP üyeliğiyle asla bağdaşmamasıdır. KP üyeliği basit bir olgu değildir. Bir KP üyesi dünyayı değiştirme adına yola çıkmış ve bu noktada karar mekanizmasında yer almaktadır. Kendisi değişmeyen yeni insan olmayan biri asla dünyayı değiştirme çabası veremez.

Akılda tutulması gereken 2 olgu vardır.

Birincisi: Kadının politik olarak geri kalmasında kadının sorumluluğu vardır. Hatta sorunun öznesi dimarından dolayı sorumlulukları erkeklerin fazladır. Politik eşme-ki bu özgürlüğün diğer adıdır.

notasında esas çabayı kendisi göstermelidir. Ama ne yazık ki bir çok kadını politik bilinçsizlikten dolayı yetersiz kalmaktadır. Yada bazıları erkeklerle tepki duyup kadın sorunun çözümü ve kadın çalışması diye salt kadınlardan bekleniyor deyip konuya ilgisiz kalabiliyor. Elbette bu sorun toplumsal bir sorundur ve salt kadınları ilgilendirmiyor. Ama bu, kenara çekilmekle değil sorunu üstüne üstüne gitmekle erkek dostlarımızı duyarlı hale getirmekle çözümlenebilir.

İkincisi: Yaşanan tüm bu olumsuzluklar kadını asla feminizme yönetmemelidir. Bu yağmurdan kaçarken doluya tutulmaktadır. Sorun çözme yerine devrime ihanettir, daha büyük sorunların ve olumsuzlukların batağına batmaktır. Zira bizle kadın sorunun toplumsal sorunun bir parçası olarak görüyor ve kurtuluşun erkeklerle birlikte verilecek sınıf savaşımının devrimle sonuçlandırılmasında buluyoruz.

Yazı okura belki karamsar bir tablo gibi kalabilir. Ama bir devrimci asla karamsar değildir, olamaz. Zira bilimsel ve haklı bir davanın insanı olması nedeniyle karamsar olamaz. Yanlışlıklar, eksiklikler MLM biliminde devrimcilikte değil onu yeterince kavrayamakta, yaşamla bütünleştirememektedir. MLM bilim çözüm ve güzelliklerle doludur. Bu güzellikleri yaşayan-yaşatan onu kavrayan insanlarımızda var. Tüm mesele bu insanların sayısının artması ve süreç içinde yaşama damgasını vurmasıdır.

Avrupa Parlamentosu Almanya'nın izinde

Dış Haberler Servisi- Avrupa Parlamentosu, Türkiye'nin Kürtlere yönelik soykırım politikalarını kınamak amacıyla, bütün Avrupa ülkelerinin Türkiye'ye silah ambargosu koymasını öneren bir karar aldı. TC Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Ferhat Ataman, bu kararın "çeşitli propaganda merkezlerinin etkisi altında ve gerçeklerden uzak" alındığını söyledi.

Bir süre önce Almanya, aynı gerekçelerle Türkiye'ye silah ambargosu koymuştu. Bu ambargonun Kürt sorununda ABD'nin etkinliğinin artmasıyla beraber konulması dikkat çekici.

Mısır'da tümgeneral öldürüldü

Dış Haberler Servisi- Mısır İçişleri Bakanlığı, islamcı radikallerin 4 nisanında polisleri pusuya düşürerek öldürdüğünü duyurduktan 5 gün sonra, Tümgeneral Rauf Hayrat, Kahire yakınlarında öldürüldü. 4 nisanında, Kahire'nin 350 km güneyindeki Sidfa köyünde, islamcı radikaller, bir polis aracını pusuya düşürmüş, 5'ini öldürüp 7'sini yaralamışlardı.

Kıbrıs telaşı

Dış Haberler Servisi- TC Başbakanı Tansu Çiller'in ABD'den dönmelerinden sonra, ABD Başkanı Bill Clinton'un "Top Rauf Denktaş'ta" şeklinde medyaya yansıyan beyanları, Kıbrıs konusunda TC'nin Yunanistan'a verdiği taviz olarak yorumlandı. Güven Artırıcı Önlemler (GAÖ) paketi diye bilinen ABD patentli planda, Rumlar lehine yapılan değişiklikler için TC'nin ödün vermeye zorlanması sözde tepkilerle karşılanırken, Rauf Denktaş "Bir yandan görüşmeleri sürdürürken, diğer yandan da bu pakete direneceğiz" diyerek oldukça kararlı(!) bir tavır koydu. Denktaş, 26 nisanında yaptığı konuşmada ise Kıbrıs adasında yaşayan ada sakinlerinin katılacağı bir referandumdan bahsetti. BM Kıbrıs Özel Temsilcisi Joe Clark ile görüşen TC Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Büyükeçi Özdem Şanberk, "Rumlar lehine yapılan değişikliklerin kabul edilmesi için Türkiye'nin KKTC Başkanı Rauf Denktaş'a baskı uygulamasının söz konusu olmadığını gördüler." derken, Clark'ın GAO paketinin Kıbrıs Türk kesimine sağlayacağı ekonomik yararlar üzerinde sık durması ilgi çekti.

Şarkıcılara tutuklama

Dış Haberler Servisi- İran polisi, "kaçak kaset doldurdukları" iddiasıyla, devrik İran Şahı Rıza Pehlevi döneminde şarkıcılık yapan 26 kadını tutukladı. İran yasalarına göre kadınların ilahiler ve marşlar dışında şarkı söylemeleri ve yaymaları yasak. Fakat ülkede, yurtdışından getirilen ve ülke içinde doldurulan bu tip kasetlerin el altından dinlendiği ve çoğaltıldığı da kesin.

Mezar taşlarına saldırı

Dış Haberler Servisi- Fransa'nın Struth kasabesindeki Musevi mezarlığına, ırkçılar tarafından saldırı düzenlendi. Alsac bölgesinde bulunan mezarlığa saldıranlar, 26 mezar taşını parçalayarak kaçtılar. Struth kasabesinde yabancı düşmanlığı ve ırkçılık son aylarda tırmanışta.

Balkanların İsrail'i Sırbistan

Dış Haberler Servisi- Gün geçtikçe Bosna meselesi daha karışık bir hal almaya başlıyor.

BM, Goradze'yi "safe area", yani "korunan alan" ilan etmişti. BM'ye göre bu bölge Müslümanlara aitti ve Sırlara karşı korunması, güvenlik altına alınması gerekiyordu.

BM'nin "korunan alan" ilan ettiği başka yerler de vardı. Goradze'nin yanı sıra Saraybosna, Zepa, Tuzla ve Bihac'da "korunan alan"lardı. Ancak dikkat edildiğinde faşist Sırbistan ordusunun tam da bu alanlara karşı yoğun saldırılara giriştiği görülecektir.

Geçtiğimiz günlerde sivil hedefleri bombalayan ve toplu katliamlara girişen Sırbistan ordusu, zırhlı araçlarla ve ağır toplar eşliğinde 65 bin kişinin yaşadığı Goradze'yi ablukaya aldı. Bunun üzerine NATO ve BM arasında, klasik "Müdahale edelim mi etmeyelim mi?" tartışması yeniden başladı. Sonunda NATO'nun sesi Clinton, BM lideri Gali'yi yerden yere vurarak pasiflikle suçladı ve müdahale edeceklerini bildirdi. Bu tantonalar sırasında yüzlerce insan katlediliyordu. NATO'ya bağlı birer çift ABD F-16 ve F/A 18 uçağı Sırların kararlılıklarını bombaladı. Bombalama sonucu Sırbistan ordusuna ait bir kamyon, iki zırhlı personel taşıyıcısı ve çadırları imha edildi. ABD üst düzey bürokratları, bombalama üzerine Clinton'un politikalarını "Nazikçe güç kullanma ve ince diplomasi" olarak değerlendirdiler. Ancak Rusya'nın Sırp işgaline desteğini artırmasıyla Balkanlar yeni pazarlıklara sahne olmaya başladı.

Sırp milisleri NATO saldırısına misilleme olarak 200 BM askerini neredeyse rehin alacaklardı. 15 ni-

Rus tanklarıyla donatılmış faşist Sırbistan ordusu

sanda Goradze'ye yeniden saldıran Sırbistan ordusu, şehre tanklarla girdi. Ertesi gün Amerikan A-10 uçaklarının da katıldığı NATO tarafından düzenlenen hava saldırısında, 6 NATO jeti, Sırlara "hava darbesi" vurmak için harekete geçti. Fakat nasıl olduysa, "hava muhalefeti nedeniyle" Sırp hedeflerine "ulaşamadı". Yine nasıl olduysa Sırlar bir İngiliz Harrier uçağını düşürdüler.

"Gerçi İngiliz pilot paraşütle atlayarak sağ olarak kurtulmuştu ama tansiyon yükseldi." diye yazdı gerici ABD medyası. Tüm dünyanın gerici medyasında emperyalist dalaşa kurban edilen Bosnalılar sadece kanlı resimlerle "insani" ola-

rak ve "aman beni kan tutar" tepkileriyle anılıyor, ama savaşa sebep olanlar ustaca gizleniyordu.

"Başarısızlık"tan sonra herkes şov yapmaya başladı. Bosna'daki BM Temsilcisi Yasushi Akashi, alelacele "Sırlar saldırılarını durdurmazsa anlaşma bozulur" dedi. Aralarında eski Ulusal Güvenlik Danışmanı Zbigniew Brzezinski ve eski Savunma Bakanı Frank Carlucci'nin de bulunduğu 6 üst düzey ABD bürokrati, Clinton'a lanetler yağdırarak olayı "politik iflas" olarak nitelendirdiler. Anlaşılan Balkanlarda Avrupa ağırlığı ABD'li para babalarını oldukça endişelendiriyordu.

NATO ve BM'nin sahtekarca

çizdiği senaryolar hâlâ boyalı basın manşetlerinde. ABD, Rusya, Almanya, Fransa vb. Sırlara lanetler yağdırıyor. TC, "Bizi Körfez savaşına sokmadınız. Somali'de fiğürandık. Şimdi de rol almak istiyoruz." diyor ve bunu "Müslümanlık" adına yapıyor.

Balkanlar yavaş yavaş paylaşılıyor. Güneyden Yunanistan, Makedonya'ya oynarken, Kuzeyden Avrupalı emperyalistler (Rusya ayağıyla) Adriyatik'e uzanmaya çalışıyor. TC, bu pazarlıktan "pay" alabilmek için asker göndererek yatırım yapıyor. "Etnik temizlik" düşüncesiyle gerçekleştirilen kan karşılığı sermaye değişimi devam ediyor.

ABD neyi imha etti?

Dış Haberler Servisi- Üç yıldan bu yana, Irak'ın kuzeyindeki 36. paralelin üstünden Türkiye sınırına kadar ve Irak'ın güneyindeki 32. paralelin altından Suudi Arabistan ve Kuveyt sınırına kadar olan bölge "no-fly zone". Yani BM kararıyla oluşturulmuş "uçuşa yasak alan". Bahsedeceğimiz olay, "no-fly zone"un 36. paralelin kuzeyindeki bölümünde gerçekleşti. 19 nisan sabahı Adana'daki İncirlik üssünden bir AWACS erken uyarı uçağı eşliğinde kalkan iki F-15 savaş uçağı, Diyarbakır üssünden kalkan iki ABD helikopterini düşürdü.

Olayın üzerinin örtülmeye çalışıldığı konusunda kesin veriler var.

Öncelikle ölü sayısı ve ölümlerin kimlikleri konusunda tam bir kargaşa yaşanıyor. Gerici Amerikan dergisi Time'a göre 15'i Amerikanlı, 5'i Kürt toplam 21 kişi öldü. Newsweek'e göre ise 15'i Amerikalı toplam 26 kişi öldü. Time'nin hesabı doğrusuysa geriye 1 Türk kalıyor. Oysa TC, üç subayının öldüğünü açıkladı: Kurmay Albay Hikmet Alp, Üsteğmen Barlas Gültepe ve Üsteğmen Ceyhan Civas. Newsweek'in hesabı doğrusuysa 5 Kürt kimdi ve ABD helikopterlerinde ne işleri vardı?

Helikopterleri düşüren F-15 pilotları, düşürdükleri ABD yapımı Black Hawk tipi helikopterleri, Rus

ABD'li pilotların birbirine benzettiği (!) helikopterler

yapımı Hind tipi helikopterlerle karıştırdıklarını ifade ediyorlar. Zira Hind tipi helikopterler Saddam tarafından kullanılıyor. Ancak şekilde görüldüğü gibi her iki helikopterin de birbirine benzer en ufak bir yanı yok.

Bir diğer acı(!) durum ise şu: Pilotlara hiçkimse "Ateş" emrini vermemiş. Pilotlar da kimseye görülen helikopterleri bildirmemişler. Normalde AWACS ile iletişim kurmaları gereken pilotlar (ki AWACS'lar çok uzun mesafelerdeki uçakların kime ait olduğunu saptayacak üstün teknolojiye sahip), hiç iletişim kurmamışlar. Pilotlar kendi uçaklarındaki IFF (Dost-Düşman Teşhis) elektronik cihazını da hiç çalıştırmamışlar.

Gerici ABD medyası, olayı hemen "teknik hata"larla ve geçmişte neye neye "bet zel kaza"larla birlikte el alma yoluna gitti. Örneğin Time, Körfez savaşında

148 Amerikalının yine Amerikalılar tarafından "kazayla öldürüldüğünü" yazdı. Newsweek, 2. Dünya Savaşı sırasında ölenlerin %15'inin de "kazayla öldüğünü" belirtti. Kimi yayınlarda olay o kadar abartmalı çarpıtmalarla verildi ki, "Teknik Gelişme Ölüm Getiriyor" gibi başlıklar dahi atıldı.

Bu arada bir gerçek daha ortaya çıktı: "Üslerden bizden habersiz tek bir uçak dahi kalkamaz." diyen TC yetkililerinin yalan söylediği! PKK'da bir durgunluğun yaşanmadığı, Almanya'nın TC'ye silah ambargosu uyguladığı, ABD'nin Irak'ın kuzeyine daha fazla el attığı. Öcalan'ın yeni ateşkes senaryolarını gündeme getirdiği bu dönemde böyle bir olayın yaşanması ABD'nin ortadoğu politikalarıyla yakın bağlantılı.

Bu bilinçli imhanın özel nedenlerini ve sonuçlarını ise zaman gösterecek.

Kuzey Irak'ta Kürtlere BM'nin faydalarını anlatan bir İngiliz subayı

“Kuzuların sessizliği”

Dış Haberler Servisi- El Diario International'ın nisan sayısında Luis Arce Borja imzasıyla bir başyazı yayınlandı. “Kuzuların Sessizliği” başlığıyla yayınlanan bu yazı, iki seneden bu yana Gonzalo tarafından yazıldığı söylenen, uluslararası planda devrim ve karşı-devrim cephesinde derin yankılar uyandıran sözde “barış mektupları” üzerindeki spekülasyonların bir analizini oluşturuyor.

Herşeyden önce okurun yazıyı takip edebilmesi için belli ön açıklamalarda bulunmak gerekiyor. Bilindiği gibi mektup söylentileri ortaya atıldığında, PKP'nin bazı savaş tuncukları (çok az bir kesim) ve özellikle PKP'nin yurt dışı örgütü olan MPP'ler (Peru Halk Hareketleri) yönetiminde yer alan bir çok kadro tarafından doğru bir taktik olduğu ileri sürülüp, barış girişimlerine başlanması için bir kampanya başlatılmıştı. Bunun, Fujimori yönetiminin halk savaşını yenilgiye uğratmak için düzenlediği bir mizansen olduğunu savunan diğer kadrolar ve taban; halk savaşının geliştirilmesinin, bu oyuna verilebilecek en etkili cevap olduğunu belirtmişlerdi.

El Diario başyazısı, her fenomenin olumlu ve olumsuz iki yön barındırdığını belirterek başlıyor ve şöyle devam ediyor: Fujimori yönetiminin mizansen sonucunu ortaya çıkan ilk olumlu olay, belli bir dönem PKP içinde kamufle olmuş, karşı-devrimci emellerini gerçekleştirmek için fırsat kollayan dönemdir. Bu tarihten itibaren, dönemler, gizli servis ve Yankee emperyalistleri gibi PKP'yi, Başkan Gonzalo'yu ve devrimi yok etmek için eylemlerine hız verdiler.

Bu, Scorro Populär'in 3 aralıkta ki konuşmasında açık olarak ortadadır. Orada bu şahısların uzun zamandan beri Başkan Gonzalo'yu katledip, partiyi yok etmeye çalıştıkları söyleniyor. Böylece parti içine sızmış devlet ajanları ve hainlerin maskesi düşmüş oluyor. Parti içinde sürekli biçimde var olan sınıf mücadelesi göz önüne alındığında, bu büyük bir avantajdır. Öyle ki PKP sürekli hareket içinde olan yaşayan bir varlık olarak önemli bir iç mücadeleye sahne olup, zararlı unsurlardan arınmaktadır.

Bu, Başkan Gonzalo önderliğindeki Perulu devrimcilerin; hainler ve hiziplerle ilk mücadelesi değildir. Parti tarihi bu konularda derin deneyimlere sahiptir.

Yurtdışı özgülünde de “barış mektupları” sayesinde MPP (Peru Halk Hareketi) yönetimlerine sızmış bulunan gericiğin ajanlarının maskeleri indirildi. Onlar şimdi, Peru hükümetinin haberalma servisleriyle yoğun ilişkiler içindedir. Bu durum karşısında PKP yurtdışı (Avrupa, Meksika ve ABD) örgütlerini temizleyip yeni bir yapılanmaya gitti. Bu durum halk savaşına enternasyonal desteği artıracaktır. Aynı durum Peru'nun bazı hapisanelerinde yaşandı. Polis tarafından desteklenen çok az sayıda dönem grubu ortaya çıkıp “barış mektupları”nın propagandasını yaptılar.

Gerek Peru'da, gerekse de dışarıda devrimci kılıfına giren düşmana karşı mücadele, PKP'yi, hem ülkede hem de yurtdışında güçlendirmektedir.

1 MAYIS 1994 İTİBARIYLA BAŞKAN GONZALO

1 yıl 201 gündür tecrit hücrelerinde

Dış Haberler Servisi- Ekim 1992'de, Peru Komünist Partisi'nin başkanı Abimael Guzman, veya Maoistlerin daha sık kullandığı ismiyle Başkan Gonzalo askeri mahkeme tarafından mahkum edildi.

O'nu yargılayan mahkeme üyelerinden tutun da sevkıyatı yapan özel timlere kadar herkes, Peru Komünist Partisi'nin militanlarından korktukları için maske takmışlardı. Mahkeme heyeti, seslerini bile değiştiren cihazlar kullanarak, halk savaşının kahrediciliğinden nasıl da çekindiklerini göstermişlerdi.

Peru faşist rejimi, O'nu, Callao Deniz Üssü'nün altında bulunan yalıtılmış bir hücreye attı. O'nun avukatlarıyla, ailesiyle, doktoruyla görüşmesini yasakladı. Sedef ve astım hastalığı olan Başkan Gonzalo'nun ilaç almasını bile yasakladı.

Faşist rejimin lideri Fujimori, kendi ağzıyla, Başkan Gonzalo'yu “pes ettirmek için” psikolojik işkence yaptığını televizyonda söylemekte sakınca görmeye ve ne kadar insanlık düşmanı olduğunu bir kez daha gösterdi. Ve şu anda, faşist rejim hem Başkan Gonzalo'yu, hem de diğer devrimci tutsakları ölümle tehdit etmektedir.

Bir süre önce, faşist rejimin ABD soytarısı başkanı Fujimori, Gonzalo'nun, kendisinden anlaşma talep eden bir mektup gönderdiğini ilan etmişti. Fujimori samimiyse, neden Başkan Gonzalo'yu avukatları, doktoru veya ailesiyle görüştürmüyor? Neden O'na savaş esiri muamelesi yapmıyor? Başkan Gonzalo, 1 yıl 201 gündür teslim olmamıştır da ondan.

PKP İLE DAYANIŞMA DALGASI

Avrupa'da ve diğer kıtalarda kapitulasyon ve oportünizm karşı mücadeleye önemli yankı uyandırdı. Bir çok yabancı siyasi örgüt, Fujimori'nin ortaya attığı yalanlar karşısında açıkça halk savaşından yana tavır aldı. PKP'yle dayanışma içerisinde olan bu örgütlerin büyük bir kısmı, kendilerini MPP veya diğer parti kuruluşlarının üyeleri gibi göstermeye çalışan hainlerin maskelerini düşürmek için kampanyalar örgütlediler. Bunların bazılarını belirtecek olursak: PTB (Belçika Emek Partisi) hem açık olarak, hem de yayın organlarında Peru devletinin ajanlarına karşı tavizsiz olmaya çağırıldı. Kanada'daki bir politik grup olan Sosyalist Eylem, geçen aylarda önemli bir konferans düzenledi. Amaç Peru halk savaşının daha iyi nasıl desteklenmesi ve “barış mektupları” uydurmacasını mahkum etmektir. Ayrıca Yunanistan Komünist Partisi (YKP/ML), Türkiye Komünist Partisi (TKP/ML), Hindistan Komünist Partisi ve Proletairen (Fransa), merkezi Barselona, Katalonya ve Kanarya Adaları olan bir çok kurum, Boliviya dayanışma grubu ve dünyanın değişik bölgelerinden dayanışma komitelerini de belirtmek isteriz.

SUSMAK ONAYLAMAKTIR

Bununla beraber bazıları aynı olaylarla ilgili edebilmek için fırsat bulup, bir kaç kez söylemişlerdir. Bu

Marxizm-Leninizm-Maoizm güzergahında ilerleyen Peru Komünist Partisi tekrar kendini toparlamıştır da ondan. Peru halk savaş stratejik denge aşamasına gelmiştir de ondan.

30 nisan itibarıyla, Başkan Gonzalo'nun direnişi 1 yıl 201 gününü doldurmuş olacaktır. O'ndan hiç haber alınmıyor. Öldü mü, sağ mı, bilinmiyor.

Bilinmelidir ki, O, Marxizm-Leninizm-Maoizm dünya görüşünün şekillendirdiği bir komünisttir. Kendi deyimiyle, “Halk savaşının çocuğudur.” O'nun katledilmesi, ne Fujimori gibileri ve ne de emperyalistleri halk savaşının kahrediciliğinden kurtaramayacaktır. Çünkü sınıf savaşımı O'nun gibi çocukları yaratacak kudrete sahiptir.

ve muğlak bir tavır takınıyorlar. Peru diktatörlüğünün mektuplarına karşı sessizliklerini sürdürüyorlar. Politikada çok eski çağlardan beri uygulanan bir prensip vardır: Susmak onaylamaktır... Öyle ki bunun halk savaşını, yani dünya politik sahnesinin en devrimci somutuna yönelik darbe ve engellemeye hizmet ettiği açık olarak ortadayken “tavir almamak” sağ oportünist bir tavrıdır. “Barış mektupları” hakkında herhangi bir şüphe, sallantı halk savaş düşmanlarının lehinedir. Bu da karşı devrimin, Fujimori'nin ajanlarının işini kolaylaştırmaktan başka bir şey değildir. Mektupları reddetmemek, Başkan Gonzalo'nun tarihi katkılarını anlamamak ve onu revizyonist putlaştırma derekesine düşürmektedir. Bundan dolayı Peru'da “Barış anlaşmaları” kampanyalarını yürüten resmi sol ve özellikle emperyalistlerin uzantıları olan hükümetler dışı organizasyonların bünyesinde çalışan “Senderologlar”dır. Peru devriminin sahte dostlarının sessizliği, dönemlerle aynı pratik içinde olduklarından daha da ağırlaştırıyor. “Barış anlaşması” için mücadele edenler aynı taktikleri kullanarak PKP'nin dökümanlarını, genelgelerini kitlelerden gizliyorlar. Örneğin 7 Ekim Deklerasyonu, Enternasyonal Direktif veya Scorro Populär'in ve diğer tutsakların konuşmaları kitlelerden gizlendi. PKP'nin bu materyallerinin kitlelere ulaştırılmamasının anlamı nedir? Neden tutsaklardan haber alınmıyor? Neden tutsakların sesleri duyulmuyor? Bu

Bir Zapatista birliği

Hükümet usulü “temizlik”

Dış Haberler Servisi- Meksika'nın güneyinde ocak ayında meydana gelen Zapatista ayaklanması sırasında, Meksika ordusu 5 savunmasız sivili katletmişti. Ocosingo'da gerçekleşen bu katliam, resimlerle gazetelerde yer almıştı. Elleri arkadaş bağlanmak suretiyle vurulan bu insanların 9 milimetrik tabancayla vurduğu, ekspert raporlarıyla ispatlandı. Silahın Meksika ordusu tarafından kullanılan cinsten olduğu da kesin.

Ancak, geçtiğimiz hafta Meksika hükümeti, boyalı basınına, ordunun işlediği bu suçu temize çıkartan raporlar yayınlattı.

Lenin anıldı

Dış Haberler Servisi- Lenin'in 124. doğum yıldönümü Moskova'da kutlandı. 22 nisanda Kızıl Meydan'da yapılan binlerce kişinin katıldığı anımda, göstericiler ellerinde Lenin'in resmi bulunan bayraklar ve ona bağlılıklarını bildiren pankartlar taşıdılar.

Bu arada, bazı Rus gazetelerinde Lenin'le ilgili makaleler, yorumlar ve resimler yer aldı. Lenin'i yeniden keşfeden(!) Robachyevy Tribunal, Yeltsin yönetiminin Lenin'e düşmanca tutum takındığını belirterek bunun adil olup olmadığını sordu. Pravda ise Lenin'in resimlerini basarak, halkı Lenin'i hatırlamaya çağırdı.

Bilindiği gibi, Rusya'da, 1956'dan bu yana kapitalistler iktidarda bulunuyor ve kitlelerin sosyalizm özlümü karşısında devrimin önderlerinden Lenin ve Stalin düzen yanlıları tarafından sözde anılarak duygu sömürüsü yapılıyor.

Nixon öldü

Dış Haberler Servisi- ABD'nin 37. başkanı Richard Nixon, 22 nisanda öldü. 81 yaşında ölen Nixon Watergate Skandalı ile başkanlıktan çekilmek zorunda kalmıştı. Buna göre, Nixon ve birçok ABD üst düzey bürokratu, 1972 başkanlık kampanyası sırasında büyük vurgunlar vurmuş, Beyaz Saray'da Nixon önderliğinde “illegal” bir haber alma birimi kurmuşlardı. Watergate Skandalı hakkındaki mahkeme sırasında daha birçok kirli oyunu kanıtlayan deliller de ortaya çıkarılmıştı. Nixon 8 Ağustos 1974'te, “Yeterli siyasal desteğini yitirdiği” gerekçesiyle istifa etmiş, yeni başkan Ford tarafından tüm suçları kayıtsız koşulsuz affedilmişti.

Karabağ kime kalacak

Dış Haberler Servisi- Rusya'nın hazırladığı “Karabağ bağımsızlık” planı, Azerbaycan Millî Meclisi'nce reddedildi. Laçin ve Şuşa ilçelerini Ermenistan'a bırakılmasını öngören karar oy çokluğuyla reddedilirken Dağlık Karabağ'da çatışmalar yoğunlaştı. Meclis, Ermeni birlikleri işgal ettiği topraklardan çekilmeden görüşme masasına oturmayacaklarını karar altına aldı. Bu arada Rusya ile Batı arasında, Azerbaycan-Ermenistan savaş konusunda bazı noktalarda uzlaşma sinyalleri dikkat çekti. TC Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin Aliyev-Elçibey anlaşması için Bakü'ye arabuluculuk yapmaya gitti. Boyalı basında ise “Ermeniler'in yenildiği” yollu haberlerde artış var.

Gülümseyen polise ödül

Filipin'de de "şık polis" çabası

Dış Haberler Servisi- Filipin'in başkenti Manila'da da, polislerin imajlarını değiştirme çabası dik-kat çekici bir hal aldı. Polislerin kılık kıyafetleri değiştirilirken bazı maddi teşviklere de gidiliyor. Örneğin "illegal örgüt mensubu yakalamak" 180 dolarlık ödül kazandırırken, "en tatlı gülümseyen polis"e 35 dolar ödül verilecek.

Mandela-Klerk tiyatrosu

Dış Haberler Servisi- İki hafta önce, Afrika Ulusal Kongresi lideri Nelson Mandela ile beyaz azınlık lideri F.W. de Klerk televizyonda tartışma yaptılar. Her iki lider de birbirlerinin ekonomik politikalarını eleştirdiler (!) ve kentlerdeki şiddete kimin sebep olduğu konusunda tartıştılar. Programın sonuna doğru, liderler, birbirlerine yönelttikleri bütün acımasız(!) eleştirilere rağmen "ileriye doğru birlikte yürüme" kararı aldılar.

Brezilya'da büyükbaş skandalları

Dış Haberler Servisi- Skandal yorgunu Brezilyalılar az bulunur sürprizlerle taze delillerle yüksek düzey bürokratların ve örgütlü suçluların bağlantılarını görüyorlar. Geçen ay, yeraltı dünyasının elebaşlarından, 15 yıldır örgütlü çalışan Castor de Andrade yakalandı. De Andrade ile birlikte hareket edenler Rio Eyalet Valisi Nilo Batista, Rio Belediye Başkanı Cesar Maia, Eski Başkan Fernando Collor de Mello, 20 devlet ve federal yasama adamı, 4 hakim ve 100'den fazla polis şefi.

Çin'de ekonomi berbat

Dış Haberler Servisi- Asya Gelişme Bankası'nın, en son yayımlanan yıllık bölge raporuna göre Çin'in ekonomisi kötüye gidiyor. Rapor, Çin ekonomisindeki durğunluğun had safhaya ulaştığını, Pekin'in gelecek iki yıl için kredileri sıkı kontrol altına aldığını ve reform programının aşınması riskine karşı kontrolü artırdığını belirtiyor. Bankaya göre bölgede sağlıklı gelişmeler var. Çünkü Asya'nın ticari ihracat pazarı Avrupa ve Amerika için oldukça cazip. 1995 yılında Avrupalı ve ABD'li emperyalistlerin bölgeye ihracatı yarı yarıya artacak.

Ateşkes can aldı

Dış Haberler Servisi- IRA, Kuzey İrlanda'da 3 günlük ateşkes ilan ettiğini duyurduktan sonra, bir kadın öldürüldü. 31 yaşındaki işsiz bir kadın, Belfast'taki Donegall Road'da Protestanların yoğun yaşadığı bir semtte tabancayla vuruldu. Cesedi terk edilmiş bir evde bulunan polis, kadının Katolik sanılarak vurulduğunu açıkladı. Bilindiği gibi Katolikler genelde IRA'yı destekliyor

Ruanda'da kan banyosu

Dış Haberler Servisi- Hemen hemen yarım milyon çocuk 1200 kişinin katıldığı bir kent: Kigali. Ruanda'nın doğusundaki başkent.

Ruanda'da yaklaşık üç haftadır, kabileler arası tırmanan savaş ve yapılan katliamlar, bu küçük Afrika ülkesinin her köşesini adeta kana boyadı. Kigali sokakları yağmacı çeteler tarafından vurulan kadın ve çocuk cesetleriyle dolu. Sokak köşelerinde kopanmış insan kafaları ve organlara rastlamak kanıksanır hale gelmiş. Kentte, gelen bahar değil, çürümüş ceset kokuları havayı dolduruyor. Gençler ellerindeki sopalarla yoldan geçen arabaları tehdit ediyorlar. Ayyaş askerler, bir çatışma görünce barikatlardan aceleyle kaçıyorlar. Şehirde elektrik ve su yok.

Geçtiğimiz günlerde burada yapılan bir kitle katliamı daha dünya kamuoyunu oldukça sarstı. Kigali'de, bir kilisenin kapısını kırarak içeriye giren Hutu kabilesi mensubu Başkan'ın korumaları, ellerindeki yarı otomatik silahlarla ateş açtılar ve el bombalarını fırlattılar. Sonra, Belçika haber ajanslarının verdiği bilgiye göre içeride hâlâ yaşayan Tutsi mensubu insanları bıçaklarla, sopalarla ve mızraklarla katlettiler.

BM sözcüsü Mocar Gueye, "Binlerce kişi, insanlıktan nasibini almamışlar tarafından katledildi. İnsanlar, kendi evlerinde aklıktan ölüyorlar. Hastaneler çalışmıyor." diyor. Oysa bu duruma sebep olanların en başında BM ve Gueye gibileri var.

Ruandalıların sıkış tıkkış doldurduğu Kigali otelleri, geceleyin koridorlarına kadar tıklım tıklım dolu. Bunlar yemeksiz ve yataksız oteller. Bir kısım yabancı, buralarda korunabildiklerine inanıyor.

Ruanda Yurtsever Cephesi'ne (FPR) hakim Tutsi güçleri ile Hutu ağırlıklı ordu güçleri birbirlerine makineli tüfek, havan topları ve el bombalarıyla saldırıyorlar. Kabadayı Hu-

Evlerinin önünde boğazlanmış masum insanlar başkent Kigali sokaklarının kanıksanmış görüntülerinden

tu gençleri silahlarla donanmış ve ucuz alkolle sarhoş olarak şehir boyunca kol geziyorlar.

Fatura: 20 bin ölü. Ölenlerin çoğu Tutsilerden. Kızıl Haç Kigali Uluslararası Komitesi başkanı Philippe Gaillard, "Gittikçe daha fazla sivil nüfus maçete ile silahlanarak sokakları idare etmeye başladı. Ordu onların kontrol edemiyor." diyor.

SAVAŞ MI KOMPLO MU?

Bu yoğun kan banyosu Ruanda Devlet Başkanı Juvenal Habyarimana ile Burundi Devlet Başkanı Cyprien Ntaryamira'nın öldürülmesiyle başladı. İkisi de Hutu kabilesi mensubu olan bu devlet başkanlarının uçakları yaklaşık 1 ay önce Kigali havaalanında imha edildiler. Belçi-

ka'dan bir tim askeri, jetin Ruanda ordusundan atılan bir roketle düşürüldüğünü ifade etti. Böylece Tutsilere karşı Habyarimana'nın korumaları (Başkanlık Muhafız Alayı) kıskırtıldı. 600 kişilik alay Tutsileri bulduğu yerde imha etmeye başladı.

Fransa, Belçika, İtalya ve ABD; askeri kurtarma ekiplerini uçurup, çoğu korkuya düşmüş diplomatlar, "yardım işçileri" ve misyonerlerden oluşan 2850 kişiyi tahliye ettiler. Zira bunların hepsi, görev yaptıkları sınırlarda emperyalistlerin sömürüsüne hizmet etmiş "değerli" elemanlardı. Özellikle "yardım işçileri" güya halkın "medenileştirilmesine" yardım ediyorlardı. Öte yandan "misyonerler" bu "cahil" Afrika halkının beynini "çağdaş" din öğretileriyle uyuşturmak ve isyan etmemelerini sağla-

makla görevliydi. Diplomatların ise görevleri malum.

Bu görevliler, halkın Hutu ve Tutsi kabilelerinden olmasından faydalanarak halkı böldüler. Her iki kabile den halkın yoğun sömürden kaynaklanan isyan birikimini ise, kabileler arası ayrımcılık yaparak birbirlerine kanalizettiler.

Kigali'de 2400 kişilik BM Barış Gücü bulunuyor. 12 bine yakın insan ulusal stadyumda veya kentnin çeşitli hastanelerinde BM koruması(!) altında. Belçika 400 askerini geri çekti. BM Komutanı Kanadalı General Romeo Dallaire "Eğer biz şimdi onların gözlerinin önünde birini içeriye atarsak, buradaki askerlerimize karşı düzenlenecek ciddi cinayet risklerine karşı önlem almak zorunda kalırız." diyor.

Ruanda: Yeni sömürge dramının vahşeti

Bu yazı, Belçika Emek Partisi (PTB) Merkezi Yayın Organı Solidair'in, 13 Nisan 1994 tarihli sayısından çevrilmiştir.

"Bizim Kongo"muz gibi, Ruanda Belçika'nın "Yeni sömürge bir model" olmuştur. Ülke, "bizim gelişim işbirliğimiz" in aynası halindedir. Bu, Ruanda'nın Belçika tarafından kesin politik kontrolüyle mümkün olabilirdi.

Ülkenin yarı sömürge oluşu 1959'daki "sosyal devrim"le başladı. Guy Logiest'in (kendisi Belçika ordusunda albaydı ve bu sömürgeleştirme operasyonunu gerçekleştirenlerden biridir) kitabı şöyle alkışlanıyor: "Dekolonizasyonu (Sömürgelemeden kurtulmayı) gerçekleştiren tek Belçika'nın nefes kesen anlatısı" (Guy

Logiest- Misyon au Rwanda, 1988). Daha sonra bu "sosyal devrimci" Mubutu'nun danışmanı oldu ve Mululistlerin Kongo'daki isyanını çok kanlı bir şekilde bastırdı.

1973'te darbeye iş başına gelen Habyarimana'nın halkı fakirleştirmesi, baskı ve örgütlü katliamlar politikası ya Belçika tarafından aktifçe desteklendi ya da gizlendi. 30 sene boyunca, her şey ama her şey Belçika yönetiminin ya da din kurumlarının istekleri doğrultusunda gelişti. Ta ki 1990'da FPR (Ruanda Yurtsever Cephesi) silahlı mücadeleyi başlatana kadar. Ruanda ordusunun FPR'ye karşı koyacak gücü yoktu. Rejim yıkılmakla yüz yüzeydi. FPR'nin ilerleyişi ancak Fransız komandolarının müda-

halesiyle engellenebildi. Çok kısa bir sürede, Ruanda Ordusu 5 bin kişiden 35 bin kişiye çıkarıldı. Tüm "insani" ve "askeri" yardımlara rağmen FPR ülkenin kuzeyini kendi kontrolünde tutmayı başardı. Bu tarihten itibaren Belçika yönetimi, kendi sömürge imtiyazlarını koruyabilmenin tek yolunu FPR ve rejim yöneticilerinin birlikte yönetimi paylaşmasıyla mümkün olabileceğini anladı. Bu amaçla Wilfried Martens (Başbakan), Mak Eyskens (Dışişleri Bakanı) ve Guy Coeme'den (Savunma Bakanı) oluşan üçlü heyet, Orta Afrika'ya iki sefer "politik safariler" düzenlediler. 1992'de barış görüşmelerinin Tanzanya'nın Arusha kentinde başlatma kararı alındı. Belçika rejimi "demokratikleştirme" ve "hukuk devleti" kurmaya çabalıyordu. Böylelikle muhalif partilerin de katılımıyla, yönetimin paylaşılması ve geçici hükümet gibi "barışma" formülleri geliştirildi. 400'ü aşkın BM Barış Gücü'nün Fransız komandolarının yerini alması ve Arusha Barış Anlaşması'nın desteklenmesi için gönderilmesi kararlaştırıldı.

KENDİ İDAM FERMANINI İMZALAYIN

Belçika'ya göre Arusha Anlaşması'nın ve barışın gereği FPR ve diğer muhalif güçlerden daha çok sabır, anlayış ve tavır beklenbilirdi. Bu dönemde ordu tarafından gerçekleştirilen katliamların sayısı sürekli çoğalıyordu.

Şubat 1994'te, muhaliflerin önderlerine yönelik saldırılar baş gösterdi. FPR'nin söz konusu saldırılarına karşı, şubat 94'ün

sonlarında "Devlet başkanı Habyarimana geçişi değil savaşı hazırlıyor. Bizler buna karşı hazırlanmalıyız." (Le Peuple Gazetesi, 24 Şubat 1994) diyordu. Belçika Dışişleri Bakanı Willy Claes, verdiği bir demeçte, FPR'nin de Habyarimana'nın yaptığı katliamlardan ve muhalefeti bölmeye çalışmasından dolayı mahkum edilmesini istiyor fakat hiçbir çözüm önermiyordu: "Hükümete gelerek, halkı ikna etmeleri mümkün olabilir. BM insiyatifi diyalogun geliştirilmesi ve olası çatışmaların engellenmesi yönünde olmalıdır." (Le Soir Gazetesi, 10 Nisan 1994)

FPR, kendilerine verilen bu büyük "şeref" için teşekkür etti. Fakat birçok genç muhalif bu oyuna gelip hiçbir geçerliliği olmayan bir hükümete girdiler. İşte son günlerde öldürülenler bu muhaliflerdir. Milisler başbakanı dahi öldürdüler. Tüm gözlemci BM ve Willy Claes dahil, rejimin son günlerde yok edilecekleri dair listeler yaptığını biliyordu. Öldürülmesinden iki hafta önce başbakanın kendisi bunu kabul etti (BRTN Televizyonu Haber Bülteni, 10 Nisan 1994).

Rejim hazırlıklarını yapmış ve katliamlar için ülkenin dört bir yanına eğitimli silahlı milisleri göndermişti. Bu bağlamda BM ve Belçikalı muhaliflerin, demokratların ve Tutsilerin katledilmesinde büyük sorumluluklar taşıyorlar. Bugün vahşetin sebep olduğu binlerce ölümden bahsediliyor. Fakat emperyalistlerin öldürülen muhalif bakanlara övgüler dizmesinin ve BM Mavi Berelileri'nin çaresizliğinden dem vurmaları yanıltıcı ve utanmazcadır.

Ruanda Yurtsever Cephesi askerleri